

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

Ξεχάστηκαν οι σημαίες

Κιτρινισμένη από το πέρασμα
του χρόνου η σημαία μιας μάχης,
φανερώνει την εικόνα του
σημερινού καιρού.
Περνώντας το βλέμμα σου πάνω
από το λιγοστό χρώμα
που της έχει μείνει
έρχονται στο μυαλό σου
εικόνες μιας περασμένης εποχής
μιας εποχής που πάλευε
για να κρατήσει
το κάθε τι που απόμεινε
από την περασμένη γενιά.
Στον απόηχο αυτού του
παρελθόντος αντικρύζουμε
τόν σημερινό κόσμο κατεκτημένο
από μια μηχανή.
Και όλα αυτά γιατί ίσως
ξεχάστηκαν οι σημαίες
από τους ανθρώπους.

Ζαχ. Γαλάνης

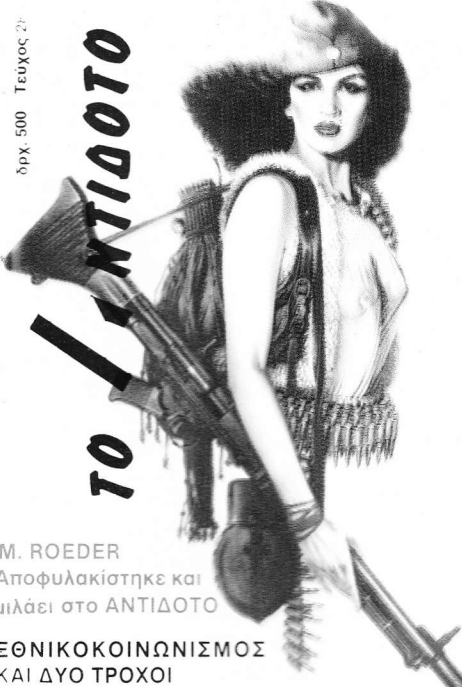
Αγαπώ πάρα πολύ τον άνθρωπο για να γίνω στενός σοσιαλιστής. Αγαπώ πάρα πολύ τον άνθρωπο για να γίνω στενός πατριώτης. Αγαπώ πάρα πολύ τον άνθρωπο για να νιώσω τον εαυτό μου άτομο. Από άνθρωπος μιας τάξης με ορισμένα συμφέροντα τάξης γίνομαι σοσιαλιστής, με την πλατιά έννοια και θέλω μια καινούρια οικονομία της κοινωνίας μου και των άλλων κοινωνιών. Από στενός πατριώτης γίνομαι εθνικιστής με την συνείδηση του έθνους μου και των άλλων εθνών, γιατί οι διαφορές των εθνών πάντα θα υπάρχουνε και έχω τη συνείδησή τους και χαίρομαι που υπάρχουν αυτές οι διαφορές, που με τις αντιθέσεις τους, με τις αντιλήψεις τους, υψώνουν την ανθρωπινή συνείδηση και ενέργεια. Από άτομο γίνομαι άνθρωπος.

ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

δρχ. 500 Τεύχος 2^ο

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

M. ROEDER
Αποφυλακίστηκε και μιλάει στο ΑΝΤΙΔΟΤΟ

**ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΔΥΟ ΤΡΟΧΟΙ**

ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

μηνιαίο ανέταχτο περιοδικό
πολιτικού και κοινωνικού προβληματισμού

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ

Γιάννης Σορώτος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Τ.Θ. 30205 - 100 33 ΑΘΗΝΑ

Ετήσια Συνδρομή Εσωτερικού: **3.000 δρχ.**

Ετήσια Συνδρομή Εξωτερικού: **5.000 δρχ.**

Τμή τεύχους: **Δρχ.: 200**

Οι διακοπές τελείωσαν. Πώς περάσατε; Το ΑΝΤΙΔΟΤΟ όπως θα καταλάβατε ταξίδεψε πολύ. Όχι μονάχα στην λεκάνη της Μεσογείου αλλά και πέρα από αυτήν.

Τώρα ξαναβρίσκεται κοντά σας, μαζί του και όλοι αυτοί οι νέοι άνθρωποι που τόσο καιρό τώρα σας προσφέρουν ότι πιο όμορφο έχει μείνει από την άθλια ηθική των διαφόρων καθοδηγητών. Ο χρόνος που πέρασε ήταν για όλους εμάς, χρόνος αγώνα και εμπειρίας. Φυσικά αυτό δεν άρεσε, ούτε αρέσει σε κάποιους, που φοβούνται τέτοιες προσπάθειες.

Το ΑΝΤΙΔΟΤΟ όμως δεν είναι προσπάθεια, είναι αποστολή. Και σαν αποστολή του ήταν και είναι να δημιουργήσει μέσα στην Ελληνική κοινωνία, και όχι σε «χώρους», τη βάση αυτή που οι Νέοι του Αύριο θα κάνουν πραγματικότητα. Στην αποστολή μας αυτή μάθαμε να γνωρίζουμε και να καταλαβαίνουμε όλους Εσάς που χωρίς να σας «ενοχλήσουμε» αρχίσατε να αναζητάτε και να διαβάζετε το περιοδικό μας - σας. Μας «συμβούλευσαν» να μην προκαλούμε στο EDITORIAL γι' αυτό προτιμούμε να σταματήσουμε εδώ. Σ' αυτό το τεύχος όπως θα δείτε έχουμε ένα αφιέρωμα στην Ελλάδα που από πολλολύς θα χαρακτηριστεί σαν πολιτιστικό τεύχος δεν είναι όμως έτσι. Ο αγώνας μας είναι αγώνας για την ΕΛΛΑΔΑ. Επομένως είναι φυσικά για μας τα θέματα αυτά και όχι πολιτιστικά (sic)

Θα θέλαμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς τον πατριώτη Δημ. Σούτζο για το φωτογραφικό υλικό και φυσικά και για το εξώφυλλο του παρόντος τεύχους, που μας διέθεσε, καθώς επίσης και για τις πολύτιμες συμβουλές του. Σ' αυτό το τεύχος αξίζει να προσέξετε τη συνέντευξη του σ. Μπόνιτς, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η κύρια συνέντευξη του τεύχους, του Βασίλη Μισύρη δεν θα σας προβληματίσει. Αξίζει να προσεχθεί το κείμενο του νεαρού Τζανόπουλου, αλλά και το άρθρο του παλιού φίλου και συναγωνιστή Αλέξη Βούλγαρη, «Ο Δικός μας Σοσιαλισμός».

Ακόμα, η προσφορά μας (σε όλους αυτούς που αναρωτήθηκαν γιατί αργήσαμε ως προς την έκδοση του 27 τεύχους) στους «εθνικιστές» είναι αμοιβαία. Ότι μας προσφέρουν τους το ανταποδίδουμε και πάντα με το παραπάνω.

Η προσφορά μας, για όλους αυτούς που αγωνίστηκαν μαζί μας στην αποστολή του κάθε τεύχους — και πέρα από αυτό — είναι το τίμημα της Πίστης σ' αυτό που θα δημιουργήσουν, αυτοί που θα πάρουν την θέση μας.

«Ο θάνατος είναι μέρος της ζωής».

Το ΑΝΤΙΔΟΤΟ είναι η ίδια η ζωή,
και την ζωή δεν μπορούμε να την απαρνηθούμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΝΑΣ ΣΕΡΒΟΣ ΜΙΛΑ ΣΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ	σελ. 4	ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ	σελ. 31
ΑΓΕΤ «ΗΡΑΚΛΗΣ»	σελ. 8	ΠΟΜΑΚΟΙ	σελ. 32
ΑΚΡΩΤΗΡΙ...	σελ. 9	ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ	σελ. 35
Β. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ	σελ. 12	ΑΝΤΙ...	σελ. 38
ΣΥΜΒΟΛΟΛΟΓΙΑ	σελ. 14	ΝΕΟ - ΔΑΡΒΙΝΙΣΜΟΣ	σελ. 40
ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ	σελ. 20	ΔΡΑΣΙΣ - Κ.Ε.Σ.	σελ. 42
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΙΣΥΡΗΣ	σελ. 22	ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ...	σελ. 43
ΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ	σελ. 27	ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΛΛΑΔΑ	σελ. 45
ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟΙ	σελ. 28	ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ...	σελ. 46

**«Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ.
ΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΥΠΟΚΙΝΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΞΕΝΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ
ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».**

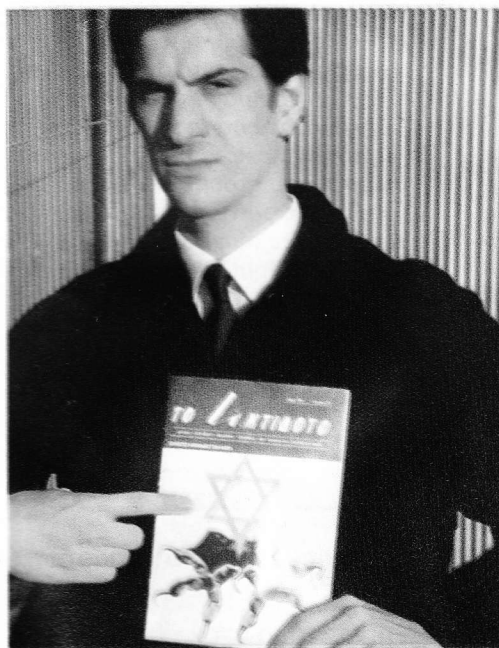
**ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΣ
ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΜΠΟΝΙΤΣ ΣΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ**

**Ο Αλέξης Ρούντολφ Μπόνιτς είναι ο Γ. Γ. του
εθνικοσοσιαλιστικού Γιουγκοσλαβικού
Συνδέσμου Φοιτητών.**

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πως ήρθες σ' επαφή με την ιδεολογία του Εθνικοσοσιαλισμού;

ΑΛΕΞΙΣ ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΜΠΟΝΙΤΣ: Από μικρός παρακολουθούσα τις ιστορικές, πολιτιστικές και κοινωνικο-πολιτικές εξελίξεις. Βλέπεις μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον όπου συναντιώνται 3 έθνη: η Γιουγκοσλαβία, η Ιταλία και η Αυστρία, μιλούσα όλες αυτές τις εθνικές γλώσσες και σιγά-σιγά έμαθα όλες τις πολιτικές ιδεολογίες και τα πολιτικά κινήματα της Ευρώπης. Αυτό που με κατέπληξε ήταν η ικανότητα των Εβραίο-Μασόνων να στέλνουν στα χαρακώματα τις αφελείς Ευρωπαϊκές γενέες, **να σκοτώνονται κατά χιλιάδες για 10 μέτρα λάσπης** όπως στον Α' Ευρωπαϊκό Πόλεμο. **Η μόνη λοιπόν πολιτική κίνηση που οργάνωσε τις λαϊκές μάζες για να διατηρήσουν την εθνική τους ταυτότητα, εθνικές παραδόσεις και εθνική οικονομία εναντίον των διεθνών τραπεζιτών, ήταν ο εθνικοσοσιαλισμός.**

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Ποια είναι η γνώμη σου για την ΕΟΚ και την πολυδιαφημισμένη ένωση του 1992;
Α. Ρ. ΜΠΟΝΙΤΣ: Η ένωση της Ευρώπης είναι ένα παλιό και μεγάλο ιδανικό, αλλά πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός όπως και οι άλλοι ευρωπαϊκοί λαοί δεν πρέπει να ενωθούν επειδή έτσι προστάζει το Ιουδαϊκό Κράτος των ΗΠΑ και οι εβραϊο-σιωνιστές ιστορικοί. Αυτοί σπρώχνουν τους Ευρωπαίους στην ένωση, έχουν βάλει μπρός τα ρολόγια, τις ημερομηνίες και τους όρους. **Το 1992 αντιπροσωπεύει την ολοκληρωτική υποδούλωση της ήδη υποδουλωμένης Ευρώπης. Κάτω από τη μάσκα της αλλαγής προσώπου του διε-**

θνούς κομμουνισμού, οι διεθνείς τραπεζίτες και οι πολιτικές μασονικές μαριονέτες φύτρωσαν στην Ανατολική Ευρώπη «δημοκράτες», «σοσιαλδημοκράτες», «μεταρρυθμιστές», ενώ την ίδια ώρα στην πραγματικότητα αντιπροσωπεύ-

ουν τα μεγαλύτερα χρηματιστηριακά, τραπεζικά συμφέροντα της Παγκόσμιας Ελίτ. Θέλουν να μετατρέψουν την Ευρώπη όπως εκείνοι θέλουν, και περιμένουν τους Ευρωπαίους να υπακούσουν σ' αυτή τη βεβιασμένη «Ένωση». Η ΕΟΚ είναι το μπάσταρδο παιδί των Εβραίων και αντιπροσωπεύει ότι και οι Ηνωμένες (Ταλμουδικές) Πολιτείες της Αμερικής.

Ας μην ξεχνάμε ότι 2 εκατομμύρια μαύροι ζουν αυτή τη στιγμή στην Βρετανία, και περιμένουν ακόμα 225.000 «πρόσφυγες» από τον Χονγκ-Κόγκ. Στην Σουηδία υπάρχουν 100.000 γύφτοι. Στην Ιταλία έχουν «εισβάλει» ένας συνδυασμός λαών 16 κρατών, μεταξύ αυτών η Νιγηρία, Γκάνα, η Σενεγάλη και διάφορα αραβικά κράτη, ακόμα υπάρχουν 125.000 Φιλιππίνεζοι. Συνολικά οι ξένοι στην Ιταλία αριθμούν τα 1,3 εκατομμύρια. **Κάτω από αυτές τις συνθήκες το 1992 και η «ένωση», θα είναι η Ταφόπετρα της Ευρώπης.**

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Αλέξης, όπως το είχαμε συζητήσει παλιά, γνωρίζεις ότι υπάρχει μια τριβή των δύο πατρίδων μας, της Ελλάδος και της Γιουγκοσλαβίας για το λεγόμενο «Μακεδονικό», που υποκινείται από τα Σκόπια αλλά και με τις ευλογίες της εκάστοτε Γιουγκοσλαβικής κυβέρνησης. Τι γνωρίζεις και τι έχεις ανακαλύψει πάνω σ' αυτό το θέμα.

Α.Ρ. ΜΠΟΝΙΤΣ: Μου είχες μιλήσει παλιά και με ενημέρωσες για το «Μακεδονικό» ένα ζήτημα που δεν είχα ιδέα όπως και ο «Μπράνκο», και αυτό γιατί λείπω 6 χρόνια από τη Γιουγκοσλαβία, και κατάγομαι από το Βορρά, ο Νότος έχει άλλα προβλήματα. **Όπως είπες το «Μακεδονικό» υποκινείται από τα Σκόπια, πίσω όμως από τα Σκόπια κρύβονται σκοτεινοί άνθρωποι με σκοτεινά συμφέροντα.** Αφιέρωσα αρκετό χρόνο και ανακάλυψα τι γίνεται με το «Μακεδονικό», το οποίο είναι ένα μέρος μικρό θα έλεγα μάλιστα, των αυτονομιστικών κινήσεων της Γιουγκοσλαβίας. **Η Μακεδονία είναι ελληνική και το λεγόμενο «Μακεδονικό» πρόβλημα υποκινείται από τους σιωνιστές και τους πράκτορές τους, με συμφέροντα ξένα προς τους λαούς της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδας.** Ο σκοπός τους είναι να σπάσει η παραδοσιακή φιλία μεταξύ Ελλάδας και Γιουγκοσλαβίας και να έρθει το μίσος και η έχθρα μεταξύ μας. Μη ξεχνάμε ότι ποτέ η Γιουγκοσλαβία και η Ελλάδα δεν ήρθαν σε πολεμική αναμέτρηση, αντίθετα μαζί πολεμήσαμε νικηφόρα τους Βούλγαρους και τους Τούρκους. Μη ξεχνάμε ότι ο Γιουγκοσλαβικός στρατός είναι ο μεγαλύτερος των βαλκανίων και ο ελληνικός από τους καλύτερους στον κόσμο. Πρέπει λοιπόν να βρεθεί ο καταλύτης εκείνος που θα μας διαβρώσει και θα μας τυφλώσει. Ο καταλύτης αυτός λέγεται «Μακεδονικό πρόβλημα». Εύχομαι να μην

τυφλωθούν οι αγωνιστές και οι αναγνώστες του Αντίδοτου από τους μεγάλο-πράκτορες. Το «Μακεδονικό» είναι ένα από τα προβλήματα που μαστίζει τη Γιουγκοσλαβία. Αντικαταστάθηκε η μετριοπαθής μουσουλμανική ηγεσία του Κοσσυφοπέδιου με διάφορους Αλβανούς φανατικούς που συνδέθηκαν με τον μουσουλμάνο ηγέτη της Βοσνίας Ζουλφικάρπασιτς, που ανήκει σε μασονική στοά και διαμένει άνετα στην Ελβετία. Αυτός «δουλεύει» για το «Βοσνιακό Πρόβλημα», για το «Βοσνιακό έθνος» και το «Βοσνιακό Κράτος». Μη ξεχνούν οι αναγνώστες ότι η Βοσνία και η Ερζεγοβίνη κατοικούνται από Σέρβους και Κροάτες. Έτσι λοιπόν όταν δημιουργηθούν 2 μικροσκοπικά κρατίδια της Σερβίας και της Κροατίας, μετά θα έρθει η σειρά της Μακεδονίας. Ο μασονικά-ελεγχόμενος τύπος θα διαδώσει φήμες, μίσος, φανατισμό και ίσως οδηγήσει σε δυναμική αναμέτρηση των δύο πατρίδων μας. Το περίεργο είναι ότι σε όλη αυτή τη διένεξη η Βουλγαρία κρατάει σιγή ιχθύος, ενώ αυτή ήταν η πρώτη που ήθελε τη Μακεδονία Βουλγαρική. Κάτω από αυτή την εννοχρηστρωμένη πολιτική, κρίσης, μισους, ανασφάλειας και καχυποψίας, ίσως δούμε τις πατρίδες μας ακρωτηριασμένες. Ίσως να δούμε την «Δημοκρατία της Βοσνίας» ή την «Ομοσπονδία Μακεδονίας - Βοσνίας - Κόσοβου», όπου θα έχουν εγκατασταθεί σαν «πρόσφυγες» τουρκο-μουσουλμάνοι της Βουλγαρίας και «φυγάδες» της Αλβανίας. Αυτό το σχέδιο μπορεί να φαίνεται τρελό, μα δεν είναι τρελή η εποχή που ζούμε; Ποιος «λογικός» εκτός από εμάς του εθνικοσοσιαλιστές ασχολείται με ιδέες όπως αυτές της πατρίδας, της υπερηφάνειας, της αξιοκρατίας, του καθήκοντος και της πίστης.

Αυτό λοιπόν το «τρελλό» σχέδιο προωθείται με ακρίβεια και συνέπεια από τις εξής σιωνιστικές μαριονέτες:

Τον Νταβίντ Αλμπαχάρι (υψηλά ιστάμενος Εβραίος από το Βελιγράδι), και τον Γκόσταϊν (υψηλά ιστάμενος Εβραίος από το Ζάγκρεμπ). Μαζί τους είναι ο μασόνας Λιούντα Τάντιτς, Σέρβος που συγκατοικεί με την Εβραία Κλάρα Μάντιτς. Ο Λιούντα Τάντιτς έχει ανοικτό λογαριασμό στην Ελβετία, που του τον άνοιξαν οι σιωνιστές. Του πληρώνουν (οι σιωνιστές) όλα τα έξοδα για να ταξιδεύει σε πάνω από 20 πόλεις του κόσμου και αυτός προσωπικά πάντα αναφέρει στην ΜΠ' Νάϊ Μπριθ στη Νέα Υόρκη και το Λος Άντζελες. **Ο κύριος Τάντιτς ίδρυσε το σύλλογο «Φιλική συμμαχία Σερβίας. Ισραήλ» με έδρα τη Νέα Υόρκη.** Έχει διασυνδέσεις με τον Βουκ Γιοβάνοβιτς της YUNEX Corp στη Νέα Υόρκη, που μεταφέρει τα έσοδα του Γιουγκοσλαβικού Κουμμουνιστικού Κόμματος έξω από την Γιουγκοσλαβία. Ο Τάντιτς πηγαίνει 2 φορές τον χρόνο στο Ισραήλ

για διαταγές, και καθοδήγηση. Ο Γκόλστάϊν κά-
νει το ίδιο αλλά για την Κροατική πλευρά.

Ας μην ξεχνάμε οι αναγνώστες του «Αντίδο-
του» ότι η «Περεστρόϊκα», οι «μεταρρυθμίσεις»
στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και στην
ΕΣΣΔ, δημιούργησαν από 10-20 πολιτικά κόμμα-
τα - κινήματα και οργανισμούς. Στην πραγματι-
κότητα αυτά τα κόμματα είναι πολύ μικρά και ε-
ξυπηρετούν την ανωμαλία και την απάθεια μέσα
σε κάθε κράτος. Το νέο όπλο των Διεθνιστών και
Σιωνιστών είναι η λεγόμενη «Δημοκρατική πο-
ρεία» ή «Δημοκρατικές διαδικασίες» που στην
πραγματικότητα είναι η ενορχηστρωμένη παρά-
λυση ενός έθνους. Ο Εβραιοκρατούμενος τύπος
θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι αυτά τα
κόμματα έχουν δύναμη και οι ηγέτες τους είναι
«χαρισματικοί». **Την πραγματική δύναμη την έ-
χουν τα οργανωμένα συμφέροντα των διεθνών
τραπεζών και χρηματιστηριακών κύκλων.**

Θυμάμαι το καλοκαίρι του 1989 ήρθαν 500 τρα-
πεζικοί αντιπρόσωποι στο Ντουμπρόβνικ της
Κροατίας. Μετά από μερικούς μήνες ακολούθη-
σαν άλλοι 97 αντιπρόσωποι διεθνών Τραπεζών
στη Ριέκα, το μεγαλύτερο Γιουγκοσλαβικό λιμάνι.
Μετά από εβδομάδες 3ο κορυφαίο αντιπρό-
σωποι αμερικάνικων πολυεθνικών του
«FORTUNE 500» συναντήθηκαν με εκπροσώ-
πους του Κροατικού κομμουνιστικού κόμματος
στο Ζάγκρεμπ. **Οι περισσότεροι και από τα δύο
μέρη ήταν Εβραίοι!** Πρόσφατα ένας αγγλικανός
ιερέας, ο πατήρ Κούπιτ, που στα νειάτα του και
για 18 χρόνια υπηρετούσε στην υπηρεσία πλη-
ροφοριών του Ναυτικού των ΗΠΑ, συναντήθη-
κε μυστικά στο λιμάνι της Ριέκα με 5 μασόνους
υψηλού βαθμού. Πιστεύεται, μάλλον είναι σίγου-
ρο, ότι συναντήθηκε με τον Πρίτσαντ, ένα Κρο-
άτη αγγλικής καταγωγής, που ξαφνικά πήρε με-
γάλες θέσεις στο Βιομηχανικό σύμπλεγμα της
Ριέκα, και όλα αυτά σε συνδυασμό με τον έλεγ-
χο της Πετροχημικής βιομηχανίας από αμερικά-
νους στο νησί Κιρκ. Έτσι έχουν τα πράγματα ό-
πως τα βλέπω εγώ, ίσως δούμε και χειρότερα.
Ο αμερικάνος πρόξενος στη Ριέκα Μάρκ Σμιθ, μί-
λησε στην επέτειο των 100 χρόνων του Κροατι-
κού Τύπου. Αυτό έγινε για να κάνουν τον τοπι-
κό τύπο, να δεχτεί ολοκληρωτικό έλεγχο από τις
αμερικάνικες εταιρείες. Ακόμα να σου πω ότι ο
τύπος στη Ριέκα ελέγχεται από το 1900 από τη
Μασονική Στοά «Σείριος».

ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τι ξέρεις για τη σύγχρονη Ελλάδα;
A. P. ΜΠΟΝΙΤΣ: Ελλάδα, η χώρα των ημίθεων η
μήτρα του εθνικοσοσιαλισμού, η φλόγα του πο-
λιτισμού της Ευρώπης, δυστυχώς είναι ένα λυ-
πηρό παράδειγμα αυτού που λέμε ενορχηστρω-
μένη «κοινοβουλευτική δημοκρατία». Είναι η «δη-
μοκρατία» που εξάγει τους Έλληνες για

σκλάβους-εργάτες σε άλλες χώρες. Θυσιάζει και
δαιρεί τα νειάτα της σε άσκοπες πολιτικές φρά-
ξιες που αποσταθεροποιούν το έθνος και συντρί-
βουν τα ιδανικά της.

Η Ελληνική νεολαία πρέπει να καταλάβει ότι
ο πολιτισμός δεν συνεχίζεται με γούνες, στέρε-
ο και αυτοκίνητα. Η συνέχιση του πολιτισμού
βγαίνει από τις υπερήφανες εθνικές παραδό-
σεις, και τη δύναμη της θέλησης για προστασία
της εθνικής ταυτότητας, των εθνικών παραδό-
σεων και όλα αυτά αποτελούν τον εθνικό πλού-
το κάθε χώρας.

Αν η τωρινή γενιά, δεν κοιτάξει τα γραφτά και
τα νοήματα των αρχαίων, οι θυσιές που έκανε η
Ελλάδα για την Ευρώπη θα γίνουν ένα ωραίο πα-
ραμύθι. Οι Έλληνες πολιτικοί πρέπει να έχουν
υποχρέωση μόνο απέναντι στο ελληνικό έθνος
και όχι στις ελβετικές τράπεζες. Η Ελλάδα έχει
υποφέρει μεγάλες καταστροφές στη μακρά
ιστορία της και δεν αξίζει τέτοιες μεταχείρι-
σης και πολιτικής ηγεσίας.

**Δυστυχώς η Ελλάδα είναι δέσμια των διεθ-
νών.**

ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Ποια λύση βλέπεις για τα Ευρωπαϊ-
κά Έθνη που θέλουν να ξεφύγουν από τη διεθνή,
σιωνιστική, χρηματιστική, πολιτική κλίκα;

A. P. ΜΠΟΝΙΤΣ: Το μέλλον ανήκει στον υγιή και
αμόλυντο εθνικισμό. Οι εθνικιστικές δυνάμεις
πρέπει να εργαστούν συλλογικά και να μορφό-
σουν τον κόσμο για το τι κρύβεται πίσω από τη
«καραμέλα» της «Δημοκρατίας». Οι εθνικιστές
πρέπει πρώτοι να αγωνιστούν στις πατρίδες
τους για εθνική παιδεία και εθνική οικονομία.
**Πρέπει πρώτα όμως να ισοπεδωθούν οι ψευτο-
εθνικιστές και οι ηλίθιοι που τους ακολουθούν.**

Το 2000 η λευκή φυλή θα αριθμεί το 11% του
παγκόσμιου πληθυσμού. Οι λευκοί αδελφοί μας
στη Νότια Αφρική έχουν αρχίσει να γονατίζουν
κάτω από τη διεθνή πίεση. **Η Ναμίμπια ήδη έπε-
σε στα χέρια του μασονικού ΟΗΕ.** Κάτω από τις
ευλογίες του ΟΗΕ ένα μίγμα Κουβανών και Αγ-
κολέζων θα αποικίσουν τη Ναμίμπια για να φέ-
ρουν, λένε το «νόμιμο» πληθυσμό της Ναμίμπιας
πίσω.

Θα γίνει ότι έγινε και στη Ροδεσία. Όταν οι
διεθνείς τραπεζίτες και οι σιωνιστές, ανακαλύ-
ψουν ότι υπάρχουν κοιτάσματα, πρώτων στρα-
τηγικών υλών, που τις έχουν ανακαλύψει και ε-
ξορύξει οι λευκοί, αμέσως αρχίζει ο «ρατσι-
σμός», ο «ανθρωπισμός» απελευθερωτικά κινή-
ματα! Έτσι οδηγούν τους λευκούς σε υποταγή
ή εκδίωξη από τα εδάφη που έφεραν τον πολιτι-
σμό. Στη σημερινή Νότια Αφρική οι Λευκοί δί-
νουν δωρεάν ιατρική περίθαλψη στους μαύρους
που πάσχουν από AIDS. Ακόμα δίνουν εφευρέ-
σεις, μόρφωση και Know-how δωρεάν και σε φυ-

λές που κοιμούνται στη λάσπη, που περπατούν ξυπόλυτοι και παίζουν φλάουτο για τα φίδια!!

Κανένas πια δε μιλάει για τον Σολζενίτσιν, έναν πραγματικό λευκό, χριστιανό, εθνικιστή που στην τελευταία του έκδοση έγραφε για «... εβραϊκά σκουλήκια». Θυμούνται όμως τους σιωνιστές Σαράνσκυ και Ζαχάρωφ.

Η ιδέα ενός Κράτους, ενός Αρχηγού, ενός νομίσματος, μιας οικονομίας, υπό την εποπτεία των Ροθσαϊλντ, Μπίλντεμπεργκερς, μιγάδων, μασόνων, Ροκφέλλερ, πρέπει να πολεμηθεί και από την πτώση τους θα αναγεννηθεί η Ευρώπη και οι λαοί της.

ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τίποτα άλλο Αλέξης που θα ήθελες να προσθέσεις πριν κλείσουμε, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι εδώ θα τελειώσει και η συνεργασία μας.

Α. Ρ. ΜΠΟΝΙΤΣ: Όταν έρχεται στο μυαλό μου η λέξη ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ θυμάμαι τους Σπαρτιάτες, τους Βίκιγκς, τους Γερμανούς και με λύπη βλέπω ότι οι απόγονοι αυτών των λαών έχουν αποπροσανατολιστεί εβραιοποιηθεί, και δεν μπορώ να χωνέψω ότι πάνε να ακούσουν και να θεοποιήσουν, 60.000 ναρκομανείς, τον πράκτορα Νέλσον Μαντέλα και τον Ντέσμοντ Τούτου, που δεν έχουν αφήσει μασονική στοά που να μην έχουν επισκεφθεί. Το ANC ακολουθεί τα χνάρια της Ιργκούν του Μενάχέμ Μπέγκιν, και στις τάξεις του, στο βαθμό του στρατηγού, έχει το Τζόε Σλόβο, Εβραίο της Λιθουανίας, και Γ.Γ. του Κ. Κ. της Ν. Αφρικής!!

Εύχομαι να μην πάθουν οι Ευρωπαίοι ότι και οι Αμερικανοί, που από την μέρα που θα γεννηθούν μέχρι τη μέρα που θα πεθάνουν, πληρώνουν φόρους, δουλεύουν για να μην λείψει τίποτα από κανένα εβραϊκό τραπέζι σε οποιοδήποτε κράτος και αν βρίσκεται.

Τώρα το βιβλίο που διαβάζω έχει τον τίτλο «ο εφοδιασμός του στρατού του Μεγάλου Αλεξάνδρου».

Εύχομαι στους γείτονες, φίλους και συναγωνιστές Έλληνες να πετύχουν τους σκοπούς τους γρήγορα. Ελπίζω να συνεργαστούμε από κοινού Γιουγκοσλάβοι και Έλληνες για να σώσουμε ότι μ' αίμα μας έδωσαν οι πρόγονοί μας. Ας κάνουμε λοιπόν ότι και το 1913. ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ.

Η συνέντευξη του Α. Ρ. Μπόνιτς προς το ΑΝΤΙΔΟΤΟ πάρθηκε στις 5 Ιουνίου στην περιοχή της Ν. Υόρκης. Ευχαριστώ το ΑΝΤΙΔΟΤΟ που μου έδωσε την ευκαιρία να παρουσιάσω στους Έλληνες αναγνώστες τις απόψεις και θέσεις ενός ηγετικού στελέχους του Γιουγκοσλαβικού Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος. Οι αναγνώστες του περιοδικού και οι Έλληνες Εθνικιστές συγκρατήσουν τ' όνομα Α. Ρ. Μπόνιτς, διότι στο άμεσο μέλλον θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην Αφύπνιση του Γιουγκοσλαβικού Έθνους.

Στάθης Καλογερίδης

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ
ΤΩΡΑ ΞΕΡΕΙΣ
Η "ΕΝΔΟΧΩΡΑ"
ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΟ
ΣΕ ΣΕΝΑ
ΜΗ ΞΕΧΝΑΣ
ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΕΣΟΔΟ
(ΛΟΓ. ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ:
306/308328-45)

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΕΤ «ΗΡΑΚΛΗΣ»

Η μεγάλη Ελληνική τσιμεντοβιομηχανία ΑΓΕΤ «Ηρακλής» είναι εδώ και μήνες στο επίκεντρο της δημοσιότητας των οικονομικών κύκλων. Κόμματα, συνδικάτα, κυβέρνηση, υπουργοί, τεχνοκράτες, πολυεθνικές, οργανωμένα συμφέροντα, έχουν μπλεχθεί σ' ένα άνευ προηγουμένου φαύλο κύκλο.

Είναι ή δεν είναι τελικά η ΑΓΕΤ κερδοφόρα για το Ελληνικό δημόσιο; Υπάρχει προοπτική οικονομικής εξελίξεως γι' αυτή τη μεγάλη εταιρεία; Πρέπει να μείνει στο δημόσιο; Αυτά είναι ορισμένα από τα ερωτήματα που τίθενται στο τραπέζι των συζητήσεων. Και εδώ ακριβώς αρχίζει το... δράμα. Ο πρώην πρόεδρος της ΑΓΕΤ Βασίλης Σαρσέντης, «δεξιός», υποστηρίζει την κερδοφορία της επιχειρήσεως και την παραμονή της στο δημόσιο.

Ο νυν πρόεδρος και πρόεδρος του ΟΑΕ Γ. Γιαννόπουλος, κι αυτός δεξιός, υποστηρίζει τ' αντίθετα! Ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας (όταν μιλάμε σήμερα πια και ιδίως στην Ελλάδα για.. εθνική οικονομία είναι σαν να λέμε Αλβανός τουρίστας...) μίλησε στη Βουλή γι' ακάλυπτες ζημιές. Ο Κ. Μητσοτάκης και οι φιλελεύθεροι υπουργοί του, ζητούν το ξεπούλημά της στους ξένους (η συνήθεια βλέπετε). Ο Α. Παπανδρέου και η Αριστερά μιλούν για πολιτικό και οικονομικό έγκλημα στην περίπτωση που εκποιηθεί η ΑΓΕΤ. Οι εργαζόμενοι της εταιρίας βγάζουν ψηφίσματα κατά του... ιμπεριαλισμού, προστατεύοντας τη θεσούλα τους στην επιχείρηση. Ο κ. Σαρσέντης κατηγορήσε την κυβέρνηση εμμέσως πλην όμως σαφώς, για λογιστικές «απάτες», που σαν σκοπό έχουν να βγάλουν ζημιογόνα την ΑΓΕΤ. Απάντηση περί αυτού, ακόμα δεν πήρε...

Ο σημερινός πρόεδρος της εταιρίας, ως πρόεδρος του ΟΑΕ, είχε μιλήσει για κέρδη 3,5 δις το '88 που θα έφταναν το 5 δις φέτος! Τώρα όμως που ανέλαβε πρόεδρος στον «Ηρακλή» μιλάει για την ιδιωτικοποίηση του, για να μην επιβαρύνεται το δημόσιο! Έρχονται και οι Άγγλοι που μας μιλούν για κέρδη γύρω στα 8 δις μέσα στο 1990! Η μετοχή επίσης της ΑΓΕΤ εκτινάσσεται από 2010 τον Ιανουάριο στις 4050 τον Μάιο. Όλα τα οικονομικά στοιχεία δείχνουν ότι η επιχείρηση είναι κερδοφόρα και πρέπει να μείνει στο δημόσιο. Η Ν. Δ. όμως υποστηρίζει το ξεπούλημά της.

Περιέργως τα ίδια υποστηρίζει και για την ΕΚΟ, για τον τομέα εμπορία της. Όταν οι Αμερικάνοι είχαν την ESSO (πρώην ΕΚΟ) αυτή κάλυπτε το 6,5% της παγκόσμιας αγοράς. Οι Έλληνες όμως όταν την πήραν το έφτασαν στο 14% (τρομακτικό άλμα)!

Και εδώ όμως «περιέργως» η Ν. Δ. προτείνει την ιδιωτικοποίηση της. Δέχεται όμως ο Μητσοτάκης να μείνουν στο δημόσιο οι ελλειμματικές δραστηριότητες της ΕΚΟ όπως το εργοστάσιο πετροχημικών της Θεσ/νίκης! Οι οικονομικές επιλογές της Ν.Δ. μας εκπλήσσουν. Πουλάει ότι φέρνει έσοδα στο κράτος και κρατάει ότι το επιβαρύνει. Αν και οι φιλελεύθεροι φημίζονται για το... πνευματικό τους επίπεδο (περίπτωση Στ. Μάνου), οι αιτίες πρέπει ν' αναζητηθούν αλλού. Στ' ότι η Ν.Δ. πρέπει να εξοφλήσει «ορισμένες» υποχρεώσεις της. Για την ΕΚΟ σφάζονται Λάτσης - Βαρδινογιάννης. Για την ΑΓΕΤ λόγω του ότι είναι παγκόσμιος κολοσσός έχουν μπει στο παιχνίδι και οι μεγαλύτερες τσιμεντοβιομηχανίες του κόσμου. Το θέμα έχει απασχολήσει και την Κοινότητα. Ο Επίτροπος της ΕΟΚ Λ. Μπριτάν το συζήτησε με τον υπουργό βιομηχανίας Στ. Δήμα στις Βρυξέλλες. Ο τελευταίος έδειξε την δέουσα κατανόηση. Και ενώ η Swiss Bank Corporation ετοιμάζεται για την εκποίηση της ΑΓΕΤ, η εταιρία αυξάνει τις πωλήσεις της κατά 15% κατά το πρώτο τετράμηνο του 1990! Η φιλελεύθερη όμως κυβέρνηση του Κ. Μητσοτάκη φαίνεται να είναι δέσμια των όποιων «υποχρεώσεων» είχε αναλάβει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό για να βγει επιτέλους κυβέρνηση.

Το ξεπούλημα της ΑΓΕΤ και της ΕΚΟ θα σφραγίσει τον διεθνιστικό ρόλο του οικονομικού φιλελευθερισμού και του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά θα δείξει και ότι η σημερινή κυβέρνηση της Ν. Δ. δεν μπορεί να βγάλει από την κρίση την ελληνική οικονομία που παραπαίει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ

Αθάνατο Σύμβολο της Ελληνικής Ψυχής, ιστορημένο από τον Π. Πρεβελάκη και τραγουδισμένο από δύο ποιητές της Εποχής.

Μέσα στην Ιστορία των Ελλήνων υπάρχουν πολλές σελίδες ηρωισμών, πατριωτικής εξάρσεως και εθνικής φιλοτιμίας που δύσκολα βρίσκονται σε ιστορίες άλλων λαών. Λίγο πολύ όλα αυτά τα ξέρουμε από τα πιο μικρά μας χρόνια και ίσως πολλοί να 'χουμε βαρεθεί να τ' ακούμε.

Όμως το πιο λαμπρό ίσως περιστατικό της Ελληνικής Ιστορίας (που η παγκόσμια ακτινοβολία του είχε σαν αποτέλεσμα την απελευθέρωση της Κρήτης) λίγοι το ξέρουνε. Δεν πιστεύω να το βρεις γραμμένο σε κανένα σχολικό βιβλίο. Στους πομπώδεις πανηγυρισμούς των Εθνικών Επετείων ποτέ σχεδόν δεν αναφέρεται.

Η δήθεν διπλωματική «ανωτέρα πολιτική σκοπιμότης» φρόντισε να το καλύψει με την εθνική λήθη. Οι διάφοροι μεγαλόσχημοι και μεγαλόστομοι «επίσημοι», που έχουν πάντα τον πρώτο λόγο και διαφεντεύουν τις τύχες του Λαού μας, αυτοί που κατάφεραν να καταστήσουν έννοιες ταυτόσημες την εθνικοφροσύνη με την υποτέλεια ή την προοδευτικότητα με την άρνηση του εθνισμού μας, φρόντισαν πάντα να το παρασιωπούν.

Είτε το θέλουμε όμως, είτε όχι, οι αιώνες αντιγράφουν αλλήλους... ή ιστορία επαναλαμβάνεται... όπως έλεγαν οι παλιοί. Η πολιτική των «μεγάλων μας συμμάχων», κατά την Κυπριακή κρίση του καλοκαιριού και τα συναφή γεγονότα, φέρνουν σήμερα στην εθνική μας μνήμη μια χρονολογία που έχει μείνει βαθιά χαραγμένη στην εθνική Ψυχή.

Το 1897.

Το «ενενήντα εφτά», η διδασκόμενη ιστορία μας το παρέδωσε σαν την μοιραία χρονιά μιας επαίσχυντης ήττας. Κι από μία πλευρά δεν έχει άδικο. Κι όμως η ίδια αυτή χρονιά έχει να μας προσφέρει το τρανώτερο δείγμα της Ελληνικής παλληκαριάς και τον υπέρτατο συμβολισμό της μοίρας της φυλής μας που όταν δεν την διχάζουν οι ξένες επιρροές, αν και (υλιστικά εξεταζόμενη) μικρή κι αδύνατη, ξέρει να ορθώνει τεράστιο ηθικό ανάστημα στους δυνατούς της Γης και θριαμβεύει, δικαιώνοντας τους στίχους του Παλαμά:

«Η μεγαλοσύνη στο Έθνος δεν μετριέται με το στρέμμα

Με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το αίμα».

Φεβρουάριος 1897. Από φλόγες η Κρήτη ζωσμένη... Στο Ακρωτήριο των Χανίων, στο ύψωμα του

Προφήτη Ηλία όλο και μαζεύονται οι επαναστατημένοι Κρητικοί...

Στα νερά της Κρήτης καταπλέουν οι Στόλοι των μεγάλων Δυνάμεων της Εποχής: Της Αγγλίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ρωσίας, της Ιταλίας, και της Αυστροουγγαρίας. Βλέπουν ότι ο Μεγάλος Ασθενής, του 19ου Αιώνα, η Σουλτανική Τουρκία αργά ή γρήγορα θα την χάσει την Κρήτη και βρίσκουν μια καλή ευκαιρία να την κληρονομήσουν, καθένας για λογαριασμό του. Λογαριασμοί χωρίς τον ξενοδόχο που έχει υψώσει την σημαία του στο Ακρωτήριο: τη μεγάλη Ελληνική Βασιλική σημαία που παρέδωσε στους Κρητικούς επαναστάτες ένας αξιωματικός του Ελληνικού Πολεμικού, «Υδρα», που βρίσκεται και αυτό στα κρητικά νερά, ο ύπαρχος Κωνσταντίνος Κανάρης, εγγονός του Μπουρλοτιέρη του '21...

Δημ. Σ. Σούτζου

Εδώ όμως θα αφήσω την θέση μου σε μια άλλη πέννα που φύσει και θέσει θα μας τα πει πολύ πιο ζωντανά. Πρόκειται για μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το λογοτεχνικό ιστόγραμμα του Παντελή Πρεβελάκη «ο Κρητικός»:

«... οι Χριστιανικές αρμάδες παίρνανε στην σκέπη τους τις χώρες Χανιά, Ρέθυμνος, Κάστρο και Σητεία, μαζί με τα γυροχώρια τους... Ο σκοπός τους ήτανε αγαθός, να προλάβουν τα αίματα - όπως λεγαν - χωρίς να δίνουν δίκιο στο 'να μέρος ή στο άλλο. Κάθε επιδρομή στα μέρη τούτα από Χριστιανούς είτε από Τούρκους, θα 'χε να μετρηθεί με τα ντουφέκια τους... καινούριοι αγωνιστές φτάνουν στ' Ακρωτήριο κι ας τό'πιανε το κανόνι από τα φράγγικα καράβια.

... Οι ναύαρχοι που είδαν τ' ακρωτήριο ν' αρματώνεται και να ετοιμάζεται για καινούργιο Αρκάδι, ξανάπιασαν τις φοβέρες... 'Η μπαίνει τάξη στα μέρη που 'χουμε στην σκέπη μας ή βάνουμε το αίτιο στο σημάδι και το 'νε κάνουμε σκόνη και καπνό.

Οι γαλονάτοι που πρόσμεναν να τρομαρίστη ο Κρητικός είτανε πέντε για την ώρα. Ο Αλαμάνας δεν είχε φτάσει ακόμα. Ο Μόσκοβας λεγόταν Αντρίεφ, ο Εγγλέζος Χάρις, Ποττιέ ο Φραντσέζος, Χίνκε ο Αυστροουγγαρός. Κεφάλι τους είχανε γνωρισμένο τον Ιταλό τον Κανεβάρο.

«Η μέρα που ξημέρωνε ήτανε εννιά του Φλεβαριού. Η ανακοπή του ντουφεκιού κράτησε ως το κολατσιό όποτε κίνησε ένα λιανοντούφεκο ανάμεσα στους Τούρκους που κρατούσαν τον Πύργο του Βεντουρή, πάνω από τον Ταρσανά της Σούδας, και τους Χριστιανούς που 'χαν στη

Μαλάξα τα καρτέρια τους.

Τρία Τούρκικα πολεμικά, που είχαν αραγμένα στη Σούδα, μπήκαν και εκείνα στον καυγά και χτυπούσαν με μιδράλια τους Χριστιανούς.

Ο καπετάν Στάθης ο περουλής, που λημέριζε με άλλους μερικούς στο χωριό τις Κορακίες, πήρε τέσσερις-πέντε από τους άντρες του, κατεβήκανε στο γιαλό κοντά στην Τύσλα και βάλαν στο σημάδι τα τούρκικα καράβια. Εκείνα γύρισαν κατά τις Κορακίες τρία-τέσσερα κανόνια τους κι' αρχίσανε κι' εκεί ένα πάρε-δώσε. Οι Χριστιανοί που 'χαν στον Προφήτη Ηλία τα ταμπούρια τους ακούσανε το συμπαροκόπι και το ζούλεψαν. Βάλθηκαν να ντουφεκούν κι αυτοί ανάρια-ανάρια, ώσπου η φωτιά ξαπλώθηκε σ' όλη τη γραμμή.

«... είτανε τρισήμιση τ' απομεσήμερο, ως την ώρα εκείνη, οι Αρμάδες είχανε μια φιέστα, γιατί κάνανε τα καλοσορίσματα στην καπιτάνα του Αλαμάνου. Το καράβι είχε ρίξει σίδηρο και κείνο, πλάι στ' άλλα, κι έστελνε βάρκα, στη στεριά με μια σημαία του να πάνε να την στήσουνε στην τάπια κοντά με τις υπόλοιπες.

Από τ' άλλα καράβια, είχανε μαζωχτεί και πάνω μια πεντακοσαριά, αξιωματικοί και πεζοναύτες να δώσουν τις τιμές πού συνηθίζονται.

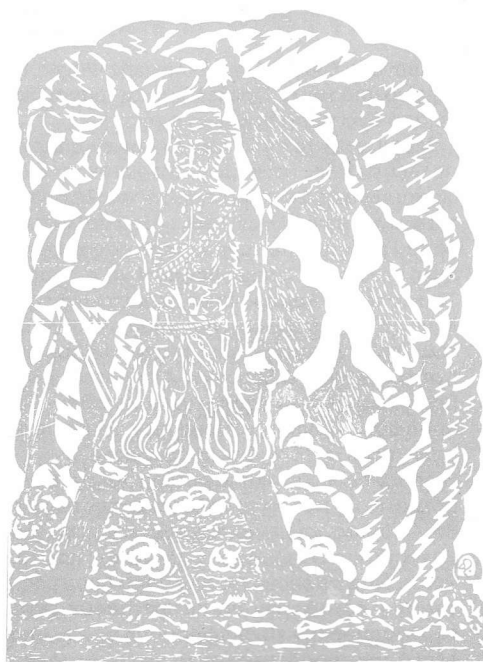
» Όσο κρατούσε η τελετή, ο πόλεμος θαρρείς δεν έφτανε στ' αυτιά τους. Ξεμπερδεψαν τα δικά τους; Θυμήθηκαν την παρακώρη τους την Κρήτη. Σε κείνο τον κάβο που 'χαν αντίκρου τους, μερικά στραβοκέφαλα παιδιά δε στέργανε ν' ακούσουν τις ορμήνιες τους, είτανε σε δική τους γη εκείνα τα κακόπαιδα;

Πολεμούσανε για τιμή και λευτεριά; Γύρεψε κανένας τους ν' αλλάξει αφέντη; Ποιός ρωτούσε! Ο κανεβάρο ο Ιταλός σήκωσε στην καπιτάνα του «τη Σικελία» το σημάδι. «Όλα τα καράβια που δεν εμποδίζονται από την θέση τους προστάζονται να χτυπήσουν ευθύς τους επαναστάτες».

Δεν πρόλαβε να κατεβάσει το σημάδι, και το Ιμπιργιάλικο ή «Μαρία Τερέζα», βρόντησε πρώτο το κανόνι, από μάκρος δύο μίλια και περισσότερο. Η καπιτάνα τού Αλαμάνου πού ότι είχε βρέξει σίδηρο στα νερά της Κρήτης, δεν χάνει μήδ' αυτή καιρό. Ακολουθούνε τα Ρούσικα και τα Εγγλέζικα που χτυπούνε με μιδράλια -για καλύτερο. Τα Ιταλικά και τα Φραντσέζικα δεν μπορούν να ρίξουν από 'κει που ν' αραγμένα.

Το Ελληνικό ή «Υδρα», πούνε φουνταρισμένο και αυτό μπρος στα Χανιά, περιμένει να δεχτεί καμιά μπαταριά κι είν' έτοιμο να χαθή παλληκαρίσια...

» Το χαλάζι σκέπαζε έναν τόπο στο λαιμό του ακρωτηριού, από τον Προφήτη Ηλία που 'χε τη σημαία, ως μέσα στο Χωριό τις Κορακίες, στο Πιθάρι και στο Αρώνι. Το Ιμπιργιάλικο έριχνε φα-

νερά σε μέρη που δεν ήταν Χριστιανοί, τόσο πού μια στιγμή τους γέλασε πώς χτυπάει τα τούρκικα ταμπούρια. Τα εγγλέζικα βαρούσανε με πυκνή φωτιά, τα ρωσικά δείχνανε φιλότιμο να πετύχουν το σημάδι. Τι ήταν το σημάδι καλέ αδελφια; Η Σημαία! Τα ίδια καράβια που πριν ώρα τιμούσανε την ξένη, θέλανε τώρα να ντροπιάσουνε την ντόπια... Τα κανόνια ξανακολουθούσανε την δουλειά τους. Οι βροντές τους ταρακουνούσανε τον τόπο. Τα βουνά του Ακρωτηριού αντιλαλούσανε το μπουμπουνιτό... πάνω στα Χριστιανικά ταμπούρια σκάζανε πυροκοκκινισμένα τα μιδράλια, τυλιγμένα σε φλόγα και καπνό. Οι μπάλες ανασκάφτανε το χώμα... βράχοι χοντροί σα βουβάλια θρυματίζονται... τι ήταν κείνος ο αγώνας. Θεέ μου! Σαν όλους τους αγώνες που πολέμησε η Κρήτη. Δεν την έφτανε ο Αγαρηνός για να δείξει την καρδιά της. Χρειαζόταν να την πολεμήσουν έξι φραγκικά βασίλεια, ολάκερη Χριστιανοσύνη!...» το κανονίδι περίσσεψε, κύρησε. Ξάφνου ένα κομμάτι σίδηρο, ένα μπαλαμισδράλι, κόβει το κοντάρι της σημαίας. Προτού προλάβουν να συνεφέρουν απ' το σάστισμα, ο Καπετάν Μιχάλης Καλορίζικος σκέπασε τον βροντισμό με μια φωνάρα:

Τη σημαία μωρέ παιδιά!

— Ένας αυτός, Σπύρος Καγιαλεδάκης τ' όνομα, τινάζεται πρώτος απ' το ταμπούρι. Χτυπάει τα φτερά του, πετάει ως το ψήλωμα, τυλιγμένος

στο χαλάζι. Αρπάζει στα χέρια του τις δυο άκρες του σκινιού, ξεδιπλώνει τη σημαία στον αγέρα κάνοντας το κορμί του σημαϊόξυλο. Από την «Υ-δρα», το καράβι που 'χουν τα μάτια τους στον βράχο, σηκώνεται η βαθιά φωνή που ακούγεται ως σήμερα στο Ελληνικό:

— **Ζήτω ή Λευτεριά! Ζήτω η Κρήτη!**

Στα φράγκικα, η παλικαριά του Κρητικού μουδιάζει τους άντρες στα κανόνια. Βρίσκονται μάτια που δακρύζουν, καρδιές που αναρτερίζουν με καμάρι. Το πανί που σηκώνει κείνος ο λεβέντης μπρος στο ανοιχτό στόμα του 'Αδη δεν είναι σημαία ενός τόπου, **είναι η περηφάνεια του ανθρώπου και η τιμή του...** Ένα σέβας πιάνει το φράγκο ξαφνικά, μια βαθιά τιμή για το κυπαρίσσι κείνο το λιγερό και το **σειζόμενο** στο κατώφλι του Θανάτου. Ο Κανεβάρος σηκώνει το σημάδι να σταματήσει το κανόνι, να σεβαστούν την φλόγα που λαμπάδισε στο Ακρωτήριο...

«... ότι σώπασαν τα κανόνια μια βουή ανεβαίνει από τα στρατόπεδα: φωνές και ντουφέκια χαιρετούν. Ο αγέρας είναι δριμύς απ' το μπαρούτι. Το παληκάρι που 'χει την σημαία για φτερά νιώθει το κορμί του αλαφρό και ανάπετο...

★ ★ ★

»Το περιστατικό του Ακρωτηρίου, όλοι το κατάλαβαν, δεν ήταν από κείνα που ξεχνιούνται εύκολα. Στο νησί το χαιρέτησαν σαν καινούργιο Αρκάδι του 'βγαλαν και τραγούδι να το λέει ο Κρητικός να κάνει ψυχή σαν τα βουνά του.

Στη λεύτερη Ελλάδα, η βουλή το ξόφλησε μ' ένα ψήφισμα διαμαρτύρησης, που το παράδινε στη συνείδηση του πολιτισμένου κόσμου. Στα χριστιανικά βασίλεια, η πολιτική και δειξαν την οργή τους, εδώ με συλλαλητήρια αλλού με ξεσηκώματα και σαματά μπρος στα προξενεία του Σουλτάνου.

»Οι αγωνιστές του Ακρωτηρίου το νιώθανε να τους **δουλεύει άλλης λογής** Μικροί-μεγάλοι που 'χανε σταθεί μάρτυρες στο κανονίδι είχανε μια έγνοια από γεννησιμιού τους: την λευτεριά... 'Οποιος κοπέλι μάθει δεν γερόντοξεχνά! Το ντουφέκι το 'χανε για τον αγώνα και καλύτερα να βρίσκεται στον πόλεμο παρά στο χωράφι. Όμως παραύστερα, κείνο το κανόνισμα της σημαίας από τα καράβια τους έβαζε σε καινούργια συλλογή.

Μπάζει και δεν ήταν από θεού να λευτερωθεί η Κρήτη και να 'ναι δικασμένη να ζωντοκρίνεται ως τη Δεύτερη Παρουσία; Η καρδιά τους σπαράχτηκε για μια στιγμή. Στο σπαραγμό τους πάνω, ανάφανε μπροστά τους ο Σπύρος ο Καγιαλεδάκης.

—Τι 'ναι καλέ Σπύρο; Τι ένιωσεσες όταν σ' είχαν

στο σημάδι;

—Λευτεριά.

—Λευτεριά; Τι λες μωρέ; Την ώρα που την αρνιόντουσαν στην Κρήτη;

—Σας λέω, εκεί πάνω ένιωσα την λευτεριά...

Εδώ αφήνω το κείμενο του Πρεβελάκη. Εγώ δεν έχω τίποτ' άλλο να πω. Θα βάλω όμως να μιλήσει ο στίχος. Δυστυχώς απ' όσο τραγούδησε η Λαϊκή Ψυχή για να εκφράσει τα αισθήματά της για το Μεγαλείο του Ακρωτηρίου δυο μόνο κομμάτια βρίσκονται αυτή τη στιγμή στα χέρια μου. Είναι όμως και τα δύο τόσο παραστατικά για τους παλμούς που δόνησαν τότε το πανελλήνιο που φτάνουν νομίζω για ν' απεικονίσουν τον ψυχολογικό αντίκτυπο της μεγάλης στιγμής.

Το ένα είναι ένα επίγραμμα του Κρητικού Ποιητή Γ. Κωνσταντινίδη:

*Περήφανο Ακρωτήρι μου
η δόξα σου'ναι τόσο
που δεν μπορεί ψηλότερα
η δόξα να ψηλώσει.
Κι ολίγον τι ψηλότερα
αν έβγαίνεν ακόμα
τότε θα ήσουν ουρανός
και δε θα ήσουν χώμα...*

Και το άλλο ένα ποίημα της Μαρίας Πίπιζα:

ΚΤΥΠΑ ΕΥΡΩΠΗ!

*Κτύπα Ευρώπη. Σου 'βαλαν σημάδι το Σταυρό...
Ψηλά το μισοφέγγαρο το χέρι σου να στήση...
Κάνε τζαμί το κάθε της ψηλό καμπαναριό
τόπο μη βρη ο Χριστιανός ποτέ να προσκυνήσει.*

*Του φτάνει μόνο ο βωμός, που 'χει στην καρδιά...
σε μια εικόνα δυό θεούς λατρεύει με καμάρι...
κι οι δυο μαζί φτερώνουνε της Κρήτης τα παιδιά
βαθύτερα ν' ανοίγουνε το μνήμα στο φεγγάρι...*

Χτύπα Ευρώπη οι βόμβες σου στα σύνορα πετούνε

*χτύπα, να δης αναλαμπές στο Σούλι μια φορά...
Ο Πίνδος και ο Όλυμπος τον Αίμο χαιρετούνε
κι ο Ρήγας ανασταίνεται στου 'Ιμβρου τα νερά.*

Κτύπα κι από τις βόμβες σου η δάφνη θα φυτρώσει

πιο φουντωτή, πιο κόκκινη στου Μάρτη τη δροσιά

*Μεγάλη την Ελλάδα μας θα δει να στεφανώσης
και του Σταυρού θα λάμπουνε τα φώτα τα χρυσά.*

★ ★ ★

**Αυτό ήταν το Ακρωτήρι. Αθάνατο και αιώνιο
σύμβολο της Ελληνικής ψυχής.**

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΠΑΙΧΝΙΔΙ» ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Και ξαφνικά, να που η πώση του Τσαουσέσκου έφερε στο προσκήνιο την αλύτρωτη και βασανισμένη Βόρειο Ήπειρο!!

Για χρόνια οι Βορειοηπειρώτες της Διασποράς και ειδικά στις ΗΠΑ, μάχονταν κατά του καθεστώτος του Εμβέρ Χότζα με σκοπό τη καλύτερευση της ζωής των Βορειοηπειρωτών της Αλβανίας, και την ένωση με την Πατρίδα. Το θέμα όμως αυτό θάφτηκε όπως το Αρμενικό, το Κουρδικό κ.ο.κ. Η Δεξιά για χρόνια έθαβε την ιστορία και το πρόβλημα της Βορείου Ηπείρου σαν να ήταν ο απαγορευμένος καρπός της Ελληνικής διπλωματίας, όπως έκανε και με την Ανατολική Ρωμυλία, την Κύπρο και με τις σφαγές των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης το 1955, καθώς οι ηγέτες της Δεξιάς είχαν «ησυχάσει» μέσα στα σύνορα που κανόνισαν οι νεο-αποικιοκράτες, Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία, Ιταλία, Η.Π.Α. Την ίδια ώρα οι αρχαίες κολώνες και οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου βροντοφώναζαν για την ελληνικότητά τους.

Να λοιπόν που σήμερα εμφανίστηκαν οι πρώτες «κρίσεις συνειδήσεως» και ξαφνικά όλοι θυμήθηκαν ότι υπάρχει και η Β. Ήπειρος που στενάζει κάτω από τον Αλβανικό ζυγό και μίλησαν για «ανθρώπινα δικαιώματα», «ελευθερίες» και όλα τα σχετικά. Μπράβο τους θα έλεγα.

Θα γίνω όμως συνήγορος του διαβόλου, και θα πω ότι όλα αυτά είναι ύποπτα, περίεργα και πονηρά.

Το πρόβλημα για μένα όμως τον εθνικιστή, δεν είναι το αν απολαμβάνουν οι Αλβανοί ή οι Βορειοηπειρώτες τα «Ανθρώπινα Δικαιώματα» γιατί οι μεν Αλβανοί κάποτε μόνοι τους θα λύσουν τα εσωτερικά τους προβλήματα, οι Βορειοηπειρώτες όμως και η γη τους πρέπει κάποτε να γίνουν ενιαίο κομμάτι της μικρής ελληνικής ενδοχώρας. Τους έχουμε ανάγκη όπως και εκείνοι εμάς, και αυτή πρέπει να είναι η τελική κατάληξη του προβλήματος και διακαής πόθος κάθε Έλληνα. Όλες οι άλλες λύσεις θα είναι σε βάρος της Ελλάδος και των Βορειοηπειρωτών.

Ενδεχόμενη εμπλοκή της Γιουγκοσλαβίας, της Ελλάδας και της Αλβανίας σε διπλωματικό επίπεδο – ας μη μιλάμε για στρατιωτικό επίπεδο – θα έχει σαν αποτέλεσμα πιθανή γενοκτονία των Ελλήνων της Β. Ηπεί-

ρου, που αφού θα είναι πρωτοσέλιδο στις καθημερινές φυλλάδες για μερικές μέρες, μετά θα θυμηθούν το «συν ένα», τα οικονομικά σκάνδαλα, την ακρίβεια και σαν καλοί πολίτες θα ασκούμε ανά εβδομάδα το εκλογικό μας δικαίωμα, οι ντίσκο θα γεμίζουν από την διεφθαρμένη νεολαία μας, δηλαδή θα ασκούμε ελεύθερα τα ανθρώπινα και ατομικά μας δικαιώματα, ενώ στην ίδια ώρα θα σβήνουν οι βορειοηπειρώτες τα όνειρά τους.

Τα ξέρετε αυτά κύριε Σαμαρά; Δεν νομίζω να σας τα μάθανε στο Χάρβαρντ, μήπως γίνετε ξαφνικά πατριώτης κατ' εντολήν; Μήπως οι Αμερικανοί σας χρησιμοποιούν άθελά σας; Η ιστορία μας έμαθε ότι η Ανατολική Ευρώπη υποδουλώθηκε το 1945 από ΗΠΑ-ΕΣΣΔ, και έρχονται σήμερα πάλι οι ΗΠΑ-ΕΣΣΔ για να την «ελευθερώσουν». Ανέκαθεν οι **ιμπεριαλιστικές** χώρες **χρησιμοποιούσαν εθνικές μεινότητες για την αποσταθεροποίηση ενός καθεστώτος ή χώρας**. Το ίδιο έγινε με τους Ούγγρους στη Ρουμανία, τους Αλβανούς του Κοσσυφοπεδίου στη Γιουγκοσλαβία, τους Τούρκους στη Βουλγαρία και τώρα τους Έλληνες στην Αλβανία, χωρίς να θέλω βέβαια να πω ότι αυτές οι εθνικές μειονότητες δεν έχουν δικίο να επαναστατούν, το αντίθετο μάλιστα.

Πολύ φοβάμαι όμως, ότι οι Έλληνες της Αλβανίας θα χρησιμοποιηθούν σαν Δούρειος Ίππος. Τώρα θα αναρωτηθείτε για τα εθνικιστικά κινήματα της ΕΣΣΔ. Οι Λιθουανοί, αρχαίος Βαλτικός λαός, είχαν στενότερους δεσμούς με Σλαβικές ρωσικές φυλές, θα λύσουν λοιπόν με διαπραγματεύσεις τα εσωτερικά τους προβλήματα. Όσο για τους Αρμένιους, θεωρούν το χώρο τους στην Σοβιετική Ένωση μια γωνιά ησυχίας για να διαγωνίζονται αναπόσπαστα η φυλή τους, ασχέτως με το αν τους αρέσει ή όχι το σοβιετικό καθεστώς, σίγουρα το θεωρούν καλύτερο από το Τουρκικό. Οι κάτοικοι του Αζερμπαϊτζάν, ποτέ δεν ένοιωθαν Ρώσοι, είναι και θα μείνουν μουσουλμάνοι που δεν έχουν τίποτα κοινό με τον Ρωσικό λαό. Το μόνο που τους συνδέει είναι ότι κατά «τύχη» ανήκουν στο ίδιο κράτος και θα δημιουργήσουν στο μέλλον πολλά προβλήματα στην ΕΣΣΔ.

ΘΥΜΗΣΟΥ

**ΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ**

Για να συνεχίσω την συνηγορία του διαβόλου λοιπόν, λέω ότι αυτό που συμβαίνει με τον Γκορμπατσώφ είναι καταπληκτικό. Ενώ οι απλοί πολίτες των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης δεν χωνεύουν τους Ρώσους από τη πρόσφατη και πιο παλιά ιστορία, έχουν τώρα τον Γκορμπατσώφ σαν την μοναδική τους ελπίδα για μια καλύτερη ζωή και παραληρούν σε κάθε εμφάνισή του, κάτι που πριν μερικά χρόνια θα ήταν αδιανόητο!! Αν δεν ερχόταν όμως μια προσωπικότητα σαν τον Γκορμπατσώφ, ποιά θα ήταν το μέλλον της παρουσίας των Ρώσων τα επόμενα χρόνια και πως θα γινόντουσαν αλλαγές στην Ανατολική Ευρώπη ύστερα από 10-15 χρόνια; Τώρα τουλάχιστον εκτός της Ρουμανίας έγιναν αλλαγές αναίμακτα και αυτό είναι μεγάλη υπόθεση. Τελικά είναι ιδιοφυΐα στις δημόσιες σχέσεις ο Γκορμπατσώφ, αλλά τέτοια σενάρια δεν βρίσκει κανένας ούτε στα βιβλία του Λε Καρρέ.

Με τη σημερινή κατάσταση όμως στην Ανατολική Ευρώπη οι Αμερικανοί θα εισβάλλουν σε παρθένες αγορές με πολύ καλά εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό όπως της Ανατολικής Γερμανίας, Ουγγαρίας, Τσεχοσλοβακίας και Πολωνίας. Όσο για τους Σοβιετικούς δεν θα πάθουν τίποτα, μπήκαν εκμεταλλεύτηκαν και βγήκαν. Κανένα νέο ηγέτη Ανατολικής Χώρας όμως δεν άκουσα να ζητήσει οικονομικές αποζημιώσεις για το άρμεγμα 45 χρόνων, του εθνικού τους πλούτου, που τα έπαιρνε «δωρεάν» η ΕΣΣΔ και χωρίς πολλά λόγια.

Εμείς λοιπόν οι Έλληνες πρέπει να μείνουμε έξω από το παιχνίδι των «Δύο Μεγάλων», ας θυμηθούμε τις τραγικές περιπτώσεις του παρελθόντος: Μικρασιατική εκστρατεία, το 1945 είμασταν στο πλευρό των Συμμάχων νικητών και χάσαμε Κύπρο και Β. Ήπειρο, τα γεγονότα της Πόλης το 1955, Κύπρος 1964, εισβολή στην Κύπρο το 1974 και άλλα.

Έρχεται λοιπόν στο τέλος του 1989 ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Αντώνης Σαμαράς να μας πει για τα «Ανθρώπινα Δικαιώματα» των Β. Ηπειρωτών, με προπαγανδιστικό μέσο τον Αντέννα TV και Ράδιο Αντέννα, όπου ο ιδιοκτήτης του σύμφωνα με πληροφορίες της εφημερίδας «Ποντίκι», ανήκουν σε περίεργα κυκλώματα των Αμερικανών.

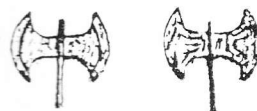
Εύχομαι όλα αυτά που γράφω να μην θγουν αληθινά γιατί αν γίνουν έτσι η Βόρειος Ήπειρος ποτέ δεν θα αποτελέσει ενιαίο κομμάτι της ελληνικής ενδοχώρας.

**ΣΤΑΘΗΣ
ΚΑΛΟΓΕΡΙΔΗΣ**

ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑ — ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Σέ προηγούμενο τεύχος είχε προγραμματισθῇ ἡ παρουσία τῶν Ἑλιακῶν συμβόλων καί τῆς Εξάλφα. Θά ἦταν ὅμως οὐτοπιστικός μαζοχισμός νά χαθοῦν σελίδες εἰδικά γιά τό δεύτερο. Λακωνικές περιλήψεις καί μόνο οἱ ἀπαραίτητες φωτογραφίες στόν πολυτιμότεο χῶρο μας. Βιβλιογραφία δέν παρατίθεται ἐπίσης γιά τόν ἴδιο λόγο. Ἡ σταχυολόγηση εἶναι κατ' ἀλφαβητική σειρά καί ὄχι κατὰ εἶδος: Φυσικά, Τεχνητά καί Μεικτά.

ΜΙΚΡΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

ΑΕΤΟΣ: Συμβολίζει τό πνεῦμα.

ΑΛΕΚΤΩΡ: Ὁ πετεινός ἐκπροσωπεῖ τόν χρόνο καί τήν δημιουργική ικανότητα.

ΑΡΙΘΜΟΙ: Εἶναι ἡ ὕλική ἔκφραση τῆς ποσότητος. Ἔχουν ζωή καί δύναμη κατὰ τόν Πυθαγόρα. Τό Ἑλ. Ἀλφάβητο καί οἱ ἀριθμοί ἔχουν Ἀρμονική Ἀλληλοεξάρτηση. Συνιστῶ τήν ἔκδοση τοῦ Σμυρνιακάκη «Ὁμφαλός, ἡ τελευταία ἀποκάλυψη» διότι ἀδυνατῶ στίς λίγες σειρές νά καλύψω τοὺς ΑΡΙΘΜΟΥΣ.

ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ: Χρόνους καί χώρους, ψυχοσυνθέσεις καί γεγονότα καί γενικά ἀτομικές δυνάμεις σέ συνάρτηση μέ τό σύνολο. Ἡ σχηματική παράσταση τῶν Ζωδίων δέν ὑπάγεται σέ ἄλλες ἀναλύσεις...

ΒΡΑΧΟΣ: Ἀντιπροσωπεύει τήν ἱερότητα τοῦ χώρου. Ὁ ὄρθιος εἶναι ζωή καί ὁ ξαπλωμένος θάνατος.

ΓΝΩΜΩΝ: Ὁ «ἐπιβλέπων τό καθωρισμένο μέτρο». Σύμβολο τῆς λογικῆς ἀφοῦ μετρεῖ (γωνίες) τίς ἀποκλίσεις τῆς ὀρθῆς...

ΔΕΝΔΡΟ: Τῆς ζωῆς. Τῆς γνώσεως. Προστασία. Τό σύμβολο τῆς δημιουργίας τοῦ Φυτικοῦ Βασιλείου.

ΔΙΑΒΗΤΗΣ: Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ὑπέρτατης Διάνοιας, πού δημιουργεῖ τά Σύμπαντα.

ΕΔΡΑ: Ἀντιπρόσωπος τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας πού ἐλέγχει τήν Ὕλη.

ΖΥΓΟΣ: Τό σύμβολο τῆς Δικαιοσύνης.

ΖΩΔΙΑ: Συμπαντικοί χωρόχρονοι μέ ἀλληλεξαρτούμενες δυνάμεις...

ΗΛΙΟΣ: Ἡ καθαρότητα, ἡ διαύγεια, ἡ ζωή, ὁ ὀκτάκτινος ἀντιπρόσωπος τήν δύναμη πού ἀπορρέει ἀπό τήν κατανόηση καί χρήση τοῦ Νόμου τῆς Διτότητος.

ΘΑΛΑΣΣΑ: 'Η παραμάνα τῶν πρώτων ἐνζῶων. Τά κύματά της δείχνουν τήν ρυθμική κίνηση.

ΙΧΘΥΣ: 'Εκτός ἀπό τήν ἐξήγηση στήν Χρ. Θρησκεία, ἔχει καί ἄλλες ἀποκρυφιστικές ἐξηγήσεις, βάσει τῆς ἀριθμολογίας...

ΚΥΚΛΟΣ: Τό σχέδιο πού διαγράφεται μέ τό διαβήτη. 'Η ἀτελείωτη Δημιουργία καί 'Αναδημιουργία. Μέ μιά τελεία στή μέση (ἄρρεν) συμβολίζει τήν ἔνωση τῶν δύο φύλλων.

ΚΡΑΝΙΟ: Τό τρόπαιο τῆς νίκης. Μέ κόκκαλα σημαίνει ἐπανάσταση...

ΛΑΒΑΡΟ: Αντιπρόσωπος ὁμαδοποιήσεως. Κοινός σκοπός.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ: Σύμβολο συμβιβασμοῦ. 'Ανάλογα στό εἶδος καί τό χρῶμα ἔρωτα καί πένθος, γνώση ἢ σοφία, ἀγάπη ἢ μῖσος κ.λπ.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ: Πιθανόν ἀντιπροσωπεύει τήν κοίτη τοῦ ὁμώνυμου ποταμοῦ. 'Υπάρχουν πάμπολλες παραλλαγές του...

ΜΑΤΙ: 'Επροσωπεῖ τόν ὀπτικό ἔλεγχο τοῦ Θεοῦ. Σάν φυλακτό ἔχει (;) τήν ιδιότητά ν' ἀντιστρέφῃ τίς ζηλόφθονες-ἀρνητικές μαγνητικές ροές...

ΝΕΦΕΛΗ: Τό ἐμπόδιο τῆς ὕλης ἐπὶ τοῦ πνεύματος.

ΞΙΦΟΣ: 'Αντιπροσωπεύει τήν Τιμή καί τήν 'Αξιοπρέπεια τήν Περηφάνεια του Πνεύματος πού διαπερνᾷ τίς ἀντιξοότητες. Γνήσιο ἀμυντικό ὄπλο, χρησιμοποιεῖται μέ τήν Φρόνηση τῆς Νόησης. Στεφανωμένο μέ λουλούδια σημαίνει τήν Δόξα πού συνωδεύει τήν Τιμή.

ΟΦΙΣ: Σύμβολο τῆς Γνώσεως καί τῆς Σοφίας, Συνείδησης καί 'Αναγεννήσεως. Μπορεῖ νά ἔρπει, ἀλλά δέν ὄνειροβατεῖ. 'Αλλάζει τό δέρμα του καί τό δηλητήριο χρησιμοποιεῖται γιά θεραπείες. 'Αφύπνισε τήν Εὐα. Συνόδεψε τήν Θεά 'Αθηνᾶ. "Ὡς ἱπτάμενο ἀντικατοπτρίζει τήν Πνευματική Δημιουργική Φαντασία. Στό 'Ασκληπιεῖο τῆς 'Επιδαύρου γιатреуάνε ἀνθρώπους οἱ 'Ιερεῖς-Θεραπευτές, μέσω τῶν "Οφεων-Δράκων. Χρησιμότητα καί στήν Γεωργία γιά πρακτικούς λόγους.

ΠΕΛΕΚΥΣ: "Ὀργανο Δικαιοσύνης τῆς 'Αρχαίας Κρητο-Μινωικῆς ἐποχῆς. 'Η ὑπαρξή του σέ πολλά σημεία τῆς 'Υδρογείου, ἀποδεικνύει τήν Πρωτοπορία καί Πρωτοκαθεδρία τῶν 'Ελλήνων διαχρονικῶς. Οἱ Νομοθέτες Μίνωας καί Ραδάμανθος ἀπένειμαν μέ Δύναμη τήν Δικαιοσύνη. 'Η μία κόψη, νοθετεῖ τόν τιμωρούμενο, καί ἡ ἄλλη τόν Τιμωρό. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ΑΔΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ. 'Ανατρέπεται ἡ Συμπαντική ἰσορροπία. 'Ο ἀπλούς πέλεκυς σημαίνει μόνο δύναμη. 'Αρχαιότατο καί ἐκφραστικώτατο...

ΠΟΤΑΜΟΣ: Σημαίνει τήν κίνηση μέ τίς κατάλληλες προϋποθέσεις. "Ὅχι τήν ἄσκοπο ροή.

ΠΟΛΥΓΩΝΑ: α) Τρίγωνο. Τίς τρεις ιδιότητες του Θεού. "Αρρεν, θήλυ και παιδί (παράγωγο). 'Εξελικτική πορεία από τις 2 γωνίες προς τήν μία κ.λπ.

β) Τετράγωνο. Σύμβολο του όρατου υλικού κόσμου...

γ) Πεντάγωνο. Μυστικιστικό σχήμα, πού αφορά τούς 'Αποκρυφιστές. Σέ ὀρθια θέση συμβολίζει ἄνθρωπο...

δ) 'Εξάγωνο. "Η ἐξάλφα. "Η ἄστρο του Δαβίδ. "Η ἀσπίδα του Δαβίδ. "Η μαγεία Νταβίντ. 'Αρχαῖο σύμβολο, πού χρησιμοποιήθηκε σάν διακοσμητικό σέ πολλούς λαούς. "Οπως καί ἡ Πεντάλφα. 'Ανεξάρτητης Φυλετικῆς Καταγωγῆς καί Θρησκείας. 'Η ὀνομασία 'Ασπίδα του Δαβίδ ἀποδίδεται στό Κοράνι, χάρι σχήματος χειρῶν γιά μαγική προστασία ἀπο τόν κοντό σφενδονιστή. 'Από τόν 6ο αἰώνα πάντως κυκλοφοροῦσε σάν φυλαχτό πού τό λέγανε σφραγίδα του Σολομώντα.

Στήν 'Αραβική Μαγεία σπάνια γίνεται διάκριση μεταξύ πενταγώνου καί ἐξάλφα. Παρατηρήθηκε ἀκόμα καί σέ καθεδρικούς ναούς τῆς Βαλέντσια, 'Ανάγκνι, Λερίδα κ.λπ.

Γνωστές τραγουδίστριες χρησιμοποιοῦν τό Πεντάλφα. Τί συμβολίζει ἄραγε γι' αὐτές; Μυστικισμό ἢ ἐπαναστατικότητα;

Δέν ὑπάρχει ἐξάγραμμο μόνο σέ ἀλλοδαπές ἐκκλησίες. "Οποῖος πάει στό "Αγιον "Ορος, ἄς ἐπισκεφθῇ τήν 'Ιερά Μονή Ξηροποτάμου. "Ας παρατηρήση προσεκτικά τό πάτωμα του Πρόναου...

Τό ἀρχαιότερο κείμενο τῶν Χασιντέϊ-΄Ασκενάζ μιλάει γιὰ τήν ἀσπίδα τοῦ Δαβίδ τόν 12ο αἰώνα.

Παραδόσεις, τοῦ 17ου αἰώνα λένε ὅτι ἐπάνω στήν ἀσπίδα δέν ὑπῆρχε τό ἐξάλφα ἀλλά ἡ Μενορά, δηλ. ἡ ἐπτάφωτος λυχνία. Γι' αὐτό τό λόγο ὁ Ψαλμός 67 λέγεται Ψαλμός τῆς Μενορά...

Στά 1354 ὁ Κάρολος ὁ 4ος ἔδωσε τό δικαίωμα στήν Κοινότητα τῆς Πράγας νά χρησιμοποιήσῃ τό ἐξάλφα σάν ἐπίσημο ἔμβλημα σέ σημαία καί ἔγγραφα. Σέ τάφο ἐμφανίζεται γιά πρώτη φορά τό 1726 στό Μπορντό.

Μέχρι τά 1700 ΔΕΝ ταυτίζεται ὑποχρεωτικά ἐξάλφα καί ΄Ιουδαϊσμός. Ὁ ἀνταγωνισμός Χριστιανισμοῦ-΄Εβραϊσμοῦ ὑποχρεώνει τοὺς δεύτερους νά μιμηθοῦν τοὺς πρώτους. Νά καθιερώσουν δηλαδή ἓνα σύμβολο. Ἔτσι ἀρχίζουν νά χρησιμοποιοῦν πιό συχνά τήν ἀσπίδα τοῦ Νταβίντ.

Στά 1822 οἱ τραπεζίτες Ρότσιλντ χρησιμοποιοῦν τό ἐξάγραμμο στά ἐμβλήματά τους, ἀφοῦ γίνονται Τιτλοῦχοι Ἀριστοκράτες ἀπό τόν Αὐστριακό Αὐτοκράτορα. Ἴσως λόγω δανεισμῶν. Ἀπ' τό 1840 ὁ Χ. Χάινε τό χρησιμοποιεῖ ἀντί ὑπογραφῆς γιά νά θυμίζει τήν καταγωγή του...

Ἡ πρώτη γκραβούρα μέ ἐξάλφα, Ἀντιτοκογλυφικοῦ μηνύματος, ἐμφανίζεται στά 1797.

Ὅταν ὁ Χέρτσλ ἄρχισε τίς ἐπίσημες ἐνέργειες γιά νά θεμελιώσῃ τόν Σιωνισμό, χρησιμοποίησε τήν Ἀσπίδα τοῦ Δαβίδ γιά ἔμβλημα στήν ἐφημερίδα του.

Ὅταν δημιουργήθηκε τό Ἰσραηλινό Κρατίδιο, ἀποφασίστηκε ἡ χρήση τῆς ἐπτάφωτης λυχνίας σάν ἔμβλημα. Ἐν τούτοις ὅμως ἐπεκράτησε τό Ἀστρο τοῦ Δαβίδ, γιά λόγους σκοπιμότητος, ἀφοῦ ταυτίστηκε μέ τήν ἀποτυχία τοῦ Γ' ΡΑ·Ι·Χ, δηλαδή νά ἐξαλλείψῃ τά ἀντικείμενα σηματοδότησης.

Ἔτσι λοιπόν ἓνα κρατίδιο σφετερίσθηκε ἓνα ΚΑΒΒΑΛΙΣΤΙΚΟ σύμβολο πού ἀποσιωπήθηκε ΕΠΙΜΕΛΩΣ ἡ καταγωγή του.

Εἰρωνεία; Σέ ἐρείπια Συναγωγῆς τοῦ 2ου μ.Χ. στήν Καπερναοὺμ συνυπάρχουν πεντάλφα-ἐξάλφα-΄Αγκυλωτός Σταυρός. Σάν διακοσμητικά. Νά δοῦμε ὡς πότε θά διατηρηθοῦν....

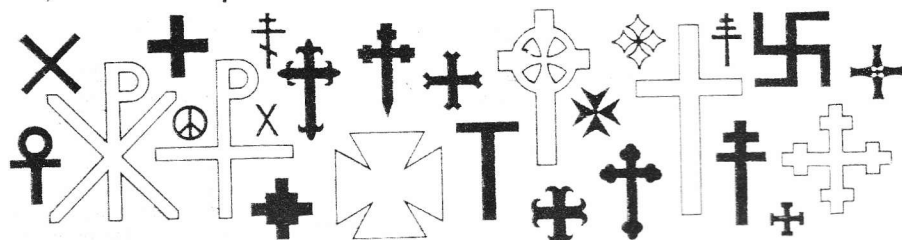
ΠΥΡΑΜΙΣ: Ἡ ἐξελικτική πορεία τοῦ ὄντος. Ἀπό τή βάση στήν κορυφή.

ΡΟΗ ΥΔΑΤΟΣ: Σημαίνει Ἀναγέννηση. Τό νερό (ζωή-πνεῦμα) ξεπηδᾷ ἀπό τή Γῆ-Δημιουργό.

ΣΕΛΗΝΗ: Τό θηλυκό σύμβολο. Πηγή Δημιουργίας σέ όλους τούς Πολιτισμούς.

ΣΚΕΛΕΤΟΣ: 'Αντιπροσωπεύει τόν Θάνατο τῆς ὕλης.

ΣΤΑΥΡΟΣ: Τό πιό διαδεδομένο καί χρησιμοποιημένο σχῆμα ἀνά-τίς Χιλιετίες, μέ ἄφθονες παραλλαγές ἀνά τούς αἰῶνες. Περίπου 500! Συμβολίζει τά 4 σημεία τοῦ 'Ορίζοντα, ζωή καί θάνατο, ξηρασία (ὀριζόντιο) βλάστηση (κάθετο), Ζωδιακό Κύκλο, Θετικό (ὄρθιο) 'Αρνητικό (ὀριζόντιο), Καλό-Κακό κ.λπ. Το συναντοῦμε σέ ὅλους τούς λαούς τῆς 'Υδρογείου. 'Εμφανίζεται σέ νόμισμα τοῦ Ιουλίου Καίσαρα (100-44 π.Χ.) καί τοῦ Αὐγούστου τό 20 π.Χ.

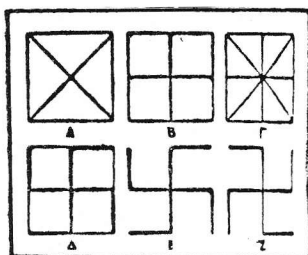
Στήν Χρ. θρησκεία ἀναγνωρίζεται ἐπίσημα ἀπό τή Σύνοδο τοῦ Τρούλλου τό 691 μ.Χ. 'Ηλιακό σύμβολο ὁ Σταυρός, ὅχι ὅμως τόσο, ὅσο ὁ 'Αγκυλωτός Σταυρός.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ο ΑΓΚΥΛΩΤΟΣ: Τό 'Αρχαιότερο ἱερό σύμβολο τῆς 'Αενάου κινήσεως, περιστροφῆς τῶν ψυχῶν ἕως ὅτου ἀναπαυθοῦν κ.λπ.

'Εγκ. τοῦ 'Ηλίου, λῆμα 'Αγ. Σοφία, σελίς 237.

Ὁ δεξιόστροφος ὀνομάζεται (Σανσκριτικά) Σβάστικά καί ὁ ἀριστερόστροφος Σωβάστικά. Ὀνομάζεται καί Γαμμάδιο, ἀφοῦ ἀποτελεῖται ἀπό 4 Γ ἐνωμένα. Θά μπορούσα νά παραθέσω "Αφθονα ἱστορικά στοιχεῖα καί φωτογραφίες πού ἀποδεικνύουν τήν 'Ελληνικότητα τοῦ σχήματος. 'Αντ' αὐτῶν προτιμῶ τήν φωτογραφία ἀπό τήν 'Εγκ. τοῦ 'Ηλίου γιά 2 λόγους:

Διακοσμητικά σέ γραμματό-
σημα τοῦ '27.

- 1) Σχέσεις τῆς Σβάστικας ΚΑΙ μέ τήν Χρ. Θρησκεία.
- 2) Ἀπό τό 1453 μ.Χ. ἡ Ἀγία Σοφία εἶναι ὑπό Τουρκική κυριαρχία.

Ἡλιακό σύμβολο, Ἑλληνικώτατο, χρησιμοποιούμενο καί ἀπό ἀρκετές Θρησκείες καί ὄχι «μισητό σχῆμα» τῆς Ἀποπληροφόρησης τῶν «νικητῶν»...

ΣΦΙΓΞ: Τό σύμβολο τῆς ἀπόκρυφης σοφίας. Τῆς μυστικότητος ἐν γένει γιά τοὺς ἀμύητους.

ΤΡΟΧΟΣ: Ἐκπροσωπεῖ τήν ἀνακύκληση, μπρός καί πίσω. Δέν ὑπάρχει ἀδράνεια. Τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Σχῆμα τῆς Αἰωνιότητος.

ΥΨΩΜΑ: Ἡ ἐπιθυμία γιά ἀνώτερη γνώση. Ἐν γένει οἰοδήποτε βουνό δείχνει τάση γιά ἀνωτερότητα καί οὐράνια ἐξύψωση.

ΦΑΛΛΟΣ: Σύμβολο ἀναπαραγωγῆς καί διαιωνίσεως. Ὑφίσταται ἀκόμη σάν λατρευτικό ἔμβλημα σέ Βραχμάνες- Ἰνδουῖστές κ.λπ.

ΦΟΙΝΙΞ: Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἀναγέννηση ἀπό τή φθορά. Ἀετός καί Φοῖνιξ ταυτίζονται ἀντιπροσωπεύοντας Γνώση-Σοφία. Κοινές σχέσεις μέ τόν Δικέφαλο Ἀετό.

ΧΡΩΜΑΤΑ: Ἐκπροσωποῦν καί ἐπιδροῦν (σ)τίς ψυχές καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ νεώτερες ἐρευνες ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχου διαστάσεις, παλμοδονήσεις, ἀκτινοβολίες κ.λπ. Ἡ λέξη (χρώματα) εἶναι ἀδύνατον νά καλυφθῇ ἐδῶ...

ΩΡΟΛΟΓΙΑ: Οἱ μετρητές τοῦ Γήινου Χρόνου. Ὅπως καί οἱ Κλεψύδρες καί τά Ἀμμόμετρα. Κατ' ἐπέκταση τήν Ἀνώτατη Διάνοια πού ρυθμίζει τόν Χρόνο (Κρόνο) στόν Τρισδιάστατο Χῶρο μας.

ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΡΙΕΣ
ΣΑΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩ-
ΝΗΣΕΤΕ ΣΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ.
31065 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 56 710.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε στην Εβραϊκή εφημερίδα JEWISH PRESS της Ν. Υόρκης στις 18 Δεκεμβρίου 1987. Συντάκτης του ο ραββίνος Zvi Florence. Μέσα απ' αυτό το κείμενο φανερώνεται όλο το μίσος των εβραίων Σιωνιστών ενάντια στην Ελλάδα και τον Ελληνισμό και κατ' επέκταση στο Δυτικό Πολιτισμό. Το θεωρούμε ένα αδιάψευστο ντοκουμέντο για το πως βλέπουν οι καθοδηγητές του Εβραϊσμού το Έθνος μας. Προπαντός στις ημέρες μας, με τις βαναυσότητες στο Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων, την αναγνώριση του παράνομου κράτους του Ισραήλ, πρέπει να γνωρίζουμε και επιτέλους να συνειδητοποιήσουμε, τι κίνδυνο αντιπροσωπεύει ο Διεθνής Εβραϊσμός για τον Ελληνισμό. Για να μην έχουμε πάλι ένα νέο 1453, 1922, 1974. Γιατί η γνώση είναι ΔΥΝΑΜΙΣ.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

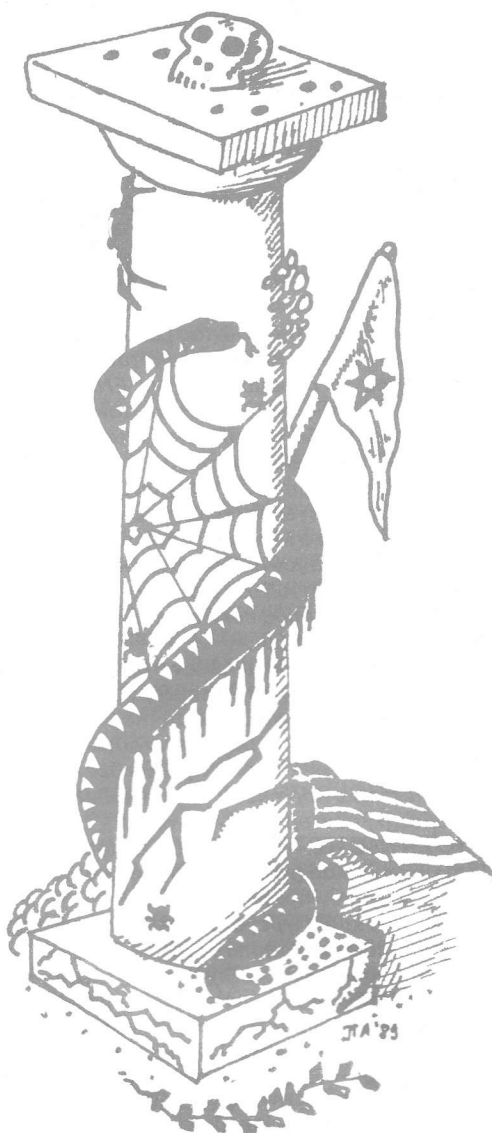
«Διότι εσάς, ω Ιουδαίοι μου, θα σας χρησιμοποιήσω ως τόξον τεντωμένον, θα ενθαρρύνω την εξέγερσιν των τέκνων του Ισραήλ εναντίον των Ελλήνων και θα σε χειριστώ ως μάχαιραν πολέμου. Ο Κύριος θα επιέση κατά των εχθρών σου τούτων (των Ελλήνων) ως ακτίνα αστραπής. Ο Κύριος θα βοηθήσει τους Ιουδαίους και θα κα-

ταστρέψει τους Έλληνες. Θα τους χάσουν με τους λίθους της σφονδόνης των και θα πουν το αίμα των, όπως πίνουν το κρασί. Θα γεμίσουν δοχεία από αίμα Ελλήνων, όπως γεμάτες είναι οι φιάλες του θυσιαστηρίου και το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων»

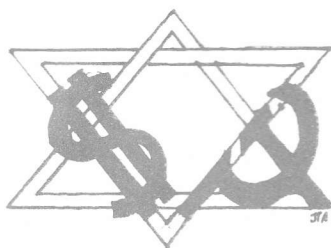
«Προφήτης Ζαχαρίας Θ' ιγ-ιε»

Για να βρούμε τις ρίζες της αντιπαράθεσης του Ελληνισμού με τον Ιουδαϊσμό, θα πρέπει να πάμε στην κοιτίδα του Ελληνισμού. Τον Ελληνισμό που έχει τις ρίζες του στη φιλοσοφία και τις ιδέες της αρχαίας Ελλάδος, μιας περιόδου που προϋ-

πήρξε αρκετούς αιώνες πριν απ' το θαύμα της Χαννουκά. Η ελληνιστική επίδραση περί της οποίας ομιλούμε, ξεκίνησε εν μέρει από τη σπαρτιατική κοινωνία της αρχαίας Ελλάδος με τη φανατική έξαρση της ανδραγαθίας των πολιτών της

και τη γοητεία τους με την τελειότητα του ανθρωπίνου σώματος. Αυτή η τρέλλα οδήγησε σε μία μέχρι παραλογισμό έμφαση στο σωματικό «Εγώ» της Ελληνικής κοινωνίας. Η λέξη Σπάρτη φέρνει στη μνήμη τις τραγικές σκηνές της Ελληνικής ιστορίας όπου οι Σπαρτιάτες γονείς άφηναν τα νεογέννητα παιδιά τους να πεθάνουν πάνω σ' ένα βουνό άμα το αγοράκι ή το κοριτσάκι τύγγχανε να γεννηθεί αδύναμο ή άρρωστο, με σωματική διάπλαση που δεν ήταν σύμφωνη με τις αυστηρές φυσικές απαιτήσεις της Σπαρτιάτικης κοινωνίας. Τι θα μπορούσε να προσφέρει στη Σπάρτη ένα τέτοιο παιδί, εφ' όσον το παιδί θα γινόταν βάρος για το κράτος και σε τι μέλλον μπορούσε ν' αποβλέψει αυτό το παιδί, αφού ήταν αδύνατο ν' αποκτήσει την τελειότητα της σαρκός; Αφού είπαμε ό,τι έπρεπε για το πολιτιστικό περιβάλλον της Σπάρτης, θα προχωρήσουμε τώρα στον κυριότερο στίβο της μάχης μεταξύ του Ελληνισμού και του Τωραϊκού Εβραϊσμού, που βρίσκεται στην αντίστοιχη της Σπάρτης Αθήνα, το «κέντρο» του Αριστοτέλη. Η λέξη «Ακαδημία» είναι η ονομασία του κήπου ή της επάυλεως κοντά στην Αθήνα, όπου δίδασκε ο Πλάτων. Όμως εκείνη ακριβώς η «διανοητική υπεροψία» της Αθήνας είναι ο εχθρός της Μενόρα. **Η διαμάχη ανάμεσα στον Ελληνισμό και τον Ιουδαϊσμό, δημιουργήθηκε εξ αιτίας του πνεύματος υπεροψίας που χαρακτηρίζει την Ελληνιστική αντίληψη των πνευματικών ικανοτήτων του ανθρώπου.** Ο τρόπος που η Αθήνα έβλεπε τον άνθρωπο, έμοιαζε με τον τρόπο όπου ο Πλάτων εξηγούσε τις σκέψεις του δασκάλου του Σωκράτη. Ένα τρόπο ανοιχτό κι απροσδιόριστο. Ο άνθρωπος μπορεί να μελετήσει και να εννοήσει ό,τι υπάρχει γύρω του, κι ό,τι δεν μπορούσε να εξηγήσει νόμιζε, απ' αυτό ακριβώς το γεγονός, πως ήταν ανύπαρκτο. Ο Ιουδαισμός όμως που διδάσκεται στο Μπέϊς Μαντρεσά (Οίκο μαθήσεως) σημαίνει, καθώς υπονοεί και η ονομασία του, ότι υπάρχουν όρια στις πνευματικές ικανότητες του ανθρώπου. **Ο Ιουδαϊσμός υπήρξε ένα ακατανόητο αίνιγμα στον ακαδημαϊκό κόσμο της Αθήνας.**

«ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ...»

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΙΣΥΡΗΣ ΜΙΛΑ ΣΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πότε και πως ασχοληθήκατε για πρώτη φορά με την Λογοτεχνία;

Β. Μισύρης: Γιάννη τι εννοούμε λογοτεχνία; γιατί τα θέματα που εγώ χειρίζομαι όπως ξέρεις είναι κυρίως φιλοσοφικού και ελληνικού περιεχομένου. Αν εννοείς αυτό το κομμάτι, ασχολήθηκα πρώτα, διαβάζοντας έναν τόμο του ΠΑΠΑΡΗ-ΓΟΠΟΥΛΟΥ τον Δεκέμβριο του '44.

Και επειδή δεν είχα τι να κάνω τότε, ήμουν πάρα πολύ μικρός, edιάβαζα αυτόν τον τόμο τον οποίο συνεχώς ξεφύλιζα. Και αυτό το κομμάτι που μου είχε κάνει εντύπωση από τότε ήταν αυτός ο περιήφμος χρησμός που διάβασα για τον Ιουλιανό τον παραβάτη... ο οποίος μου είχε κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση, και από τότε άρχισα ν' ασχολούμαι. Βέβαια άρχισα να γράφω αρκετά μεγάλος, πριν από 15 χρόνια περίπου, και αυτό γιατί πιστεύω πως ο σπόρος για να ωριμάσει χρειάζεται αρκετά χρόνια, αν όχι μήνες, προκειμένου αυτό που θα βγει να έχει κάποια αξία.

Δεν λέω ότι αυτά που γράφω εγώ έχουν αξία, εγώ όμως ισχυρίζομαι ότι κάτι δίνω. Τότε λοιπόν πρωτοάρχισα, αλλά όμως εάν πάρουμε την άλλη πλευρά της λογοτεχνίας, δηλαδή, την ποίηση, και πάλι από μικρός μου άρεσε να συνθέτω στίχους, να τους κάνω ποιήματα και να εκφράζω την ψυχή μου. Με την ποίηση ασχολήθηκα όταν άρχισα να γράφω τα δοκίμιά μου, με την ελπίδα και την προσδοκία να την εμπλουτίσω με κάποιο ποιητικό λόγο.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: «Το κατωτικοί και πόρνες» ήταν το πρώτο σας βιβλίο, που ασχοληθήκατε με αυτή τη σειρά ελληνισμού-χριστιανισμού;

Β. Μ.: «Το κατωτικοί και πόρνες» δεν ήταν το πρώτο βιβλίο. Στα 1963 τότε που το μεροκάματο το κυνηγούσες με την σφεντόνα, βρέθηκε ξαφνικά στην Κυριναϊκή Λιβύην στην Βεγγάζη, πλήρωμα ενός μικρού αλιευτικού της «Πηελόπης». Μετά από ένα ναυάγιο στο Λυβικό πέλαγος, όταν βγήκα στην Βεγγάζη, ζήτησα από κάποιον πρόξενο τότε Λεβεντάκης, λεγόταν να με βοηθήσει να μείνω εκεί και έμεινα ανοίγοντας ένα ανθοπωλείο.

Τότε στις ώρες της ησυχίας μου δεν είχα τι να κάνω και έγραφα. Και έγραφα τότε ένα μυθιστόρημα που το ονόμασα, «ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ». Ο τίτλος δεν ανταποκρινόταν βέβαια αυτό κάθε αυτό. Διηγόμουν τα πάθη των ντόπιων αράβων, που δούλευαν για 30 πιάστρες σε σχέση με τους αποικιοκράτες εγγλέζους. Το βιβλίο αυτό το οποίο εγώ δεν τολμούσα να το εκδόσω γιατί τότε ήταν ο ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΜΠΤΑΛ Βασιλιάς και θα με πέρναγαν από σαράντα κύμματα, το έδωσα σε κάποιο ΑΖΗΖΑ ο οποίος το έγραψε με άλλο τίτλο, και πάρα πολύ σύντομα είχε γίνει το ευαγγέλιο των Λιβύων.

Όταν εγκαταστάθηκα πλέον στην Αθήνα, παντρεμένος πια, άρχισα να επεξεργάζομαι τα ελληνικά θέματα, ασχολούμενος πιο βαθιά, και το πρώτο βιβλίο που έγραψα ήταν αυτό «το κατωτικοί και πόρνες». Το οποίο βιβλίο δεν ήθελα να το επεκτείνω πάρα πολύ γιατί φιλοδοξούσα να διαβαστεί σύντομα και γρήγορα.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: «Το κατωτικοί και πόρνες» πως το είδε η κυρίαρχη κουλτούρα της Ελλάδας, σας δημιούργησαν προβλήματα;

Β. Μ.: Μια κυρία ή μεγαλύτερη λατινίστρια που έχουμε εδώ, το θεώρησε ντροπή. Ένας άλλος κύριος ο οποίος έχει εξέχουσα θέση στην ιερά σύνοδο, εδώ, ενώ το «κατωτικοί και πόρνες» έχει 90 καθαρές γραπτές σελίδες. Βρήκε μόνο μία λέξη και μου παρήγγειλε ότι κάνω λάθος ο Θεόδωρος Μελιτηνιώτης δεν έγραψε ερωτικούς και ειδωλατρικούς στίχους. Όλα τ' άλλα ο άνθρωπος τα ξέχασε, αλλά Μελιτηνιώτες ήταν τρεις αδερφοί και αν δεν το έγραφε ο Θεόδωρος Μελιτηνιώτης που ισχυρίστηκα εγώ, πρέπει να το έγραψε κάποιος άλλος αδελφός διότι έφερνε την υπογραφή Μελιτηνιώτης. Το ζήτημα είναι ότι και οι τρεις Μελιτηνιώτες ήταν επίσκοποι, άρα λοιπόν και μέσα στην εκκλησία υπήρχαν ελληνιστές. Πως το είδε η κουλτούρα; πως να το δει η κουλτούρα. Όπως βλέπει κάθε ελληνικό ζήτημα. Είπαν για εμένα «ακόμη ένας Τρελλός».

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τι σημαίνει για εσάς, ελληνισμός;

Β. Μ. Είναι μια ερώτηση, η απάντηση της οποίας

θα χρειάζοταν μέρες. Εγώ θα έλεγα όμως ότι, ελληνισμός για εμένα είναι η αναδρομή στις ρίζες. Φιλοσοφία, ελληνισμός είναι ένα θεϊκό πακέτο από ετερόφωτα και αυτόφωτα σώματα. Τα δε ετερόφωτα αποροφούνται από τα αυτόφωτα και με ένα πρωτοφανές και μυστηριώδη τρόπο, μετατρέπονται σε μια ουσία. Τι θέλω να πω μ' αυτό, ότι ο Ελληνισμός δεν είναι μόνον οι ρίζες μας οι πηγές μας, παρ' όλο που αυτό εγώ πιστεύω. Ελληνισμός είναι και μια μεγάλη ιδεολογία. Είναι μία πολύ-πολυ μεγάλη φιλοσοφία, η οποία καθοδηγεί τον άνθρωπο θα έλεγα κυριαρχούσα φιλοσοφία. Μπορεί ένας που δεν έχει γεννηθεί σ' αυτόν τον τόπο να είναι ελληνιστής να πιστεύει στον ελληνισμό διότι ακολουθεί την φιλοσοφία του.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πόσο παραποιημένη πιστεύεται είναι σήμερα η ελληνική ιστορία;

Β. Μ.: Μου θύμησες τον Τζέτζη οποίος αποκάλυψε τους χρονικογράφους της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, «αποπερδόμενους» από τους οποίους και βασικά προέρχεται ολόκληρη η ιστορία μας, γιατί οι χρονικογράφοι της εποχής, δεν ήταν άνθρωποι που έγραφαν από μεράκι ή από αγάπη αλλά ήταν διορισμένοι κονδυλοφόροι από το πατριαρχείο. Ο πρώτος ιστορικά χρονικογράφος, είναι ο Σημοκάτης ο οποίος έγραψε, τόσα πολλά ψέματα, ώστε στην συνέχεια όλοι οι χρονικογράφοι χαρακτηρίστηκαν αποπερδόμενοι Σιμοκάτες. Μέχρι που το γένος υποδουλώθηκε στον Τούρκο, οι χρονικογράφοι της εποχής, όχι μόνο έγραφαν ψέματα αλλά προσέθεταν και γεγονότα τα οποία δεν συνέβησαν ποτέ ή έγραφαν γεγονότα τα οποία παραποιούσαν. Μεγάλοι της εποχής όπως ο Μετοχήτης έχουν αποκηρύξει τους χρονικογράφους, οι πραγματικοί ιστορικοί σιωπούσαν και σιωπούν διότι το συνεχώς επαναλαμβανόμενο ψέμα μπορούσε να καταστεί ιστορική αλήθεια, ενώ με την σιωπή ο ερευνητής κάτι μπορεί να βγάλει, δηλαδή η ιστορία του ελληνικού γένους αυτή η ιστορία που χαρακτηρίζει τα πάθη, τους θρήνους και τις οδυρμούς και που συματοδότησε μια εποχή από το 146 μ.χ. έως το 1453 έχει ανάγκη από ανασκευή, έχει ανάγκη από διερεύνηση. Η εποχή πριν από το 146 μ.χ. επειδή έχει γίνει στα γραπτά κείμενα των αρχαίων μας προγόνων δεν αμφισβητείτε ενώ αυτή από 1453 και μετά μπορεί να επαληθευτεί με ντοκουμέντα που υπάρχουν, άλλωστε είναι τα γεγονότα πρόσφατα, από την παληγενεσία ή εθνεγερσία γιατί πολλοί αρνούνται την λέξη παληγενεσία, υπάρχουν ντοκουμέντα τόσο στο βατικανό όσο και στην μεγάλη πόλη της Τουρκίας, όπως και στην εθνική βιβλιοθήκη την δική μας, από τον Μακρυγιάννη και από άλλους ώστε την ιστορία μας να την βγάλου-

με καθαρή. Αυτή όμως που έχει ανάγκη από ανασκευή είναι η ιστορία του Μεσαίωνα, γιατί σ' αυτόν τον Μεσαίωνα ο ελληνισμός παλεύει και τελικά θριαμβεύει.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Για τον Πλήθωνα τον Γεμιστό τι θα μπορούσατε να μας πείτε;

Β. Μ. Εάν το ελληνικό γένος θεωρεί σαν πρωταρχικό του γενάρχη, τον Έλληνα τον γιό του Δευκαλίωνα, το αναγεννημένο γένος, έχει ιερά υποχρέωση και ιερό καθήκον να θεωρήσει σαν γενάρχη τον Πλήθωνα το Γεμιστό.

Ο Πλήθων ο Γεμιστός δεν ήταν ένας ακόμη «τρελός» που επέμενε στην αναγέννηση του δωδεκάθεου, αλλά ήταν ο ίδιος ο ελληνισμός που ξεπεταγόταν μέσα από την τέφρα του. Ο Πλήθων ο Γεμιστός είναι η γέφυρα που ένωσε τις δύο αντιμαχόμενες φιλοσοφίες, τον Χριστιανισμό με τον Ελληνισμό. Ξεκαθάρισε μέσα από τον Χριστιανισμό, τις ιουδαϊκές συνήθειες, του έδωσε ελληνικό χρώμα, και συνέβαλλε, όσο και κανένας άλλος στην επανατοποθέτηση της Ελλάδος στον πολιτικό χάρτη της Ευρώπης. Βέβαια είναι δύσκολο σήμερα, να καταλάβουμε αυτή την έννοια «πολιτικός χάρτης της Ευρώπης» ο εταιρισμός όμως γεννήθηκε από αυτό, οι φιλοσοφικές σχολές, που με το πρόσχημα της διδασχής του ελληνικού λόγου, εξελίχθηκαν σε οργανώσεις ανατρεπτικές, ήταν όλα προϊόντα του Πλήθωνα του Γεμιστού. Για τον Πλήθωνα έχω ένα μικρό ειδικό κομμάτι στο τελευταίο μου βιβλίο «τα Αγία Ρεμάλια» αναφέρουμε λίγο πιο λεπτομερέστερα. Βέβαια πολλοί έχουν μιλήσει για τον Πλήθωνα, εγώ απλώς τον θεωρώ σαν τον τελευταίο και έναν από τους μεγαλύτερους, φιλοσόφους της ανθρωπότητας που η διαφορά του από τον Πλάτωνα είναι ότι έζησαν σε διαφορετικές εποχές.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τα κόμματα, ανεξαρτήτου χρώματος πιστεύεται ότι συνέβαλαν στο θάψιμο των εθνικών αξιών;

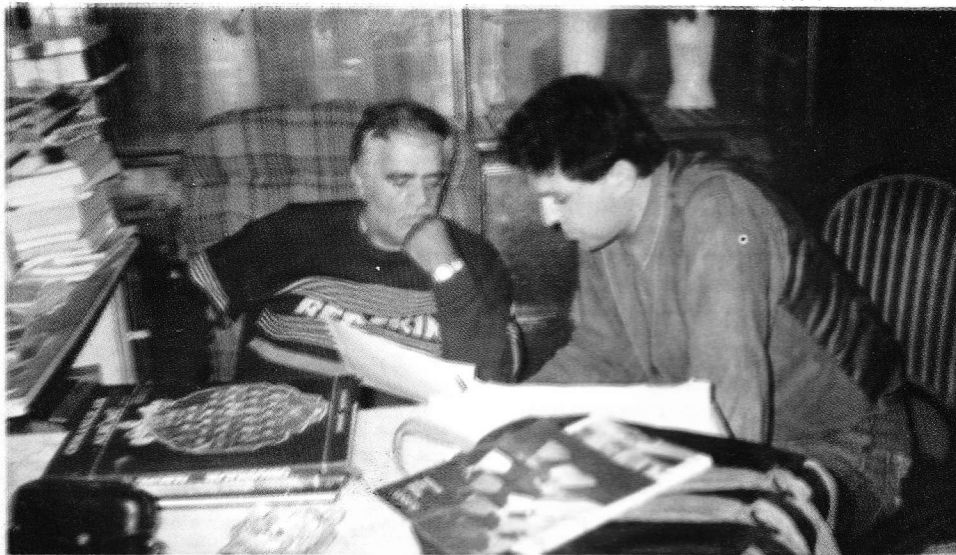
Β. Μ.: Τα κόμματα δεν είναι μια καινούργια εφεύρεση. Τα κόμματα είναι και αυτά προϊόν της μεγάλης κατάρας του γένους μας, του διχασμού. Πριν από τα κόμματα υπήρχαν οι φατρίες. Εγώ δεν θα σε πάω στην απόλυτη αρχαιότητα, θα σε πάω στις φατρίες του Βυζαντίου. Η στάση του Νίκα, οι πράσινοι και οι μπλε, εκεί ο ελληνισμός κάνει το πολύ-πολύ μεγάλο του ξέσπασμα με την Θεοδώρα. Υπήρχαν ιδανικά, ιδανικά που προερχόταν από οικουμενικές απαιτήσεις. Να προχωρήσουμε ως πούμε στην φατρία του Ρωμανού του Διογένη το τελευταίο ξέσπασμα του ελληνισμού και εκεί πάλι υπήρχε ιδεολογική Βάση. Το κακό σήμερα είναι το εξής, ότι τα κόμματα, τα ελληνικά δεν έχουν ιδεολογική φιλοσοφική Βάση αλλά έχουν οικονομική Βάση, και οτιδήποτε ξεκινάει από το χρήμα θυσιάζει τις αξίες. Βεβαίως

τα κόμματα σήμερα δεν μπορώ να τα πω ανθελληνικά, δεν μπορώ όμως να τους δώσω φιλοσοφικό χαρακτήρα, που είχαν οι φατριάζοντες προγονοί μας ακόμη και οι φατριάζοντες του '21 εκεί που πίστευε ο Κολοκοτρώνης. Ξεκίνησε από την ιδέα της μεγαλοσύνης του γένους, δεν ξεκίνησε από την ιδέα να φάει ένα ψωμί παραπάνω. Σήμερα το Α κόμμα παρουσιάζει ένα πρόγραμμα και λέει το οικονομικό πρόγραμμα, για παιδεία τοιμουδιά δεν ενδιαφέρθηκε κανένας, το 0,5% τον προϋπολογισμού πηγαίνει στην παιδεία.

τας τον Έλληνα σαν να είναι ένα πειναλέο όν, συνέβαλαν πράγματι στον ξεπεσμό των ηθικών, εθνικών αξιών.

Και είναι καιρός και αυτοί πια να καταλάβουν, ότι προορισμός τους δεν είναι μόνο η αύξηση του προϋπολογισμού ο προορισμός των κομάτων είναι να δώσει και μια ιδεολογική οντότητα στην ύπαρξη του Έλληνα σήμερα, γιατί αν δεν το κάνει αυτό, πολύ σύντομα, όπως και είχα γράψει σε κάποιο τεύχος του περιοδικού, θα καταντήσουμε ξενοδοχοπατάλληλοι των ξένων.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Κάποιοι σας χαρακτηρίζουν φα-

Ο κ. Μισύρης με τον εκδότη του περιοδικού.

Το άλλο το Β κόμμα παρουσιάζει ένα άλλο σύστημα οικονομικό και αυτό, δεν το ενδιαφέρει για την παιδεία κάπου όμως και αυτοί για να δαλεάσουν το γένος, προσφέρουν και ένα πρόγραμμα παιδείας. Τι πρόγραμμα είναι; να φτιάξουν περισσότερες αίθουσες να κάνουν σισίτια, να «φτιάξουν» πανεπιστήμια, και σε άλλους χώρους, δεν είπαν όμως τι δεν θα κάνουν εκεί, δεν είπαν τι θα μάθουν τα ελληνόπουλα και ενώ συζητάμε σήμερα η απέλθουσα κυβέρνηση «μεγαλούργησε» στην παιδεία, έτσι λένε, δεν μας λένε τη έμαθαν οι μαθητές που από τις 30 μέρες του μήνα πήγαιναν 3 μέρες, τις υπόλοιπες 4 είχαν αργία, τις 14 είχαν πορεία υπέρ του Αλιέντε, στις 5 είχαν πορεία υπέρ του, του... τι μάθαν όμως; Δεν μας είπαν τι αξία έχει σήμερα ένα πτυχίο, του Μετσοβίου πολυτεχνίου, που τα παλιά χρόνια εθεωρήτω ένα από τα καλύτερα πτυχία, τι αξία έχει αυτό το πτυχίο σήμερα. Δηλαδή τι θέλω να πω, ότι τα κόμματα προβάλλοντας μόνο και μόνο τα οικονομικά τους προγράμματα και δαλεάζον-

νατικό αντιχριστιανό τι έχετε να πείτε πάνω σ' αυτό;

Β. Μ.: Εί! Όχι για όνομα του Θεού και της Παναγίας. Δεν έχω καμμία σχέση με τον Χριστιανισμό όπως τον εννοούν ορισμένα χλωμά όντα που γυρίζουν με ένα σταυρό στο χέρι, και δεν είμαι χριστιανός όπως το εννοούσε ο Πατριάρχης Νικόλαος επί Αλεξίου Κομνηνού, είμαι όμως Χριστιανός υπό την έννοια του ελληνορθόδοξου όπως ακριβώς χαρακτηρίζεται μέσα σε όλα τα ντοκουμέντα της σκλαβιάς. Η ελληνορθόδοξη είναι η πίστη των γραικών. Εγώ είμαι Έλληνας πιστεύω ακριβώς στο δόγμα μου. Εάν μου αφαιρέσης από την φράση ΕλληνοΧριστιανισμό τον Ελληνισμό, μετατρέπομαι αυτόματα σε ειδωολάτρη.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πιστεύεται δηλαδή ότι είναι δυνατή η ύπαρξη του όρου ελληνοχριστιανικός πολιτισμός;

Β. Μ.: Ο όρος ελληνοχριστιανικός πολιτισμός είναι πάρα πολύ μεγάλο γεγονός, τόσο μεγάλο, όσο δεν φαντάζονται οι σύγχρονοι μελετητές. Ο

Ελληνοαυστραλέζες Μακεδόνισες ανάμεσα στο ζεύγος Μισούρη.

Ελληνοχριστιανισμός άρχισε να εφαρμόζεται να παίρνει σάρκα και οστά μετά τη σύνοδο της Φεράρας το 1370, όταν με την επίδραση της φιλοσοφίας του Πλήθωνα του Γεμιστού, επέδρασε σε όλες τις τέχνες, κυρίως δε στην πλαστική. Ενώ παλαιά στις εικόνες ο Χριστός παρουσιαζόταν με ένα χιτώνα και ένα σταυρό, με την επίδραση των Νεοπλατωνικών, δηλαδή του ελληνισμού, το σώμα παρουσιάζεται γυμνό, επειδή το σώμα είναι ένα θείο κατασκεύασμα, και επειδή το σώμα δεν δέχεται κάθαρση, δέχεται μόνο η ψυχή κάθαρση, και η ψυχή την κάθαρση αυτή δεν την δέχεται επί της γης, αλλά στην μετέπειτα ζωή, από ένα υπέρτατο κριτή, ο οποίος κρίνει τα έργα της ψυχής, όταν ήταν ενσαρκωμένη επί της γης. Αυτό όμως τι σημαίνει, απλά πράγματα, ότι το να πουλήσει ο Πάπας ένα συγχωροχάρτη για να πας στον παράδεισο, έπρεπε να φτιάξεις μια εκκλησία και ας σκοτώσεις 100 άτομα. Για τον Ελληνοχριστιανισμό είναι απαράδεκτο. Ο ελληνισμός λοιπόν είναι τόσο αναγκαίος, όσο δεν μπορεί κανείς να φανταστεί, επάνω στη λέξη Χριστιανισμός. Ξεκαθάρισε μια για πάντα «τα του Καίσαρος, το Καίσαρη» το είπε πρώτος ο Χριστός και το εφαρμόζει μόνο ο Ελληνοχριστιανισμός. Είναι αναγκαίο ο ελληνοχριστιανισμός σε όλες τις κινήσεις, δεν είναι δυνατόν σήμερα να έρχεται η ιερά σύνοδος και να σου λέει ότι απαγορεύεται σήμερα να ονομάζεις το παιδί σου

Δράκων, Σωκράτη, γιατί ν' απαρνηθείς τις ρίζες σου, και να ενδηθής την ρίζα κάποιου Ιωάννη από την Ιουδαία. Είναι αναγκαίος ο Ελληνοχριστιανισμός, για τον απλό λόγο ότι δεν αποκλείει την ύλη. Η ύλη ήταν η πέτρα του σκανδάλου στη διάρκεια των μεγάλων μαχών. Δεν είναι δυνατόν να σου λέει ο άλλος ότι είμαι Χριστιανός καλός γιατί ασκητεύω ή γιατί νηστεύω. Με δόγματα που έρχονται σε τέλεια αντίθεση, με αυτά που ο Δημιουργός είπε ή έκανε. Βέβαια ο Δημιουργός έφτιαξε ένα πλάσμα και το τοποθέτησε στην γη με προορισμό να τρώει, να κοιμάται, να χορεύει να γλεντάει, και να έρχεται ο άλλος και μου λέει όχι, ο Ελληνισμός λέει ναι. Εκεί είναι η ταύτιση.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πως μπορείτε να κρίνεται το γνωστό Ελλάς - Ελλήνων - Χριστιανών;

Β. Μ.: Θα πω κάτι αδίστακτα, γιατί δεν συνηθίζω, ούτε τον αντιστασιακό να κάνω, ούτε και να λέω ψέματα. Δεν αντιτάχθηκα στην επταετία. Εν τούτης είμαι, αντιχουντικός διότι δώθηκε η ευκαιρία στο στρατό ν' αναμορφώσει την Ελλάδα και δεν το έκανε. Και ένα από τα τραγικότερα, και ίσως το τραγικότερο λάθος που έκανε, ήταν να διαχωρίσει τους έλληνες, σε χριστιανούς και μη Χριστιανούς.

Θα ήθελα να πω επ' αυτού, ότι το δόγμα αυτό δεν είναι καινούργιο του Παπαδόπουλου. Το δόγμα αυτό, και με άλλη μορφή, εβγήκε μέσα από την Βυζαντινή Καγγελαρία, που ήθελε βυζαντινό πο-

λίτη, μόνο το Χριστιανό.

Αυτή όμως η νοοτροπία, είχε σαν συνέπεια, το εξής γεγονός, την εξής μεγάλη καταστροφή. Στην θράκη υπάρχουν ορισμένες χιλιάδες κατοίκων, που άλλοι τους λένε Τούρκους, και άλλοι Μουσουλμάνους. Όμως αυτοί είναι Έλληνες, που από κάποιες συνθήκες υποχρεώθηκαν ν' ασπαστούν τον Ισλαμισμό.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Δέχεσται δηλαδή την ύπαρξη των Ελλήνων που δεν ανήκουν στον ορθόδοξο Χριστιανικό δόγμα.

Β. Μ.: Βεβαίως και κατά έναν τραγικό τρόπο το Ελλάς - Ελλήνων - Χριστιανών, τους απέκοψε από τον εθνικό κορμό, όπως και το 80% των κατοίκων της πρόσθιους Μικράς Ασίας που είναι Έλληνες. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε. Βέβαια ετόλμησα την αγάπη μου για την Ελληνορθοδοξία, ισχυρίστηκα και ισχυρίζομαι ότι οι μύθοι, οι πρωτογενείς αιτίες, που μας κάνουν να υπάρχουν υφίστανται μετασχηματισμούς.

Αυτή τη στιγμή που βρισκόμαστε μπροστά στην αλήθεια και το έτος 2000 θα είναι τραγικό να μιλάμε για θρησκευτικές μειονότητες. Και σήμερα είμαστε σε θέση ν' αναγνωρίσουμε αυτά τα μεγάλα λάθη. Και χωρίς να θέλω να υπερασπιστώ τον Ισλαμισμό, με τον οποίο δεν έχω καμία αντίθεση, θα πω το εξής: εξ ίσου ανθρωπιστική, εξ ίσου δυνατή με πληρής ουμανισμό είναι και η ισλαμική θρησκεία. Βέβαια δεν είναι θρησκεία εξ αποκαλύψεως, αυτό όμως δεν πρέπει ν' απογοητεύσει κανένα, δεδομένου ότι έχει και αυτή τα στοιχεία του Χριστιανισμού, επειδή είναι μια έωση, Ιουδαϊκής και Χριστιανικής Θεωρίας.

Άλλο το εάν ο ιδρυτής της δεν ήταν ενσάρκωτης Θεός, γι' αυτούς ήταν προφήτης και εμείς οφείλουμε να σεβόμαστε τα δόγματα των συνανθρώπων μας.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Σαν τελευταία ερώτηση αφού πρώτα σας ευχαριστήσουμε για τον χρόνο που μας διαθέσατε.

Ποια είναι η γνώμη σας για τον Ιουλιανό του «Παραβάτη».

Β. Μ.: Δεν θα υμνίσω, ούτε τη σοφία, ούτε τη φιλοσοφία του Ιουλιανού. Θα πω μόνον ότι είναι ο πρώτος αυτοκράτορας, ο οποίος θέλησε να έχει ένα κράτος ανεξίθρησκο, και στο οποίο οι πολίτες να είναι όλοι ευνοούμενοι. Δυστυχώς αυτό δεν το κατάφερε. Το ότι ο ίδιος ήταν εμπλουτισμένος από την ελληνική φιλοσοφία, αυτό δεν λέει τίποτα, για τον απλούστατο λόγο ότι και ο Μέγας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ο Ισαπόστολος ήταν μαθητής του Θεμίστιου και επίστευε στον Μανιχαϊσμό. Ειδικός για τον Ιουλιανό θα ήθελα να πω ότι είναι ο πρώτος που εσήκωσε την σημαία του ελληνισμού και αποπειράθηκε να τοποθετήσει τον ελληνισμό στην πρέπουσα θέση. Η εκκλησία μας τον έχει ονομάσει «παραβάτη». Δεν αιτιολογεί όμως γιατί τον λέει παραβάτη και γιατί ακόμα τον βρίζει, αφού δεν παρέβη τίποτα διότι απλούστατα, ουδέποτε υπήρξε χριστιανός και ουδέποτε βαπτίστηκε, ήταν μαθητής του Λιβάνιου, από πού και ως πού λοιπόν «παραβάτης» κάποιος.

«Ο ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΥΠΗΡΞΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ»

«Αυτοί μ' ενδιαφέρουν (οι Έλληνες). Αλλά βλέπετε το να μείνεις στην Ελλάδα ως Έλληνας, είναι δύσκολη υπόθεση. Ίσως γιατί στους νεώτερους δεν έχει δοθεί κάτι για το οποίο να είναι υπερήφανοι. Και για αυτό ψάχνουν αλλού.

Όσοι εκπατρίζονται καταντάνε σαν τον Οδυσσέα. Οι υπόλοιποι γίνονται «γιαλαντζή» Αμερικανικοί ή «γιαλαντζή» Έλληνες. Οι πραγματικοί Έλληνες στην Ελλάδα είναι πολύ λίγοι. Δεν ήταν ποτέ πολλοί βέβαια. Η Ελλάδα δεν είναι χώρα, είναι ναρκωτικό. Ή πέφτεις με τα μούτρα στην γοητεία της ή δεν σου λέει τίποτα. Ή την βλέπεις σαν άσχημη χοντρή ή την βλέπεις σαν θεά».

ΑΡΛΕΤΤΑ

ΠΑΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

Είναι μια παγκόσμια θρησκεία ο Παγανισμός;

Όχι, ο Παγανισμός είναι για εκείνες τις εθνικές ομάδες που εμπεριέχουν τα χαρακτηριστικά του Λευκού Γένους.

Κάθε Ψυχή ή Γη, σύμφωνα με τον Alfred Rosenberg, έχει το Έθνος της και κάθε Έθνος έχει την Ψυχή του. Σύμφωνα με την Παγανική άποψη, όλοι θα πρέπει ν' αγωνιζόμαστε για μια υγιή Ψυχή. Αυτό που ταιριάζει για την Ψυχή ενός Άριου Έθνους σίγουρα δεν ταιριάζει προς την Ψυχή ενός μη-Άριου Έθνους. Είναι παντελώς ανεύθυνο, αντί-Φυσικό, αντιανθρώπινο και άσπλαγχο, να υποχρεώσει ή και να αναμένει κανείς όλοι οι λαοί να ανήκουν σε μια παγκόσμια θρησκεία.

Πιστεύει ο Παγανισμός στην έννοια του -Διεθνή - ανθρώπου;

Φυσικά όχι, ο Παγανισμός εναρμονίζεται με τις αλληλεπιδράσεις δυνάμεις του Κόσμου και της Μητέρας Γης, όπως έχει διδαχθεί από το συμβολισμό του Κέλτικου Ηλιοτροχού(). Ο Παγανισμός τρέφει σεβασμό και ευλάβεια στη Μητέρα Γη και δεν καμαρώνει υπεροπτικά - τους νόμους που δημιουργούν και διατηρούν έναν ζωογόνο και υγιή πλανήτη - με αλαζονική υπερηφάνεια και ανισόρροπη τεχνολογία.

Ο Παγανισμός δεν αναγνωρίζει την ιδέα ενός Διεθνή ανθρώπου. Ο Άνθρωπος μπορεί στο μέλλον να πραγματοποιεί καθημερινά ταξίδια στο διάστημα, αλλά το νέο περιβάλλον του διαστήματος απαιτεί - νέα στοιχεία- να υιοθετηθούν για την επίτευξη τούτου. Εδώ, αξίζει να τεθεί το ερώτημα εάν αυτά τα - νέα στοιχεία - θα είναι ή όχι ανταγωνιστικά έναντι του σημερινού Γήινου περιβάλλοντος.

Για την επίβιωση της ανθρωπότητας είναι αναγκαία η διαφοροποίηση της, σε αρμονία με την ποικιλία του πλανητικού μας περιβάλλοντος.

Όπως κάθε Έθνος έχει την Ψυχή του και κάθε Ψυχή έχει το Έθνος της, έτσι και η πολυπλοκότητα των θρησκειών θα πρέπει να υπάρχει για την ευημερία του κάθε Έθνους και της κάθε Ψυχής. Η πολιτική της εξόντωσης των Εθνών, όπως υποστηρίχθηκε στις γραφές κάποιων θρησκειών, δεν είναι ούτε υπήρξε ποτέ θέση του Παγανισμού.

ΑΡΗΣ ΑΡΙΩΝ

Το ΑΝΤΙΔΟΤΟ ανακοινώνει προς τους αναγνώστες του, ότι κατά τον περασμένο Αύγουστο πήρε αποκλειστική συνέντευξη από τον κορυφαίο Χιλιανό Φιλόσοφο MIGUEL SERRANO. Για το σκοπό αυτό ταξίδεψε μέλος του περιοδικού στο Σαντιάγο της Χιλής. Εκτός βέβαια από την συνέντευξη, ελπίζουμε ο κ. SERRANO να γίνει τακτικός συνεργάτης του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ, στα πλαίσια της νέας δομής που πρόκειται να λάβει το περιοδικό. Η συνέντευξη θα δημοσιευθεί στο τεύχος 29.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ

1. Περιοχές-οίκονομία-οίκισμοί.

Στήν νότιο Ίταλία, στίς ἐπαρχίες τῆς Ἀπουλίας, καί Καλαβρίας, πού ἀντιστοιχοῦν στό τακοῦνι καί στή μύτη τῆς μπότας τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, ὑπάρχουν δύο περιοχές οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων μιλοῦν μία ἐλληνική διάλεκτο μέ σαφεῖς δωρικές ρίζες. Οἱ περιοχές αὐτές ἀποτελοῦν τίς ἐλληνόφωνες περιοχές τῆς Ἰταλίας, ἡ δέ διάλεκτός τους ὀνομάζεται γκρίκο.

Ἡ ἐλληνόφωνη περιοχή τῆς Ἀπουλίας ἐπειδὴ βρίσκεται στήν χερσόνησο ὀνομάζεται Ἑλλάς τοῦ Σαλέντο, στά ἰταλικά **grezia Salentina**. Βρίσκεται 60-80 χιλιόμετρα νοτίως τοῦ Μπρίντεζι. Εἶναι ἐπίπεδη μέ μικροὺς λόφους. Κύριες καλλιέργειες εἶναι ἡ ἐλιά, ὁ καπνός, τὰ κηπουρικά καί τό ἀμπέλι. Παράγονται βιοτεχνικά προϊόντα, ὅπως εἶδη κεραμικῆς, ἀγγειοπλαστικῆς καί τσιμέντου. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἐλαφρὲς βιομηχανίες ἐπεξεργασίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων ὅπως ἐλαιοτριβεῖα, ἀλευρόμυλοι καί ἓνα καπνεργοστάσιο, τό Magna Grecia. Ἡ Grecia Salentina ἔχει ἔκταση περίπου 140 τετρ. χιλίῳ. καί περίπου 45.000 κατοίκους πού κατανέμονται σέ 9 οἰκισμοὺς πού εἶναι: **Τό Μαρτάνο**, πόλη πέραν τῶν 10.000 κατοίκων, πρωτεύουσα τῆς περιοχῆς τήν **Καλημέρα**, **τό Μαρτινιάνο**, **τήν Στερνατία**, **τό Σολέττο**, **τό Τζολίνο**, **τό Κοριλιάνο**, **τό Μελπινιάνο** καί **τό Καστρινιάνο ντέϊ Γκρέτσι** (Καστράκι τῶν Ἑλλήνων). Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς δέν εὐημεροῦν ἀλλά καί δέν δυστυχοῦν.

Ἡ ἐλληνόφωνη περιοχή τῆς Καλαβρίας εἶναι σκαρφαλωμένη πάνω στό βουνό Ἀσπρομόντε, ἀνατολικά τοῦ Ρηγίου, ὅπου κατέφυγαν οἱ κάτοικοι πρὶν πολλοὺς αἰῶνες γιὰ νά σωθοῦν ἀπὸ τοὺς Σαρακηνούς πειρατές καί νά γλυτώσουν ἀπὸ τίς καταπιέσεις τῶν κατακτητῶν Νορμανδῶν, Γάλλων καί Ἰσπανῶν. Εἶναι ὀρεινὴ ἄγρια δυσπρόσιτη μέ δρόμους σέ κακὴ κατάσταση. Ἡ ἀδύνατη οἰκονομία τῆς βασίζεται σέ φτωχὲς καλλιέργειες, σέ μικρὴ κτηνοτροφία καί σέ περιορισμένη δενδροκομία. Οἱ κάτοικοι εἶναι φτωχοί καί γιὰ νά ζήσουν ξηνητεύονται γιὰ τίς παραλίες τό Ρήγιο καί τήν βόρειο Ἰταλία, ἐγκαταλείποντας τὰ χωριά τους, πού εἶναι κτισμένα στίς πλαγίς τοῦ βουνοῦ, ὑψηλά, πάνω ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ χειμάρρου Ἀμυγδαλεῶνα (Amendolea στά Ἰταλικά) καί εἶναι ὁ Βούας ἢ Bona ὅπως λέγεται ἰταλικά, τό Γαλιτσιανό, τό Ροχοῦδι καί τό χωρίον Ροχουδίου, τό Κοντοφοῦρι καί τό Βουνί, πού στά ἰταλικά λέγεται Ροκκαφορτε.

2. Ἡ σμίκρυνσις τῆς Ἑλληνόφωνης περιοχῆς μέ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου

Ἡ ἐλληνόφωνες περιοχές τῆς Ἰταλίας ἦταν πολὺ μεγαλύτερες τουλάχιστον πενταπλάσιες, πρὶν 5 καί 6 αἰῶνες. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὰ συνεχῆ πλήγματα καί τίς διώξεις ἡ ἐλληνοφωνία τόσο στήν Καλαβρία, ὅσο καί στήν Ἀπουλία ἔχανε σταθερὰ ἔδαφος. Τὰ κύρια πλήγματα πού ἔφεραν αὐτό τό ἀποτέλεσμα εἶναι:

α) Ἡ καταστροφή κατὰ τὴν τουρκικὴ εἰσβολή στήν Ἀπουλία τό 1480, τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἔξω ἀπὸ τὸν Ὀτραντο πού ἦταν κέντρον ἐλληνικῶν γραμμάτων καί γράφονται τὰ χειρόγραφα λειτουργικά βιβλία τῶν ἐλληνικῶν ὀρθοδόξων ναῶν τῆς περιοχῆς.

β) Τό κλείσιμο τοῦ ἐλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ Ναρντό κοντά στὸν Τάραντα

στό τέλος του 15ου αιώνας.

γ) Ἡ βίαια ἀντικατάστασις τῆς ὀρθοδόξου λατρείας στὰ ἑλληνικά μέ τήν καθολική στὰ λατινικά κατά τό χρονικό διάστημα 1570-1663, μ.Χ. σάν συνέπεια τῶν ἀντιμεταρρυθμιστικῶν μέτρων τοῦ παπισμοῦ.

δ) Οἱ καταπιέσεις καί διώξεις τοῦ ἑλληνόφωνου πληθυσμοῦ ἀπό τοὺς τοπικούς φεουδάρχες, πού ἦτανε ὄλοι ξένοι Γαλλονορμανδικῆς, Ἱταλικῆς, καί Ἰσπανικῆς καταγωγῆς.

ε) Ἡ διακοπή κάθε ἐπαφῆς ἐπὶ 10 αἰῶνες ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ κορμό. Διακοπῆς πού ἄρχισε τό 1040 μέ τήν Νορμανδική κατάκτηση, ὁλοκληρώθηκε τό 1071 μέ τὴν ἀποχώρηση τοῦ τελευταίου βυζαντινοῦ στρατιωτικοῦ τμήματος ἀπὸ τὴν Βάρη (Bari) καί ἐξελίχθηκε σέ πλήρη ἀπομόνωση μέ τὴν ἐπικράτηση τῆς φραγκοκρατίας καί τουρκοκρατίας στήν Ἑλλάδα.

3. Ἡ καταγωγή τῶν ἑλληνοφῶνων τῆς Νοτίου Ἱταλίας.

Ἡ καταγωγή τῶν ἑλληνοφῶνων ἦταν ἐπὶ μακρόν θέμα συζητήσεων γιατί οἱ Ἱταλοὶ φιλόλογοι καί ἱστορικοὶ (Morosi, Parlangeli, Alessio, Battisti κα.) δέν ἤθελαν νά δεχθοῦν ὅτι ὕστερα ἀπὸ τόσοι αἰῶνες Ρωμαϊοκρατίας, ἡ ὁποία ἐπιβλήθηκε πλήρως στήν περιοχή ἀπὸ τὸν δεύτερο Καρχηδονιακὸ πόλεμο (210 π.Χ.) ἦταν δυνατόν νά ἐπιζῇ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος καί νά μὴν ἔχει ἐξοντωθεῖ ἢ ἀφοσιωθεῖ. Ἰσχυρίζονταν λοιπόν ὅτι οἱ ἑλληνοφῶνοι ἦταν ἀπόγονοι Ἑλλήνων ἀποίκων τῆς Βυζαντινῆς περιόδου.

Ὁ Γερμανὸς γλωσσολόγος-ρωμανιστὴς Gerhard Rohlfs ἀπέδειξε ὅτι ἀπὸ τὸν μεγάλο, ἀριθμὸ ἑλληνογενῶν καταλοίπων στίς γειτονικὲς ρωμανικὲς διαλέκτους τῆς Καλαβρίας καί Ἀπουλίας προκύπτει ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δέν ἐξηλείφθη μέ τὴν μακρόχρονη Ρωμαϊκή κατάκτηση καί ὅτι οἱ σημερινοὶ ἑλληνοφῶνοι εἶναι ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος πού ἐνισχύθηκαν κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἀπὸ Ἑλληνες ἀποίκους, κυρίως εἰκονολάτρες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴ τὴν ἄποψη δέχονται πλέον οἱ Ἑλληνες (Χατζιδάκης Καρατζᾶς κ.ἄ) καί οἱ ξένοι ἐπιστήμονες.

4. Τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα τῶν ἑλληνοφῶνων τῆς νοτίου Ἱταλίας

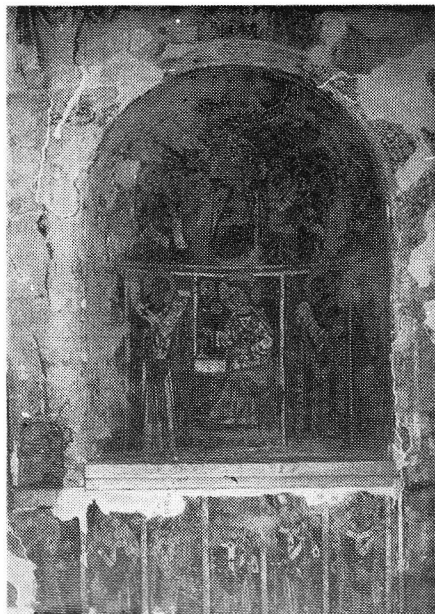
Τοῦτο εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως δυσνόητο λόγῳ τῶν ἰδιομορφιῶν καί τῆς προσφορᾶς του. Ἔχει μεγάλη συγγένεια μέ νησιωτικὲς νεοελληνικὲς διαλέκτους καί εἶναι ἐμπλουτισμένο μέ μεσαιωνικά καὶ ἀρχαιοελληνικά στοιχεῖα καί μερικὲς ἰταλικὲς λέξεις.

Τὸ ἰδίωμα μεταβιβάζεται προφορικὰ ἀπὸ τὴν μιά γενιά στήν ἄλλη γιατί δέν διδάσκεται στὰ σχολεῖα, παρά τὴν ἐπιθυμία καί τοὺς ἀγῶνες τῶν ἑλληνοφῶνων. Γιά τὴν γραφὴ τῆς ἑλληνοφώνης περιοχῆς μιλάει καί καταλαβαίνει τὴν διάλεκτό του, τὸ grico, καί ὑπάρχουν σοβαροὶ φόβοι ὅτι τὸ ἰδίωμα αὐτὸ πού ἔζησε 20 αἰῶνες ἐν μέσω διώξεων θά κινδυνεύει νά ἐξαφανισθῇ ἐν μέσω ἐλευθερίας. Οἱ λόγοι πού δικαιολογοῦν αὐτοὺς τοὺς φόβους εἶναι ὅτι μέ τὴν ἐξέλιξη τῶν συγκοινωνιῶν καί τῆς οἰκονομίας οἱ ἐπαφές μέ τοὺς ἑτερογλώσσους πολλαπλασιάσθηκαν ἢ ἐκπαίδευσις γίνεται μόνο στήν ἰταλική καί ἡ γνῶσις μόνο τοῦ grico ὁδηγεῖ στήν κοινωνική καί οἰκονομική ἀπομόνωση πού δημιουργεῖ αἴσθημα κατωτερότητος καί τοὺς ὥθει στήν ἐκμάθηση καί χρῆση τῆς Ἱταλικῆς.

5. Ἡ διάσωσης καί ἡ ἐπιβίωσις τοῦ grico.

Ἡ διάσωσης τῆς ντοπιολαλιᾶς εἶναι ἐπιδίωξις καί ἔργο ζωῆς πολλῶν γρεκάνων, πού φοβοῦνται μήπως ἡ γλῶσσα τους γίνεῖ μουσειακό εἶδος. Ἡ προσπάθεια ἄρχισε πρὶν ἕναν αἰῶνα.

Τὸν Μαῖο 1896 μίλησε γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ στὴν νεοελληνική, στὸν Φ.Σ. Παρνασσό, στὴν Ἀθήνα, καί ἔκρουσε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὁ λόγιος καθηγητὴς Vito

Domenico Palumbo.. Ἐκτοτε πολλοὶ ἄλλοι παρέλαβαν τὴν σκυτάλη τοῦ ἀγῶνα ὅπως οἱ : Τομάζι, Βίτο, Φάτσι, Brisio de Santy ὁ Γκαμπριέλι πού εἶχε πεῖ «**Ἕλληνες εἴμαστε, καυχώμεθα γιὰ τὴν καταγωγὴ μας**», ὁ Λεφόν, ὁ Ρ. Ἀπρίλε ὁ Τομάζι, ὁ Στομέο καί τέλος ὁ Σ. Σιχοῦρο.

Σήμερα πολλοὶ λόγιοι καί σύλλογοι (Ἡ φωνὴ μας, Οἶστρος, Ἀργαλεῖο, στὴν Ἀπουλία καί Cumelca, Ἰόνικα, Γυαλός τοῦ Βούα, Ζωὴ καί γλῶσσα στὴν Καλαβρία) σάν σύγχρονες ἑστιάδες προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν ἀναμμένη τὴ φωτιά τῆς γλώσσας κάτω ἀπὸ τίς στάχτες τοῦ ἰταλισμοῦ, γιατί πιστεύουν ὅτι ἡ διατήρησις καί ἡ ἐπιβίωσις τῆς γλώσσας εἶναι βασικὸ ἀνθρώπινο δικαίωμα.

Γι' αὐτὸ ζητοῦν νὰ διδάσκεται ἡ διάλεχτός τους καί ἡ ἑλληνικὴ στὰ χωριά τους, ὅπως προβλέπεται ἄλλωστε ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῆς Καλαβρίας, ἀλλὰ ἐφαρμόζεται μόνο γιὰ τοὺς ἀλβανόφωνους.

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ δοθῇ κάθε ἠθικὴ βοήθεια στοὺς γρεκάνους μέ τίς ἐπαφές καί τὴ σύσφιξη τῶν σχέσεων πού φέρνουν τὰ ταξίδια. Ἔτσι σπάζει ἡ ἀπομόνωση γιατί διαπιστώνουν ὅτι δέν εἶναι μόνοι. Ἐπίσης πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματός τους γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς καί τοῦ grico.

Τὸ grico πνίγεται καί μᾶς ἀπευθύνει ἐκκληση βοηθείας γιὰ νὰ διασωθῇ. Θὰ τὸ βοηθήσουμε νὰ ἐπιβίωσῃ; Θὰ τοῦ δώσουμε χέρι βοηθείας;

Ι.Δ. Μαγκριώτης
Αντ/δρος ΚΕΜΕ.

ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Το τέλος του Β' Π.Π. έφερε εκτός από τις πολλές ανακατατάξεις στον παγκόσμιο χάρτη, αλλαγή της νοοτροπίας, διακυβερνήσεως του κόσμου από τους νέους αφέντες, τους Αμερικανούς, οι οποίοι διαδέχτηκαν την Αγγλία ως «προστάτες» του δυτικού κόσμου! Οι Αμερικανοί κατάλαβαν ότι η πολιτική των κανονιοφόρων που εφήρμοζαν οι προκάτοχοί τους Άγγλοι, έδρασε τελικά ως μπουμερανγκ αφού δεν κατόρθωσε να προστατέψει την Αγγλική αυτοκρατορία από την κατάρρευση, που απλά επιτάχυναν οι δύο πόλεμοι. Οι boys όμως, εκτός από τα αεροπλανοφόρα τους που «προστάτευαν» τη «δημοκρατία» από τους κακούς κόκκινους, χρησιμοποίησαν ένα φοβερό όπλο τ' οποίο υποδουλώνει τις ψυχές των λαών την πολιτιστική αλλοτρίωση και ισοπέδωση. Οι πολυεθνικές της coca-cola και της Pepsi cola έφεραν στην Ευρώπη ένα νέο τρόπο ζωής μαζί με τα προϊόντα τους. Έτσι οι Ευρωπαίοι με την πλούσια κουλτούρα και παράδοση βρέθηκαν γοητευμένοι από το American way of Life, από την «κουλτούρα» της παρακμής, που φυσιολογικά έπρεπε ν' απορριφθώ ως ξένο σώμα. Πολυάριθμα night-clubs φυτρώνουν σαν μανιτάρια κι όλοι δουλεύουν πυρετωδώς για να εξυπηρετήσουν αλλά και να μιμηθούν τους υπερατλαντικούς «ελευθερωτές». Στη διαφήμιση αυτού του ξένου τρόπου ζωής βοηθήσαν κυρίως τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, έντυπα και ηλεκτρονικά, τα οποία βομβάρδιζαν με χιλιάδες μηνύματα τον κόσμο προκαλώντας την ποθητή πλύση εγκεφάλου.

Απ' αυτή την κατάσταση δεν έμεινε ανεπηρέαστη και η χώρα μας, η οποία ακολούθησε με θήμα ταχύ για να μην υστερήσει σε «πρόοδο» από «άλλα προηγμένα κράτη. Ως γνωστόν, η «εθνικοφροσύνη» της δεξιάς και του παλατιού, παρέμενε σταθερά και ακλόνητα μόνο στην αντικομμουνιστική της γραμμή, αλλά ταυτόχρονα ξεβρακωνόταν ως το γόνατο στους αφέντες μας Αμερικανούς και στον εδώ διγλάτορά τους Πιουροφύ.

Έτσι οι σκληροί «εθνικόφρονες», οι τιμητές της παράδοσης και των αξιών της φυλής, πούλησαν μ' αντάλλαγμα τα δολάρια του σχεδίου Μάρσαλ την ψυχή της Ελλάδος. Η αλλοτρίωση αυτή

σαν κύριο όπλο του πολιτιστικού ιμπεριαλισμού, κατόρθωσε να επιβάλλει ως τρόπο ζωής τον ευδαιμονισμό και τον καταναλωτισμό, την απολίτικη σκέψη και στάση, την αδιαφορία για κάθε τι που έχει σχέση με κοινωνικά και εθνικά θέματα και το κυριότερο κατόρθωσαν να ταυτίσουν τον εθνικισμό με το απόλυτο κακό!

Δεν είναι ίσως άγνωστο ότι σε κάθε γωνιά της πατρίδος μας υπάρχουν καταστήματα με ξενόγλωσσες ταμπέλες, πως σε κάθε πόλη και πολίχνη υπάρχουν τουλάχιστον πέντε φαστ-φουντ, πως οι νέοι ξενυχτάνε στις ντίσκο και στις πάμπ, αγνοώντας πως υπάρχει καλή ελληνική μουσική.

Ίσως όλα αυτά να ήταν μέσα στο σχέδιο για την ενοποίηση της Ευρώπης των μετοχών και των πολυεθνικών, της ισοπέδωσης, της φυλετικής και πολιτιστικής βαθέλ. Η διεθνοποίηση των συνειδησεων που επέβαλε το σύστημα στην Ευρώπη, εξυπηρετεί τα σχέδια των καπιταλιστών για το '92 και το 2000, αφού ως γνωστόν το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα.

Ο σωστός και υγιής εθνικισμός πρέπει ν' αγωνιστεί ταυτόχρονα με την εθνική ανεξαρτησία χωρίς τους Σιωνιστές της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ και για το χτισίμο ενός σοσιαλιστικού και κοινωνικού κράτους.

Ο εθνικισμός βλέπει την παράδοση ως κάτι το θετικό και το ζωντανό, δηλ. σαν κάτι που δρα λειτουργικά μέσα στην κοινωνία κι όχι ως φολκλόρ και μουσειακό στοιχείο που το κατήντησαν οι εδώ εθνικόφρονες για να φέρνει συνάλλαγμα. Με άλλα λόγια η παράδοση διατηρείται αλλά και εμπλουτίζεται, επομένως παραμένει ζωντανή αφού είναι αναπόσπαστο στοιχείο σ' όλες τις δραστηριότητες του λαού.

Δεν μπορούμε να λέμε ότι πολεμούμε τον διεθνιστικό μαρξισμό και από την άλλη ν' αφήνουμε τον κοσμοπολίτικο φιλελευθερισμό να σαρώνει αξίες και παραδόσεις αιώνων, γιατί τότε δεν θα είμαστε εθνικιστές αλλά δούλοι του κεφαλαίου και των Σιωνιστών που πολεμάμε.

Σπύρος Τζανόπουλος

ΠΟΜΑΚΟΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΡΟΔΟΠΑΙΟΙ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΤΗΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Είναι πραγματικά εύκαιρία νά αναφέρουμε εδώ τήν πραγματική ρίζα ενός εγκαταλειμμένου κομματιού Ἑλλήνων, τῶν Πομάκων ἢ Ροδοπαίων, οἱ ὁποῖοι λόγω δόγματος καί λανθασμένης πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἔγιναν ἀντικείμενα τῆς τουρκικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία γιά νά τοὺς ἀφομοιώσῃ αὐτοδιορίσθηκε προστάτης τοὺς ἐπιδεικνύοντα γι' αὐτοὺς τό ἴδιο ἐνδιαφέρον πού ἀποδίδει γιά τοὺς λοιποὺς Μουσουλμάνους τῆς Θράκης (Τουρκοφόνους).

Τί εἶναι ἀλήθεια οἱ Ροδοπαῖοι ἢ Πομάκοι; Στόν ὄρεινó ὄγκο τῆς Ροδόπης κατοικεῖ μιά φυλή γνωστή σάν: **Πομάκοι ἢ Ροδοπαῖοι**. Στήν Ἑλληνική Ροδόπη ζοῦν 35.000 Πομάκοι, (23.000 στόν Νομό Ξάνθης, 10.000 στόν Νομό Ροδόπης καί 2.000 στόν νομό Ἑβρου) ἐνῶ ὁ ἀριθμός τοὺς στήν σημερινή Βουλγαρική Ροδόπη εἶναι περισσότερο ἀπό 300.000 ἄτομα. Στήν Ἑλλάδα οἱ Ροδοπαῖοι κατοικοῦν κατά κύριο λόγο (25.000) στό Νομό Ξάνθης (χωριά: Μύκη, Θέρμες, Μελίθια, Ὠραῖο, Κύκνος, Πόμα, Κένταυρος καί Ἑχίνος) καί οἱ ὑπόλοιποι στούς νομούς Ροδόπης (Κέχρος) καί στό νομό Ἑβρου (Αγριάνη). Γιά τήν φυλετική καταγωγή τῶν Ροδοπαίων ἢ Πομάκων, ὁ **Γ. Μαγκριώτης** στήν μελέτη του ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ρ. δέν ἔχουν καμιὰ φυλετική συγγένεια ἢ καταγωγή μέ τοὺς Βουλγάρους καί Τούρκους. Ὁ Στράβων, ὁ Ἡρόδοτος μιλοῦν γιά τίς Θρακικές φυλές τῆς Ροδόπης, τοὺς Βήσσους (Βόρειο) Ἀγριάνες (Ν.Δ.) καί Δῖους (Ἀν.) καί οἱ νεότεροι ἐρευνητές (Ἀποστολίδης, Κουρτίδης, Ροδόσιнос) ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ Ροδοπαῖοι εἶναι ἀπόγονοι αὐτῶν τῶν Θρακῶν (φυλὴ τῶν Ἀγριάνων - πολεμισταὶ τοῦ Μ. Ἀλέξανδρου) οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν ἀπό μακρῶν αἰώνων αὐτὴ τὴν χώρα.

Στήν ἀποψη αὕτη συνηγοροῦν α) Ἡ ἀνθρωπολογικὴ ὁμοιότης τῶν Ροδοπαίων μέ τίς ὄρεινές Ἑλληνικές φυλές καί ἀντίστοιχος ἡ ἀνθρωπολογικὴ διαφορά τῶν μέ τοὺς Τούρκους καί τοὺς Βουλγάρους.

β) Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοὺς εἶναι καθαρὰ Ἑλληνικῆς τεχνοτροπίας καί μοιάζει μέ τὸν Βόρειο Ἑλλαδίτικο τύπο.

γ) Τά τραγούδια τοὺς εἶναι μεταφράσεις ἢ παραλλαγές λαϊκῶν τρα-

γουδιών (π.χ. Γεφύρι της "Αρτας) και δέν έχουν καμιά σχέση με τὰ Ἀνατολίτικα.

δ) Τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα δέν έχουν καμιά σχέση με τὰ Τουρκικά ἢ Βουλγαρικά (Σταύρωμα τοῦ ψωμοῦ – ἄν καὶ Μουσουλμᾶνοι – σταυρός με φωτιά στή θύρα ὅπως κάνουν οἱ χριστιανοὶ τήν Ἀνάσταση κ.λπ.), ἀποδείξεις ὅτι κάποτε ἦσαν Χριστιανοί.

ε) Ἡ γλῶσσα τῶν Πομάκων εἶναι μικτή, μέ περισσότερες λέξεις Βουλγάρικες (τήν ἀπέκτησαν τόν 13ο-14ο αἰῶνα). Ἔχει ὅμως πληθώρα Ἑλληνικῶν λέξεων, μέ ἀλλαγμένα ὠρισμένα σύμφωνα ἢ καταλήξεις, ἀκόμα καὶ λέξεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, πρᾶττω, παιπάλη, ἀναβιθάζω!!!

Ὁ Π. Χιδίρογλου στό βιβλίο του «Οἱ Ἑλληνες Πομάκοι καὶ ἡ σχέση τους μέ τήν Τουρκία» δίδει μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

ἀργκάι = ἐργάτης
ἀρέσβαλ = ἀρέσκομαι
ἀφορίσβαμ = ἀφορίζω
ντοκιμάσβαμ = δοκιμάζω
καλέσβαμ = καλῶ
κινήσβαμ = κινῶ
βλάσπαρ = βλασιός
νιρούμ = δρόμος
πέλκα = πέλεκυς
μαρτυρήσβαμ = μαρτυρῶ
ὀρίσβαμ = ὀρίζω
σώσαμ = σώζω
τρυπώσβαμ = τρυπώνω
χόρο = χορός
συνόρ = σύνορο

Αὐτοὶ εἶναι λοιπόν οἱ Ἑλληνες Πομάκοι ἢ Ροδοπαῖοι. Γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Θρακῶν πού ἐξισλαμίσθηκαν ἀναγκαστικά πρὶν 3½ αἰῶνες ἐνῶ ἡ προσπάθεια τῶν Βουλγάρων νά τίς ἐκβουλγάρισουν ἀπέδωσε τόν Βουλγαρικό ἐπηρεασμό στήν γλῶσσα τους.

Κι ὅμως στό Ἑλληνικό αὐτό στοιχεῖο, (πού λόγῳ περιφρονησεως καὶ τοῦ διαίτου ἐξισλαμισμού ἔτρεφε μῖσος γιά τήν Τουρκία) ἡ Ἑλληνική διοίκηση, εἴτε ἀπό ἄγνοια εἴτε ἀπό ἀνικανότητα ἢ ἀδιαφορία τῶν υπευθύνων, συμπεριφέρεται – ἀκόμη καὶ σήμερα – μέ περιφρόνηση καὶ δυσπιστία, τακτική πού τοὺς ἀπεμάκρυνε ἀπό τοὺς Ἑλληνες καὶ τοὺς προσέφερε, μέ τήν λοιπή μειονότητα, στά Τουρκικά σωθινιστικά σχέδια.

Τό ἐγκληματικότερο ὅμως λάθος, τό ὁποῖον ἀτυχῶς συνεχίζεται καὶ σήμερα, εἶναι ἡ παράδοση τῆς Παιδείας τῶν Ροδοπαίων στοὺς Τούρκους. Οἱ Ροδοπαῖοι πηγαίνουν σέ κοινά μειονοτικά σχολεῖα τῆς λοιπῆς Μουσουλμανικῆς καὶ Τουρκοφώνου μειονότητος, ὅπου μαθαίνουν τήν Τουρκική, καὶ ὄχι τήν Ἑλληνική καὶ Πομακική ὅπως θά ἔπρεπε.

Άμεσο επακόλουθο είναι **νά μήν μπορούν νά συνεχίσουν σέ Έλληνικό Γυμνάσιο καί Πανεπιστήμιο** καί επιπλέον ή Πομακική γλώσσα νά υποχωρή αντικαθισταμένη από τήν Τουρκική.

Πρέπει νά σημειωθεί επίσης ότι δάσκαλοι στά κοινά αὐτά μειονοτικά σχολεία είναι κατά κανόνα Τούρκοι αξιωματικοί, μέ κύρια αποδεδειγμένη αποστολή τήν ἀνθελληνική προπαγάνδα.

Γιά νά πάψη ἐπιτέλους τό Έλληνικό κράτος νά περιφρονή τούς Έλληνες τῆς Ροδόπης, πού είχαν τήν ἀτυχία οἱ προγονοί τους νά ἐνδώσουν στόν Ἰσλαμισμό.

Ἐπιβάλλεται:

1. Ἡ **διαφώτιση** τῶν Ροδοπαίων γιά τήν φυλετική τους καταγωγή καί τήν ἱστορία τους.
2. Ἡ κατάργηση κάθε διακρίσεως σέ βάρος τους ἀπό τό Έλληνικό κράτος.
3. Ἐνδιαφέρον γιά τά κοινωνικά καί οἰκονομικά τους προβλήματα. Ἐνίσχυση τῆς γεωργίας καί τῆς κτηνοτροφίας τους.
4. Ἀναδιαμόρφωση τῆς παιδείας, ἡ ὁποία πρέπει νά εἶναι ἡ αὐτή μέ τά ἄλλα Ἑλληνόπουλα μέ μοναδική διαφορά τήν διδασκαλία τῆς Πομακικῆς Ὑποτροφίας στούς ἀριστούχους. Δυνατότητα φοιτήσεως στά γυμνάσια τῆς Ξάνθης καί στή συνέχεια σέ Τεχνικές σχολές καί Ἀνώτερα ἢ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα.

Ἀνακεφαλαιώσεις σημειώναμε ὅτι ἀδιάψευστα στοιχεῖα ἀρχαιολογικά, ἱστορικά, πολιτιστικά, γλωσσικά καί αἱματολογικά πείθουν ὅτι οἱ Πομάκοι εἶναι αὐτόχθονες Θράκες, παμπάλαιοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς ὅπου καί σήμερα ζοῦν. **Ἡ διαφορετική δέ θρησκεία καί γλώσσα εἶναι ἀποτέλεσμα πολιτικῶν καί ἱστορικῶν συγκυριῶν** (Ἐξισλαμισμός βίαιος καί ἀπόπειρα ἐκβουλγαρισμοῦ τῆς).

ΠΟΛΥΤΣ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Αστική τάξη δεν θα πάει τελικά στον παράδεισο...

Αφορμή για το κείμενο που ακολουθεί στάθηκε η έρευνα που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας, η οποία είδε το φως της δημοσιότητας πριν από λίγους μήνες. Έστω και λίγο καθυστερημένα πιστεύω ότι αξίζει να παρουσιάσουμε τα στοιχεία που βγήκαν από την έρευνα, μια κι αντιπροσωπεύουν το κοινωνικό και οικονομικό σήμερα του εργαζόμενου λαού.

Ταξικός προσδιορισμός

Στο ερώτημα «Εσείς προσωπικά σε ποια τάξη ανήκετε», το 46% (πλειοψηφία) δήλωσε ότι ανήκει στην εργατική, το 39% στα μεσαία στρώματα και μόλις το 11% δήλωσε ότι ανήκει στην αστική τάξη. Βλέπουμε λοιπόν καθαρά ότι οι ανήκοντες στην αστική τάξη είναι μια ισχνή μειοψηφία στο σύνολο των εργαζομένων. Πιο συγκεκριμένα στο παραπάνω ερώτημα ο ιδιωτικός τομέας απάντησε 54% εργατική τάξη, 33% μεσαία στρώματα, 11% αστική τάξη (54-33-11). Οι αναλογίες στο δημόσιο τομέα είναι (28-54-16), στο Φασόν (61-21-8) και στους ανέργους (39-46-9).

Απ' ότι φαίνεται οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα αισθάνονται περισσότερο «εργάτες» σε σύγκριση απ' αυτούς του δημοσίου. Στο φασόν η εργατική τάξη είναι συντριπτική, ενώ στους άνεργους πλησιάζει μόλις το 39% με πλειοψηφούντα τα μεσαία στρώματα. Αυτό ίσως να οφείλεται στην κοινωνική πολιτική του κράτους απέναντι στους ανέργους.

Η αστική τάξη πάλι μόλις και μετά βίας φθάνει το 16% και φυσικά μόνο στο δημόσιο τομέα. Στους τεχνίτες οι αναλογίες είναι (66-26-6), στους εργάτες (85-13-2), στους υπαλλήλους (36-49-13). Στους εργαζομένους δηλ. που διώνουν καθημερινά τις εργασιακές σχέσεις (εργάτης-τεχνίτης), η συνείδηση της εργατικής τάξεως είναι μεγάλη σε σχέση με τους εργαζόμενους στον τριτογενή τομέα.

Κοινωνική αλληλεγγύη

Στο ερώτημα «Θεωρείτε ότι έχετε κοινά, παρόμοια, διαφορετικά ή αντίθετα συμφέροντα με τους...» οι απαντήσεις είναι αρκετά ενδιαφέρουσες: α) με τους **αγρότες** τα κοινά ή παρόμοια είναι 39%, ενώ τ' αντίθετα ή διαφορετικά είναι 56%, δηλ. αναλογία (39-56). β) με τους **δημοσίου υπαλλήλους** οι αναλογίες είναι (65-31) γ) με τους **ιδιωτικούς υπαλλήλους** (90-7) δ) με τους **εργάτες** (78-17) ε) με τους **βιομήχανους - εφοπλιστές** (8-87). Συμπεραίνουμε ότι οι αγρότες έχουν κάποια «εχθρική αντιμετώπιση», από, κύρια, τόν αστικό πληθυσμό, ίσως διότι λόγω ΕΟΚ και Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, έχουν κάποια εργασιακά προνόμια σε σύγκριση με τους άλλους εργαζόμενους. Οι μισθωτοί «εργάτες», τα μεσαία κοινωνικά στρώματα, έχουν ευρεία αποδοχή. Το ποσοστό των καθημάτων εργατών είναι πολύ υψηλό, ενώ βέβαια για τους κεφαλαιοκράτες τα ποσοστά είναι καταδικαστέα.

Συμμετοχή στο συνδικαλιστικό κίνημα

Στον ιδιωτικό τομέα το ποσοστό συμμετοχής φθάνει στο 37%, στο δημόσιο το 57%, στο Φασόν μόλις 4%, στους ανέργους 8%, στους εργάτες ξεπερνάει το 80%. Οι άνδρες συμμετέχουν κατά 49% και οι γυναίκες κατά 37%. Η διαφορά του 20% μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου τομέα οφείλεται στ' ότι ο συνδικαλισμός στους ιδιωτικούς χώρους εργασίας είναι αρκετά επικίνδυνος λόγω απολύσεως, ενώ στο δημόσιο είναι αρκετά ισχυρός και οργανωμένος. Η αντίστοιχη συμμετοχή των εργατών είναι 80%, δείχνει δηλ. ότι η εργατική τάξη πιστεύει πως μόνο με την οργανωμένη πάλη μπορεί να διεκδικήσει και να προασπίσει τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις της.

Άλλα στοιχεία

Όσον αφορά την ΑΤΑ, τό 84% συμφωνεί στη θεσμοθέτησή της, έναντι 13% που διαφωνεί. Στο ερώτημα «Οι αυξήσεις των μισθών πρέπει να συν-

δέονται μόνο με την ατομική απόδοση κάθε εργαζόμενου», το 51% απάντησε καταφατικά, ενώ μόλις το 37% διεφώνησε. Ως κυριότερα προβλήματα εργασίας προβλήθηκαν ο χαμηλός μισθός και η εντατικοποίηση. Ως σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα αναφέρθηκαν η μόλυνση του περιβάλλοντος (86%), η Υγεία (85%), τα ναρκωτικά (84%) κι ακολουθούν Παιδεία, Ανεργία, Στέγη - νοίκια κ.ο.κ. Εντύπωση μου προκάλεσε το γεγονός ότι οι λεγόμενες «δημοκρατικές ελευθερίες» βρίσκονται μόλις στην 11η θέση των προβλημάτων που απασχολούν τους εργαζόμενους.

Αυτό όμως που η έκθεση της έρευνας φρόντισε να περάσει στα ψιλά είναι ότι το 55% των εργαζομένων θέλει να φύγουν από την Ελλάδα όλοι οι ξένοι εργάτες.

Αυτό ας το έχουν υπόψη τους οι πάσης φύσεως «αντιρατσιστές»...

Στ' αντιφατικά σημεία των πιο πάνω στοιχείων είναι ότι ενώ η πλειοψηφία των εργαζομένων συμφώνησε ότι οι αυξήσεις των μισθών πρέπει να συνδέονται με την ατομική απόδοση κάθε εργαζόμενου, στα κυριότερα εργασιακά προβλήματα βρίσκουμε την εντατικοποίηση της εργασίας. Πράγμα που σημαίνει πως οι εργαζόμενοι δεν γνωρίζουν τι σημαίνει εντατικοποίηση και παραγωγικότητα.

Συμπεράσματα

Φαίνεται ολοκάθαρα από την έρευνα ότι η εργατική τάξη αποτελεί ταξικά την κυρίαρχη κοινωνική ομάδα στην Ελλάδα σήμερα. Η αστική τάξη παραμένει ένα μικρό κομμάτι της κοινωνίας, εκμεταλλεζόμενη όμως τη δύναμη που της δίνουν οι θεσμοί της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας ελέγχει την πολιτική και οικονομική ζωή του τόπου. Ιδεολογικά η εργατική τάξη συγκλίνει προς «σοσιαλιστικές» λύσεις, ενώ η αστική τάξη προς «φιλελεύθερες». Δεν μπορούν όμως να κατανοήσουν, οι μεν πρώτοι ότι δεν ισχύει το «νόμος είναι το δικιο του εργάτη» σε μια οικονομία όπου η παραγωγή παρουσιάζει συνεχώς φθίνουσα ροπή, οι δε αστοί ότι ο φιλελευθερισμός μπορεί να λύνει τα δικά τους προβλήματα, μεγαλώνει όμως και διογκώνει τα δικά μας.

Αν και σήμερα συνεχίζει η Ν.Δ. να δηλώνει ότι όλος ο κόσμος προχωρεί με φιλελεύθερα βήματα και ότι τα πάντα πηγαίνουν προς τα δεξιά, εμείς θα προβάλλουμε πολλές αντιρρήσεις. Διότι μόνο ένα 10-15% έχει συμφέρον με τον φιλελευθερισμό. Και φυσικά το υπόλοιπο δεν

ση κάθε εργα-
τικά, ενώ μόλις
ροβλήματα ερ-
θός και η εντα-
οινωνικά προ-
ου περιβάλλο-
ωτικά (84%) κι
έγγη - νοίκια
γεγονός ότι οι
» βρίσκονται
ίτων που υπα-

ρευνας πρό-
ι το 55% των
5 την Ελλάδα

οι πάσης φύ-

πάνω στοι-
των εργαζο-
των μισθών
ική απόδοση
α εργασιακά
ατικοποίηση
ει πως οι ερ-
ει εντατικο-

ότι η εργα-
η κοινωνική
ή τάξη παρα-
ας, εκμεταλ-
υν οι θεσμοί
γχει την πο-
ιδεολογικά
σοσιαλιστι-
«φιλελεύ-
οήσουν, οι
είναι το δί-
ου η παρα-
α ροπή, οι
ρεί να λύ-
ώνει όμως

ι δηλώνει
ελεύθερα
ας τα δε-
τιρήσεις.
ν με τον
οίπο δεν

γίνεται να συγκινηθῇ πλέον με οράματα για
αταξικές κοινωνίες. Μπορεί όμως ν' ακολουθη-
σει αυτούς που αγωνίζονται για ΔΙΚΑΙΟΚΡΑΤΙ-
ΚΕΣ κοινωνίες. Όπως και να έχουν τα πράγμα-
τα η Αστική Τάξη δεν νομίζω να πάει τελικά

στον παράδεισο. Ίσως βέβαια να μην γίνει δε-
κτή ούτε και στην «κόλαση». Εμείς, ας έχουμε
στο μυαλό μας το Μασϊκό σύνθημα «Κάτω η κα-
πιταλιστική κόλαση, λευτεριά στους κολασμέ-
νους». Θα μας χρειαστεί στο μέλλον!

Νικήτας Βάλβης

ΕΥΠΝΑΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ, Η ΘΡΑΚΗ!...

«Στο Αιγαίο πρέπει ν' ακολουθήσουμε δυναμική πολιτική. Οι περιστά-
σεις του 1923 ήσαν διαφορετικές από την σημερινή πραγματικότητα. Η
Τουρκία μεγαλώνει. Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ
ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ».

Εζεμπέλ, Υπ. Εξωτ. Τουρκίας
22/1/1975

Αδελφια Ελλαδίτες,

Πέρασαν 15 χρόνια από τότε που οι ορδές του βάρβαρου Αττίλα εισέβαλαν στην Κύπρο
μας, καταλαμβάνοντας το 40% του εδάφους και διώχνοντας από τις πατρογονικές του εστίες
200.000 Έλληνες Κυπρίους, σπέρνοντας παράλληλα το θάνατο και τη συμφορά στο νησί. Έ-
κτοτε, η Τουρκία παραβιάζοντας όλες τις αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, κρα-
τεί σκοτεινό το θέμα των 1619 αγνοουμένων αδελφών μας, αλλοιώνει βάναισα και συστη-
ματικά την πληθυσμιακή ελληνική πολιτιστική κληρονομιά του νησιού μας, κάνοντας φανε-
ρούς του μακροχρόνιους στόχους της, για την κατάκτηση ολόκληρης της Κύπρου.

Το ξερίζωμα του μικρασιατικού Ελληνισμού, η γενοκτονία των Αρμενίων, ο διωγμός των
Ελλήνων της Πόλης, το πρόβλημα της μουσουλμανικής μειονότητας της Δ. Θράκης, και της
Βουλγαρίας, οι βλέψεις στο Αιγαίο, η εισβολή στην Ελληνική Κύπρο είναι αποτέλεσμα της
επιρροής του Παντουρκικού Δόγματος, στην επεκτατική πολιτική της Τουρκίας, δηλαδή τη
συστηματική και μεθοδευμένη, μέχρι τελικής εξόντωσης, συρρίκνωση του Ελληνισμού.

Σήμερα η Κύπρος λειτουργεί σαν ασπίδα του Έθνους. Αν ο Τούρκος αποτύχει στην εφαρ-
μογή των σχεδίων του, αν συντριβεί, αν η Κύπρος ζήσει, ο Ελληνισμός θα Νικήσει.

Παράλληλα με το πρόβλημα της Κύπρου, ένα άλλο ελληνικό μέρος, η Βόρειος Ήπειρος,
σφαδάζει για 75 χρόνια τώρα, κάτω από το τυραννικό καθεστώς της Αλβανίας. Στην ακριτι-
κή μας επαρχία 400.000 Έλληνες περνούν το δράμα του εξαλβανισμού σε μια ενορχηστρω-
μένη προσπάθεια αφελληνισμού της Ελληνικής Βορείου Ηπείρου.

Προσπάθησε κι εσύ:

- Νά σταματήσει η συρρίκνωση του Ελληνισμού
- Να μην υπάρξουν κι άλλες χαμένες πατρίδες
- Να μην είσαι και εσύ ένας αυριανός πρόσφυγας ή ένα θύμα του τουρκικού επεκτατι-
σμού.

ΕΝΩΣΗ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΔΡΑΣΙΣ · Κ.Ε.Σ.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ!

Αντιεξουσιαστικά... Αντιδογματικά... Αντιδοτικά...

Επιμέλεια Ι.Π

★ Ο κ. Λεντάκης, βουλευτής του Συνασπισμού, επισκέφθηκε την έδρα του Γενικού Στρατηγείου του ΝΑΤΟ ως εκπρόσωπος της Αριστεράς! Και μετά απορούν ορισμένοι γιατί ο Συνασπισμός δεν αντέδρασε δυναμικά στην πρόσφατη νέα συμφωνία παραμονής των Αμερικανικών Βάσεων στην Ελλάδα. Φαίνεται ότι μετά την κυβέρνηση Τζαννετάκη η Αριστερά αποφάσισε να γίνει κυβερνητική, δηλ. να στηρίζει το πλουτοδημοκρατικό κατεστημένο της χώρας. Όπως πολύ σωστά είχε πει ο Δ. Σαββόπουλος στον 9,84 «μετά το 1974, το μεγαλύτερο κατεστημένο στην Ελλάδα είναι η Αριστερά!»

★ Η αναγνώριση του παράνομου κράτους του Ισραήλ έγινε σε μία περίοδο όπου ο Σιωνισμός αντιμάχεται ανοικτά το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων και τον αντισιωνιστή Πατριάρχη Διόδωρο, την ώρα όπου η πάλη του Παλαιστινιακού λαού ενάντια στους καταπιεστές του εντείνεται. Αυτό δείχνει ότι η Ν. Δ. ελέγχεται πλήρως από φιλοεβραϊκούς και μασονικούς κύκλους. Αλήθεια, οι εδώ εβραίοι του Κ. Ι.Σ. τι έχουν να μας πουν για τα συμβαίνοντα στο Πατριαρχείο;

★ Η επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη Δημητρίου στις ΗΠΑ απέδειξε την μεγάλη πνευματική απήχηση της Ορθοδοξίας στον κόσμο. Δύο χαρακτηριστικά της επισκέψεως ήταν η άρνηση του ΣΙΑΚωβου να συνοδεύσει τον Δημήτριο στις επισκέψεις του και η δήλωση του Δημητρίου ότι είναι υπερήφανος που είναι Τούρκος υπήκοος, ενώ συγχρόνως ύμνησε τον Κεμάλ Ατατούρκ, μέγα χασάπη του Ελληνισμού της Ιωνίας. Εμπρός στο δρόμο που άνοιξε ο Αθηναγόρας...

★ Πολλοί ενοχλούνται από την συμπόρευση μεταξύ ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ και ΕΣΕΣΙ. Βλέπετε, η ανάπτυξη της εθνικιστικής αριστεράς στην Ελλάδα, χαλάει τα «έως τώρα ισχύοντα»

★ Μετά την ψήφιση του αναπτυξιακού πολυνομοσχεδίου η κομπίνα είναι και νομικά κατοχυρωμένη. Ο εκάστοτε υπουργός, έχει πλέον νόμιμα το δικαίωμα να δίδει απ' ευθείας σε οποιονδήποτε ιδιώτη ή ιδιωτική επιχείρηση τα μεγάλα δημόσια έργα χωρίς την προκήρυξη διαγωνισμού! Η αγυρτία της «Μεγάλης Φιλελεύθερης παράταξης» στο έπακρον.

★ Ο κ. Γιάννης Καψάλης, στέλεχος του Μαοϊκού κινήματος της Προλεταριακής Δημοκρατίας στην Ιταλία, συμφωνεί με πολλές θέσεις του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ. Ας μην ξεχνάει τα λόγια του Γιώργου Βουντούρη: HITLER E MAO UNITI NELLA LOTTA:

★ Συνάντηση μ' εθνικιστικά κινήματα της Αν. Ευρώπης πραγματοποίησε το ΑΝΤΙΔΟΤΟ. Τα περισσότερα όμως απορρίφθηκαν από τον Σορώτο και την Σ. Ε. του περιοδικού, λόγω του απλοϊκού συντηρητικού αντικομμουνισμού τους. Αρκετά ήταν όμως αξιόλογα και μ' εθνικοεπαναστατικές θέσεις, με τα οποία θα κρατήσουμε τις επαφές μας.

★ Κουίζ: Τι σχέση υπάρχει μεταξύ της πρώτης περιόδου της ΦΕΠ, της πρώτης περιόδου της «Χρυσής Αυγής» και του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ σήμερα; Τα κουίζ αυτού του τεύχους είναι πανεύκολα. Στο μέλλον θα δυσκολέψουν τα πράγματα.

● Στις πρόσφατες εκλογές που έγιναν στην Ιταλία 3 στελέχη του ΕΣΕΣΙ και του MSI, οι σύντροφοι Χριστόφορος Δημούλος, Γιάννης Χαρέλος και Αλεξ. Κουτούζος εκλέχθηκαν πανηγυρικά.

Και οι 3 ανήκουν στην εθνικοεπαναστατική τάση Βεντούρη κι είναι Πανεπιστημιακοί Καθηγητές Ιατρικής. Είναι κοινή πεποίθηση όλων ότι τ' όνομα του Βεντούρη έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εκλογή τους, αφού οι Ιταλοί συναγωνιστές τους ψήφισαν επειδή υπήρξαν στενοί συνεργάτες του Τζόρτζιο, του Έλληνα, όπως αποκαλούν τον Βεντούρη. Σ' όλες τις πόλεις του PIEMONTE, παλαιά παραδοσιακά εκλογικά προπύργια των Βεντουρικών και του FUAN, οι Έλληνες υποψήφιοι συναγωνιστές του κινήματος δίνουν σκληρή μάχη και καταφέρνουν να κρατήσουν το ποσοστό του MSI σε υψηλά επίπεδα. Στη BIELLA ο συν. Ζαχαράκης με 7% δεν κατάφερε να εκλεγεί. Στο ASTY ο συν. Βουτσινός με 8,5% απέτυχε για 0,5%. Στη FIDENZA ο συν. Κουτούζος εκλέχθηκε με 11%, στο VERBANO ο συν. Δημούλος εκλέχθηκε με 10%, όπως και σ' ολοκληρω το νομό εκλέχθηκε ο συν. Χαρέλος Περιφερειακός Βουλευτής με 50.000 ψήφους. Ο ίδιος ο Γ. Χαρέλος μετά την εκλογή του δήλωσε στην εφημερίδα GAZZETTA του PIEMONTE (850.000 φύλλα): «Ευχαριστώ τους 50.000 Ιταλούς συναγωνιστές που με τίμησαν με την ψήφο τους. Παρά την πτωτική τάση του κινήματος και την παρουσία των ενοχλητικών συνδιασμών του καταγιγιστικά ανερχόμενου Λομβαρδιανού Συνδέσμου, που έθεσε επικεφαλής των συνδιασμών στο νομό μας τον L. FUCCI, παιδί του FUAN το '68, αποβλέποντας στον κατακερματισμό των εθνικοεπαναστατικών δυνάμεων, το Κίνημα κράτησε γερά, διατηρώντας σχεδόν ανέπαφες τις δυνάμεις του. Θέλω να τονίσω ότι η εκλογή μου οφείλεται αποκλειστικά στην εμπέλεια και το κύρος που εξασκεί τ' όνομα του αποστασιοποιημένου Ηγέτη μας Βεντούρη στους Ιταλούς συναγωνιστές».

★ Θριάμβευσε ο Γκορμπασώφ στο συνέδριο του ΚΚΣΕ. Αντιθέτως ο Λιγκατσώφ εξαφανίστηκε προς μεγάλη στενοχώρια του Περισσού. Πρώτο μέλημα του Μιχαλάκη είναι να βάλει σε μια τάξη τις πολυεθνικές που συνωστίζονται στους δρόμους της Μόσχας. **Προλετάριοι όλων των Λευκών Εθνών ανασυνταχθείτε! Τ' όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης δεν πέθανε, ο εθνικοσοσιαλισμός είναι ζωντανός και φωτεινός όσο ποτέ!**

★ Μαθαίνουμε ότι το ΑΝΤΙΔΟΤΟ έχει σκοπό να εκδόσει ένα βιβλίο επάνω στον Νίκη και τον εθνικοπολσεβικισμό. Άντε να δούμε Ανδρέα...

★ Ο Βασίλης Ροντογιάννης έχει αναλάβει την ευθύνη για την οργάνωση και τον συντονισμό των πυρήνων του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ στην Βόρειο Ελλάδα. Παράδειγμα, προς μίμηση για όλους. Γύρω στα σαράντα, προλετάριος εθνικιστής, οικογενειάρχης, κοινωνικός επαναστάτης. Μαζί με την φοιτητική εθνικοεπαναστατική ομάδα του Γιώργου Ιορδανίδη και του Χρήστου Αναγνωστίδη, φτιάχνουν ένα φοβερό σύνολο. Καλή δουλειά σύντροφοι!

★ Κουίζ: Ποιο «γνωστό» βιβλιοπωλείο, του οποίου ο «εθνικοσοσιαλισμός» τρέχει απ' τα πατζάκια και δεν προφταίνουν να τον μαζέψουν απ' τα πεζοδρόμια της Ιπποκράτους, έκανε καμπάνια υπέρ της Ν. Δ. μετά φανατισμού της τελευταίες εκλογές; ΕΜΠΟΡΙΟ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΕΝΩΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΑΣ!

★ Η προκλητικότητα για το θεσμό της δικαιοσύνης συμμετοχή ανώτατων δικαστικών στις Διεθνείς διαιτησίες είναι νόμιμη στην Ελλάδα αλλά απαγορεύεται στις άλλες χώρες και στις ελάχιστες όπου υπάρχει ατονίζει. Να καταργηθεί αμέσως και στην χώρα μας ώστε να μην αμφισβητείται από κανένα το κύρος της Δικαιοσύνης.

★ Οι Τούρκοι απειλούν μ' εποικισμό της Αμμοχώστου. Οι Έλληνες απαντούν δυναμικά! Καταφεύγουν σε ψηφίσματα στα διεθνή εβραϊομασσονικά καφενεία (ΕΟΚ-ΟΗΕ). Θα θέλαμε ν' ακούσουμε απ' την Ελληνική κυβέρνηση ότι «ο επρικισμός της Αμμοχώστου είναι αιτία πολέμου». Αλλά ξέχασα! Εδώ είναι Ελλάδα, με δημοκρατία και πρόεδρο τον Κ. Καραμανλή. Ο επιάλτης με την πραγματικότητα έχουν γίνει ένα!

★ Στο επόμενο τεύχος θα φιλοξενήσουμε αποκλειστική συνέντευξη ενός απ' τα κορυφαία ονόματα του Ευρωπαϊκού Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος. «Κάποιου» ας ετοιμαστούν για νέες ολομέλειες...

★ Πολύ «περίεργη» φιλία αυτή μεταξύ του Χρήστου Χαρίτου και του βασικού σκιτσογράφου του περιοδικού της ΚΝΕ, του «ΟΔΗΓΗΤΗ», Κώστα Κουφογώργου.

★ Απαγορεύτηκε ο αναθεωρητισμός στην Γαλλία. Με μία δικτατορική απόφαση καταδικάζεται από τώρα και στο εξής όποιος κάνει αναθεώρηση στην Γαλλία σ' 6 μήνες φυλάκιση και 300 χιλ. φράγκα πρόστιμο! Μεγάλα τώρα τα προβλήματα για τον καθηγητή Faurisson και την αδελφή του.

★ Ο Μπερλουσκόνι ζητάει τη βοήθεια των Σοσιαλιστών και των Χριστιανοδημοκρατών για τις επενδυτικές του δυσκολίες. Δεν αμφιβάλουμε ότι θα την έχει. Όπως και δεν αμφιβάλουμε ότι ο Ιταλικός λαός θα δώσει τη δική του βοήθεια στον PINO RAUTI και στο εθνικοεπαναστατικό MSI.

★ «Πονηρές» επαφές μεταξύ του «Μετώπου Νεολαίας» του MSI και του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ. Τώρα με τον PINO δεν έχουμε κανένα λόγο ν' αρνηθούμε. Μεγάλη επίσης αναφορά στο ΑΝΤΙΔΟΤΟ έκανε το εθνικοεπαναστατικό περιοδικό του MSI «AVANGUARDIA». Τους ευχαριστούμε.

ΝΕΟ-ΔΑΡΒΙΝΙΣΜΟΣ

του Maynard Smith

Με τον όρο «Δαρβινισμός» εννοούμε την ιδέα ότι η εξέλιξη είναι το αποτέλεσμα φυσικής επιλογής. Ο Νεοδαρβινισμός προσθέτει σ' αυτή την ιδέα μια θεωρία κληρονομικότητας. Στην πιο γενική της μορφή, η θεωρία κληρονομικότητας είναι Βαϊσμάνεια', δηλ. θεωρία όπου οι μεταβολές στο κληρονομικό υλικό είναι κατά μία έννοια ανεξάρτητες από τις μεταβολές στο σώμα. Η θεωρία της κληρονομικότητας είναι Μεντελιανή, δέχεται δηλ. ότι η κληρονομικότητα είναι μοναδιαία και υπακούει είτε στους νόμους του Μέντελ είτε σε κάποια τροποποίησή τους που μπορεί να εξηγηθεί με βάση τη συμπεριφορά των χρωμοσωμάτων. Το κύριο καθήκον οποιασδήποτε εξελικτικής θεωρίας είναι η εξήγηση της προσαρμοστικής πολυπλοκότητας, δηλ. η εξήγηση του ίδιου συνόλου δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν από τον Paley ως απόδειξη ότι υπάρχει δημιουργός. Έτσι, αν παρατηρήσουμε έναν οργανισμό, διαπιστώνουμε ότι απαρτίζεται από όργανα που είναι συνάμα τόσο περίπλοκα και τέτοια ώστε να εξασφαλίζουν την επιβίωση και, ή, αναπαραγωγή του κατόχου τους. Η εξελικτική θεωρία πρέπει να εξηγήσει την προέλευσι αυτών των προσαρμογών. Η εξέλιξη εξηγείται σύμφωνα με τρεις ιδιότητες που διακρίνουμε στους οργανισμούς: **τον πολλαπλασιασμό, την κληρονομικότητα και την ποικιλομορφία** θα τις εξετάσουμε με τη σειρά:

1) Πολλαπλασιασμός: Όλοι οι ζωντανοί οργανισμοί είναι ικανοί ν' αυξηθούν αριθμητικά σ' ένα ορισμένο τουλάχιστον περιβάλλον. Ο πολλαπλασιασμός είναι απαραίτητος, γιατί αν λείψει, η φυσική επιλογή είναι αδύνατη: δεν μπορεί να γίνει διαλογή σ' έναν πληθυσμό που δεν έχει τη δυνατότητα ν' αυξηθεί αριθμητικά. Επακόλουθο αυτής της προϋπόθεσης είναι ότι, για να μπορεί να εξελίσσεται, η ζωή πρέπει ν' αποτελείται από επιμέρους άτομα κι όχι από ένα συνεχές.

2) Κληρονομικότητα: Συνοπτικά: **το όμοιο θα γεννήσει το όμοιο**. Για μεγαλύτερη ακρίβεια, πριν μπορέσουμε να πούμε πως τα όντα έχουν κληρονομικότητα, πρέπει να υπάρχει ένας αριθμός από διαφορετικά είδη όντων α, β, γ, κτλ, και το καθένα να τείνει στην παραγωγή ατόμων που να του μοιάζουν: η φωτιά θα πολλαπλασιαστεί αν της ρίξουμε πετρέλαιο· δεν έχει όμως κληρονομικότητα, γιατί η φάση της φωτιάς καθορίζεται από το πετρέλαιο που καίει κι όχι από τη φύση της αρχικής φωτιάς.

3) Ποικιλομορφία: Αν υπήρχε τέλεια κληρονομικότητα, η εξέλιξη θά ήταν αδύνατη. Από καιρό σε καιρό ένας απόγονος πρέπει να διαφέρει από το γονέα του. Από αυτή την άποψη, η ποικιλομορφία είναι απλώς ο ασταθής παράγοντας της κληρονομικότητας, κι όπως τόνισε ο Pattee, το πρόβλημα είναι. Γιατί η σταθερότητα της πανομοιωτυπίας είναι τόσο μεγάλη, κι όχι γιατί γίνονταν κάποτε λάθη.

Αλλά η ιστορία δεν τελειώνει εδώ. Αν η παραλλαγή οδηγεί πράγματι στην εξέλιξη, τότε θα πρέπει ορισμένες παραλλαγές να αλλοιώνουν την προσαρμοστικότητά τους (Fitness), και μερικές τουλάχιστον θα πρέπει να την αυξάνουν. **Με τον όρο προσαρμοστικότητα εννοούμε απλώς την πιθανότητα επιβίωσης και αναπαραγωγής.** Αν υποθέσουμε ότι υπάρχουν όντα με αυτές τις ιδιότητες, τότε οι παραλλαγές με μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα θ' αντικαταστήσουν τους λιγότερο προσαρμοσμένους προγόνους τους: σύμφωνα με το Νεο-δαρβινισμό η αντικατάσταση αυτή αποτελεί την εξέλιξη. Σε μια πολύ πρώιμη φάση της εξελίξεως παρουσιάστηκε ένας διαχωρισμός ανάμεσα στο γονότυπο και το φαινότυπο, επειδή οι γονότυποι που δημιούργησαν φαινότυπο ήταν πιο «κατάλληλοι» απ' όσους δεν δημιούργησαν φαινότυπο. Με τον όρο «γονότυπος» εννοώ το μέρος εκείνο ενός οργανι-

Του Κώστα Μητρόπουλου από το «Βήμα»

σμού τ' οποίο αντιγράφεται με τον όρο «φαινότυπος» εννώντας μια δομή ή ακολουθία από δομές που αναπτύσσονται σύμφωνα με τις οδηγίες του γονότυπου. Παραφράζοντας την διορατική παρατήρηση του Butleer πως η κότα είναι ο τρόπος με τον οποίο το αβγό εξασφαλίζει την παραγωγή άλλου αυγού, ο φαινότυπος είναι ο τρόπος με τον οποίο ο γονότυπος εξασφαλίζει την παραγωγή άλλου γονότυπου.

Θα μιλήσουμε τώρα για την προέλευση των νέων παραλλαγών, δηλ. της μετάλλαξης. Έχει λεχθεί πως η μετάλλαξη είναι «τυχαία». Εκτός από τη δυσκολία που παρουσιάζεται στον ορισμό της λέξης, η πρόταση, κατά μία έννοια, είναι εσφαλμένη, εφόσον διάφοροι μεταλλαξιογόνοι παράγοντες παράγουν διαφορετικά είδη αλλαγών του γενετικού υλικού. Η παρατήρηση μας υποδεικνύει δύο πράγματα πάνω στη μετάλλαξη:

1) Οι περισσότερες μεταλλάξεις μειώνουν την προσαρμοστικότητα. Αν αυτό δεν συνέβαινε, η εξέλιξη θα προχωρούσε χωρίς φυσική επιλογή.

2) Αν παρουσιαστεί παραλλαγμένος φαινότυπος επειδή αναπτύχθηκε σε περιβάλλον που έχει μεταβληθεί, το γεγονός αυτό δεν θα προκαλέσει αντίστοιχες μεταβολές στο γονότυπο, ώστε ο γονότυπος να εμφανιστεί παραλλαγμένος στην επόμενη γενιά.

Πρόκειται για την υπόθεση του Weismann ότι **τα επίκτητα χαρακτηριστικά δεν κληρονομούνται**. Σημειώστε ότι η υπόθεση δεν λέει πως αλλαγές στο φαινότυπο δεν μπορούν να επιφέρουν μεταλλάξεις, άλλωστε είναι βέβαιο ότι μπορούν. Το εκ πρώτης όψεως τυχαίο της μετάλλαξης προκύπτει από το ότι ο γονότυπος και ο φαινότυπος συνδέονται με αυθαίρετο κώδικα.

1. Αύγουστος Weismann (1834-1914). Αυστριακός βιολόγος, γνωστός γιατί πρώτος αντίκρουσε την τότε κοινή παραδοχή (Παμαρκιανή άποψη) ότι οι επίκτητες ιδιότητες κληρονομούνται. Με σύγχρονους όρους θα μεταφραζόταν ως εξής: οι αλλαγές του φαινότυπου που προκαλούνται από περιβαλλοντικούς παράγοντες δεν αλλάζουν και το φαινότυπο ώστε να κληρονομούνται.

Οι επιτυχίες και αποτυχίες του Νεοδαρβινισμού.

Ο Νεοδαρβινισμός δεν έχει ως τώρα καταρριφθεί. Παρουσιάζει όμως ενδιαφέρον; Μας λέει τίποτα που να μην είναι αυτονόητο; Λύνει προβλήματα; Εφόσον, όπως νομίζω, η δυνατότητα επίλυσης προβλημάτων είναι ουσιαστικό χαρακτηριστικό μιας επιστημονικής θεωρίας, αυτές οι ερωτήσεις έχουν σημασία. Ο ευκολότερος ίσως τρόπος για να απαντήσουμε είναι να αναφέρουμε μερικά από τα προβλήματα που μπορούν να εξεταστούν μέσα στο πλαίσιο του Νεοδαρβινισμού και που θα έμεναν αναπάντητα σε οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο. Δεν εννοώ ότι όλα αυτά τα προβλήματα έχουν λυθεί, θα έλεγα ότι η λύση των τεσσάρων πρώτων έχει προχωρήσει πολύ, ότι το πέμπτο έχει λυθεί μόνο μερικά, ότι μας λείπουν ουσιαστικές δεδομένα για τη λύση του έκτου, ότι υπάρχουν παραδεγμένες (αν κι εν μέρει εσφαλμένες) λύσεις για το έβδομο και το όγδοο και ότι εννοιολογικές δυσχέρειες, σε συνδυασμό με έλλειψη στοιχείων, εμποδίζουν τη λύση του τελευταίου.

1) Πόσο γρήγορα αλλάζουν οι συχνότητες των γόνων σε μια διαδικασία επιλογής;

2) Πώς μπορούμε να προβλέψουμε τ' αποτελέσματα της επιλογής, όταν αυτή έχει ως αντικείμενο ένα χαρακτήρα (ποσοτικό) που μεταβάλλεται συνεχώς;

3) Σε ποιές διαδικασίες οφείλεται η γενετική ποικιλομορφία των ειδών που αναπαράγονται φυλετικά;

4) Πόσους θανάτους χρειάζεται η επιλογή για την αντικατάσταση ενός γόνου από έναν άλλο;

5) Το αποτέλεσμα της επιλογής θα είναι άραγε να τοποθετηθούν στο ίδιο χρωματόσωμα γόνοι διαφορετικοί που επηρεάζουν το ίδιο χαρακτηριστικό;

6) Μπορεί ν' αποδοθεί στην επιλογή η εξέλιξη ευνοϊκών χαρακτηριστικών για το είδος αλλά όχι και για το άτομο;

7) Μπορεί ένα είδος να μοιραστεί στα δύο χωρίς να δημιουργηθεί φραγμός στην ανταλλαγή μεταξύ ατόμων με μετανά-

στευση;

8) Κάτω από ποιές συνθήκες η φυλετική αναπαραγωγή επιταχύνει την εξελικτική μεταβολή;

9) Φτάνει ο χρόνος από την προ-κάμβρια εποχή μέχρι σήμερα ώστε η επιλογή να προγραμματίσει το μήκος του DNA που γνωρίζουμε ότι υπάρχει στον άνθρωπο;

Τα προβλήματα αυτά, εκτός από το τελευταίο, δίνουν μια εικόνα του πεδίου όπου ο Νεο-δαρβινισμός είχε επιτυχία του περισσότερο σε έλλειψη στοιχείων ή μαθηματική τεχνική παρά εννοιών. Οι αποτυχίες του νεο-δαρβινισμού προκύπτουν από την έλλειψη θεωριών στα γειτονικά πεδία της επιγέννησης και της οικολογίας.

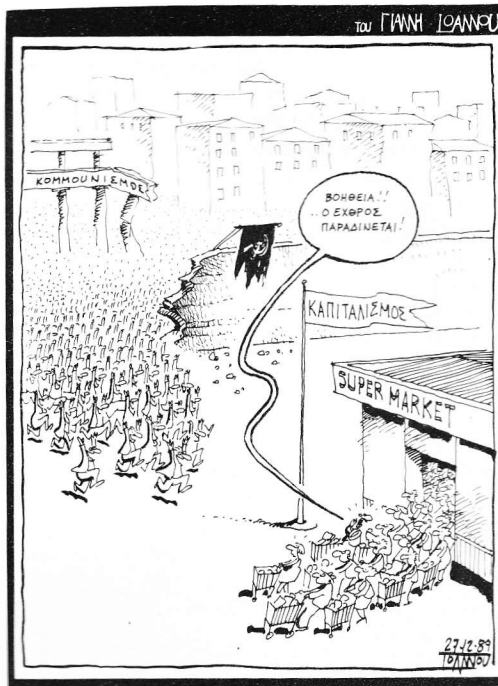
Στο επόμενο τεύχος θα φιλοξενήσουμε αποκλειστική συνέντευξη της σημαντικότερης προσωπικότητας του Γερμανικού Ε.Σ. Κινήματος. Φυσικά μιλάμε για τον Manfred Roeder.

Ο κύριος Roeder μας ομιλεί για την παράνομη φυλάκισή του από την υπόδουλη Δυτικογερμανική Κυβέρνηση, για της προοπτικές του Εθνικοεπαναστατικού Κινήματος, για την Α. Ευρώπη και τον Σοβιετικό ηγέτη Γκορμπατσώφ, για τις οικολογικές του θέσεις, για την καταστροφή της πολιτιστικής μας ταυτότητας, για τη σημασία της Αρχαίας Ελλάδας στην υπόθεση του Λευκού Πολιτισμού. Μια σπουδαία συνέντευξη που φυσικά μόνο το ΑΝΤΙΔΟΤΟ μπορούσε να σας προσφέρει.

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Θράσος και αυτό! Μέσα σ' ένα κόσμο που παρατηρεί έκπληκτος το γκρέμισμα της Σοβιετικής αυτοκρατορίας, το κενό του «διελεχτικού υλισμού», την απάτη του «υπαρκτού σοσιαλισμού», την παραγραφή της λέξης «σοσιαλισμός» από το λεξιλόγιο της αριστεράς, το ΑΝΤΙΔΟΤΟ συνεχίζει να διατρανώνει την πίστη και την ελπίδα του στην (εθνικο) σοσιαλιστική ιδεολογία. Ας συνεχίσουν την απολογία και την αυτοκριτική τους οι μαρξιστές, ας σοσιαλδημοκρατικοποιήσουν τα κόμματά τους οι κομμουνιστές, ας ανοίξουν τα γκούλαγκ και τα ψυχιατρεία τους οι σοβιετικοί, μόνο ας πάψουν να χρησιμοποιούν τις αξίες και τις διδαχές του σοσιαλισμού, που έτσι κι αλλιώς δεν κατανοούν και λάθος. Διότι σήμερα μόνο οι εθνικοεπαναστάτες μπορούν να χρησιμοποιούν τον τίτλο του «αριστερού» και του σοσιαλιστή. Και αυτό γιατί μόνο αυτοί είναι και «αριστεροί» και σοσιαλιστές! Ο εξευτελισμός του μαρξισμού - λενινισμού όχι μόνο δεν θίγει τον σοσιαλισμό ως ιδεολογία, αλλά αντίθετα δικαιώνει τον εθνικοσοσιαλισμό ως κοσμοθεωρία. Ας μιλήσουμε λοιπόν για το δικό μας σοσιαλισμό, διότι ο δικός μας σοσιαλισμός είναι:

Α) ΕΘΝΙΚΟΣ. Δεν έχει ουδεμία σχέση με το διεθνιστικό «προλετάριοι όλου του κόσμου ενωθείτε», αλλά με το «εργαζόμενοι όλης της χώρας μου συνεργαστείτε» (Λεόν Ντεγκρέλ - Ρεξιστικό κόμ-

μα). Δεν υπονομεύει την εθνική υπόσταση κάθε λαού, αλλά αντίθετα στηρίζεται στο συλλογικό - κοινοτικό άρα και σοσιαλιστικό υπόβαθρο που πρέπει να διαθέτει κάθε εναρμονισμένο έθνος.

Β) ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. Το ολέθριο «σφάλμα» του μαρξισμού είναι ότι περιόρισε το σοσιαλισμό μέσα σ' ένα οικονομικίστικο δόγμα, σ' ένα πλέγμα σχέσεων «υπεραξίας - μισθωτής εργασίας», διακηρύσσοντας την πρωτοκαθεδρία της οικονομίας έναντι της πολιτικής. Ο μόνος που διεχώρισε τη θέση του δεν ήταν άλλος από τον μεγάλο Μάο Τσε Τουνγκ. Για μας ο σοσιαλισμός έχει ένα κατ' εξοχήν πολιτικό περιεχόμενο πάνω και πέρα από τις εξισώσεις ποσοστών κέρδους και υπεραξίας.

Γ) ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ. Ο σοσιαλισμός δεν μπορεί να έχει καμιά σχέση με την σοσιαλδημοκρατία και με την αστική ευρωαριστερά, γεννήματα και σε δύο του συστήματος. Γνωστές είναι άλλωστε οι απόψεις του Λένιν - Μουσολίνι - Χίτλερ για την σοσιαλδημοκρατία και την λεγόμενη «δημοκρατική αριστερά».

Δ) ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΙΣΤΙΚΟΣ. Για τούς σοσιαλδημοκράτες σοσιαλισμός σημαίνει διεκδικήσεις χω-

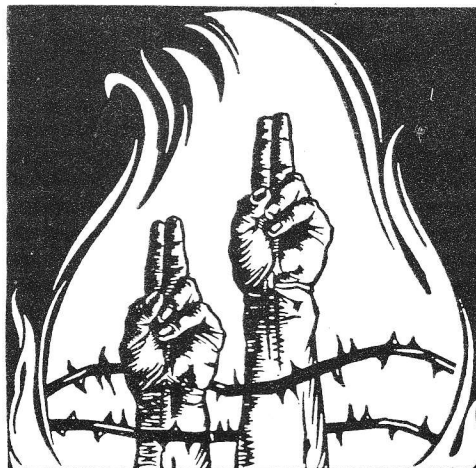

ρίς προσφορά, αντιπαραγωγική και άσκοπη διάγκωση του δημόσιου τομέα, συντεχνιακές πιέσεις στην κεντρική εξουσία. Για τους μαρξιστές σοσιαλισμός σημαίνει «δικτατορία του προλεταριάτου», συλλογικοποίηση της γης και των παραγωγικών συντελεστών, ανάπτυξη των τομέων της οικονομίας με υψηλή προστιθέμενη αξία σε βάρος της όλης αναπτύξεως. Για τους εθνικιστές ο σοσιαλισμός πάνω απ' όλα είναι το αίσθημα αλληλεγγύης που πρέπει να διαπνέει όλα τα μέλη της εθνικής κοινότητας. Διότι όπως έχουμε αποσαφηνίσει, ο σοσιαλισμός για μας δεν είναι ένα φτηνό οικονομικό σύστημα. Δεν πιστεύουμε σε μια μεταφυσική «ισότητα» των ανθρώπων που στην πράξη μετατρέπεται σε μια «Φάρμα των ζώων». Η κοινωνική αλληλεγγύη, παράγωγο των φυλετικών αντιλήψεων του εθνικισμού, έχει ποιοτικό προσδιορισμό *σ' αντίθεση με την «ισότητα» που διακατέχεται από τον υλιστικό ποσοτισμό.

Ε) ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ. Το συλλογικό - οργανικό πνεύμα του σοσιαλισμού αντιτίθεται στην ατομικιστική θεωρία του φιλελευθερισμού. Ο σοσιαλισμός πιστεύει στην εθνικολαϊκή αυτοπραγμάτωση, στο συλλογικό - οργανικό τρόπο ζωής, ενώ ο φιλελευθερισμός στο «ατομικό συμφέρον», στην απομόνωση των πολιτών μέσα από τους «επικοινωνιακούς» διαύλους της καπιταλιστικής εξουσίας. Γι' αυτό το λόγο τα εθνικοολοκληρωτικά καθεστώτα εφήρμοσαν το σοσιαλισμό όχι μόνο στην οικονομία αλλά σ' όλες τις πτυχές της δημόσιας ζωής.

Το μεγαλείο του εθνικοσοσιαλισμού είναι ότι ενώ ακολούθησε ιστορικά από τον κομμουνισμό, την μαρξιστικολενινιστική μορφή του σοσιαλισμού, έδωσε ένα νέο πρόσωπο εθνικοφυλετικού χαρακτήρος. Διαφοροποιήθηκε πλήρως από τον αντιφυσικό μαρξιστικό ισοπεδωτισμό, από τις εβραϊκές του καταβολές. Βλέπουμε επίσης ότι παρά την αρνητική κατεύθυνση την οποία είχε πάρει ο σοσιαλισμός, το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα δεν δίστασε να τονίσει την σοσιαλιστική του ταυτότητα, να μιλήσει για σοσιαλισμό, δείχνοντας έτσι ένα φοβερό για την εποχή του ριζοσπαστισμό και ανοίγοντας νέους ορίζοντες για την ευρωπαϊκή ιστορία. Έτσι λοιπόν ενώ ο σοσιαλισμός ξεκίνησε ως ιδεολογία υπονομευτική της εθνικής και κοινωνικής ενότητας, κατέληξε να συνυπάρχει αρμονικά με τον εθνικισμό, τις παραγωγικές δυνάμεις, την πολιτιστική κληρονομιά κάθε λαού.

Μετά τον πόλεμο ο κομμουνισμός πήρε αρκετές φορές μια εθνική κατεύθυνση, κύρια από τον Μάο και τα αντι-ιμπεριαλιστικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής, ασχέτως τις όποιες ιδεολογικές διαφορές θα μπορούσε ν' αντιτάξει κανείς. Τα φιλο-

λαϊκά ιδίως κινήματα είχαν μια σαφή αίσθηση της εθνικής ανεξαρτησίας, γι' αυτό και αντιστρατεύονταν τον φιλοσοβιετισμό. Ο πατριωτισμός λοιπόν δεν είναι προνόμιο καμιάς ιδεολογίας. Φυσικά ο εθνικοσοσιαλισμός τον εκφράζει ολοκληρωμένα, αλλά ποιος μπορεί ν' αρνηθεί τον πατριωτισμό του Στάλιν, του Μάο, του Τσε Γκεβάρα, του Χο-Τσι-Μινχ; Ο Γάλλος στρατηγός των αλεξιπτωτιστών Μπιζάρ είπε για τους αρχηγούς των Βιετ-Κόνγκ: «Οι ηγέτες τους, μιλούν για την 'κομμουνιστική πατρίδα'. Κομμουνιστική ή όχι, η ιδέα της πατρίδος είναι κινητήρας στον οποίο δεν βρέθηκε ακόμα αντίρροπο». Κομμουνιστική πατρίδα λοιπόν; Γιατί όχι; Μήπως η δυτικο-δημοκρατική πατρίδα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, των τεκτονικών στοών και των εβραϊκών λόμπυ είναι πιο εθνική και ανεξάρτητη; Ασφαλώς όχι. Ξεχνάμε τον φοβερό αγώνα του μεγάλου Ρώσου αναρχικού, του Νέστορα Μαχνό και των Ουκρανών αναρχικών για μια ελεύθερη Ουκρανία ενάντια στην Οκτωβριανή επανάσταση;

Ο σοσιαλισμός λοιπόν έχει δύο πρόσωπα. Από τον Μαρξ στον Χίτλερ, από τον Λένιν στον Κοντρέανου, από τον Μάο στον Περόν, από τον Γκεβάρα στον Ράουτι. Όλοι αυτοί μίλησαν για σοσιαλισμό, για το «δικό» τους σοσιαλισμό. Κανένας τους δεν δεσμεύτηκε από το περιεχόμενο του σοσιαλισμού που έδινε ο «άλλος». Έτσι απλά, το ΑΝΤΙΔΟΤΟ απ' τη μεριά του εκφράζει ένα «δικό» του σοσιαλισμό το σοσιαλισμό της εθνικιστικής αριστεράς.

Αλέξης Βούλγαρης

Μια άλλη Ελλάδα...

Από ετών, στην Ισπανική πόλη ΕΛΤΣΕ (Αρχαία Ελληνική Ελίκη) λειτουργεί «Όμιλος Απογόνων Ελλήνων Αποίκων Ελίκης» (ESCUADRA DE POBLADORES GRIECOS).

Τα μέλη του Ομίλου - καθηγηταί, ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι, επιχειρηματίες κ.λ.π. - διοργανώνουν κάθε χρόνο «γιορτές μνήμης» για τους Έλληνες που πριν 2.500 χρόνια ίδρυσαν την Ελίκη.

Το Έλτσε ευρίσκεται στην περιοχή της Αλικάντης. Σημερινό ALICANTE. Γύρω του απλώνεται το περίφημο φοινικοδάσος. Εδώ οι Ρωμαίοι έχτισαν την Ιλικιάδα στα ερείπια της αρχαίας Ελίκης.

Πέρασαν αιώνες κι όμως οι Έλληνες παρά τήν τεράστια απόσταση και την αδιαφορία του Εθνικού Κέντρου κράτησαν την φυλετική του συνείδηση. Στην φωτογραφία παράσταση από τις γιορτές μνήμης.

Στην Ελίκη η Ελλάδα ξαναζεί!

Στην Ελλάδα;

JOSE RODRIGUEZ

Στιγμιότυπο από την τελετή που φαίνεται η Ελληνολατρεία σ' όλο της το μεγαλείο.

ANTIDOTO

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Πέρασαν πάνω από 45 χρόνια από εκείνους τους τελευταίους ολοκληρωτικά τραγικούς μήνες ενός μεγάλου αγώνα, στον οποίο τσακίστηκαν και εκμηδενίστηκαν οι ελπίδες και τα οράματα του Άριου Γένους για ένα καλύτερο μέλλον που φάνηκε πως εξαφανίζεται για πάντα.

Οι νικητές φυσικά με την υπεροχή τους πέτυχαν να συντρίψουν όλα τα υπολείματα της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας, καθώς και κάθε Ευρωπαϊκή εθνοριζοσπαστική πολιτική εκδήλωση.

Αλλά σε ένα σημαντικό τομέα η νίκη τους ήταν ανεκπλήρωτη. Αυτοί δεν πέτυχαν να καταστρέψουν την πίστη μας και τη θέλησή μας. Με άλλα λόγια απέτυχαν να μας νικήσουν πνευματικά και ψυχικά.

Προσπάθησαν βέβαια να διασφαλίσουν την κυριαρχία τους, αφανίζοντας διαστρεβλώνοντας και ακρωτηριάζοντας τα μυαλά εκατομμυρίων ανθρώπων. Αλλά αυτοί δεν πέτυχαν ολοκληρωτικά — και αυτό είναι που μετρά για το σκοπό μας. Σήμερα η ιδεολογία μας ζει και έχει μεταφυτευθεί στην νεώτερη γενιά — στη δική μας γενιά!

Σήμερα λοιπόν το ANTIDOTO εκδίδεται, ισχυρό όσο ποτέ άλλοτε, στην υπηρεσία της Ελληνικότητας, της Λαϊκής μας Κοινότητας ενάντια σε κάθε επιβουλέα της πατρίδας μας και της φυλής μας.

Το ANTIDOTO εκφράζει ένα ζωντανό κίνημα με ιστορικούς και πνευματικούς δεσμούς ενός ενδόξου παρελθόντος και της υπόσχεσης ενός μεγαλειοδέστερου μέλλοντος. Στο πέρασμά της πορείας του το ANTIDOTO κτίζει μια καλύτερη αντίληψη του τι εννοούμε όταν λέμε ότι το ANTIDOTO εκπροσωπεί μια νέα επαναστατική πίστη στην Ελλάδα.

Το ANTIDOTO δεν ασχολήθηκε, ούτε ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με γεγονότα του παρελθόντος, αλλά κυρίως με γεγονότα που λαμβάνουν χώρα γύρω μας και με κάποιες προσωπικότητες που ανατέλουν και ζουν σήμερα!

Τούτη τη σύγχρονη έκδοση του ANTIDOTOY θέλουμε να την μοιραστούμε μαζί σου Έλληνα αναγνώστη και με όλους τους Λευκούς αδελφούς και αδελφές μας! Θέλουμε να συζητήσουμε μαζί σας την έννοια και τις πρακτικές του αγώνα μας σήμερα.

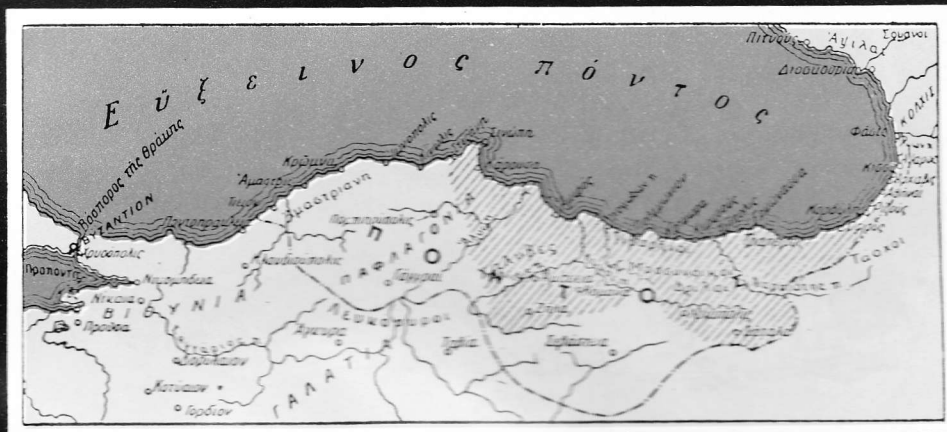
Έχοντας για εφόδια: την άγρια πίστη μας και την ακλόνητη θέλησή μας, υιοθετούμε τα αιώνια λόγια: «Εμείς δεν πρέπει να ρωτάμε πότε είναι δυνατόν να επιτύχουμε το στόχο μας, αλλά πότε είναι αναγκαίο. Εάν τούτο είναι αδύνατο, τότε εμείς θα προσπαθήσουμε το καλύτερο και κατάλληλο, τότε εμείς πρέπει να πιστέψουμε ότι αυτό είναι εφικτό».

Εμπιστευόμαστε ότι θα μέινετε μαζί μας ανακαλύπτοντας και μαθαίνοντας περισσότερα — παίρνοντας μέρος στην προσπάθεια για την επίτευξη της μεγαλύτερης Υπόθεσης όλων των εποχών!

E.E.

ΔΗΜΗΤΡΗ Ν. ΕΦΡΑΙΜΙΔΗ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΣΤΙΑΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

ΠΟΝΤΟΣ

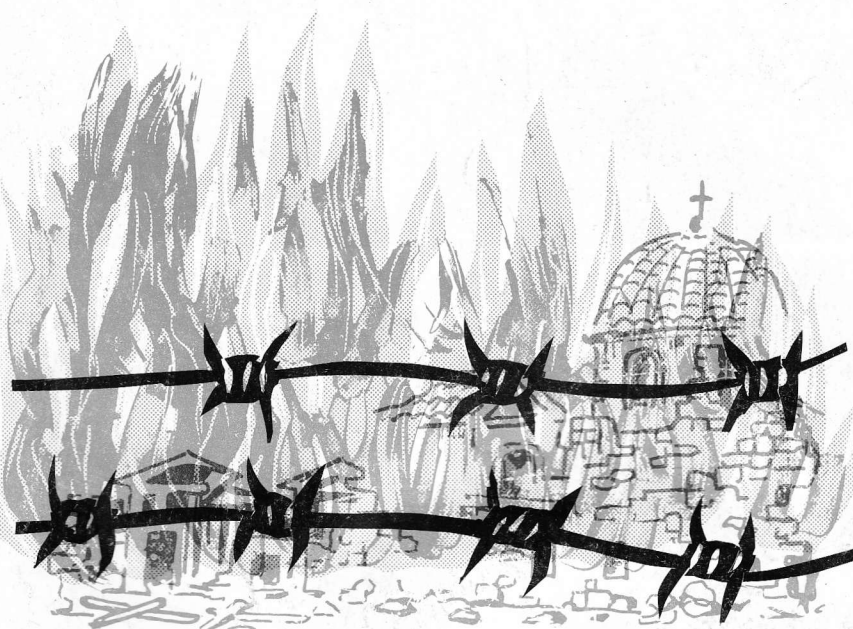

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΛΑΣΓΟΣ
ΑΘΗΝΑ 1986

ΣΕΙΡΑ: ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ /2

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Λ. ΚΟΡΜΑΛΗ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΓΗ

Η ΔΡΑΣΗ & Η ΘΥΣΙΑ
ΤΟΥ «ΜΑΒΗ» & ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΑΧΗ»

1989

